

Σεπτέμβριος 2019

ΟΙ ΔΥΟ ΠΡΩΤΟΙ ΜΗΝΕΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

απλά μαθήματα τοξικής ολιγαρχίας

Οι κυβερνήσεις πέφτουν, η Χρεοδουλοπαροικία μένει. Αυτό λέγαμε προεκλογικά, αυτό διαπιστώνουν οι πολίτες μετεκλογικά.

Η νέα κυβέρνηση όντως ήρθε φουριόζα. Κράτησε τη Βουλή ανοικτή το καλοκαίρι. Πέρασε σε μερικές βδομάδες νομοσχέδια που, κανονικά, θα έπρεπε να συζητηθούν μήνες. Δεν υπήρξε ένα νομοσχέδιο που να μην περιείχε κάποια σκανδαλώδη διάταξη υπέρ κάποιου ολιγάρχη. Δεν υπήρξε ένα νομοσχέδιο που να μην επέκτεινε την ασυδοσία του πιο παρασιτικού μέρους της ολιγαρχίας. Δεν χάσανε καμία ευκαιρία να συγκεντρώσουν ισχύ στα χέρια του πρωθυπουργού και των ημετέρων. Δεν χάσανε καμία ευκαιρία να μειώσουν τους φόρους των πλουσιότερων στο όνομα της ενίσχυσης των αδυνάμων.

Το ΜέΡΑ25 δούλεψε σκληρά το καλοκαίρι τούτο για να αποκαλύψει τα πρώτα βήματα της κυβέρνησης στη διαδικασία οικοδόμησης του νέου αυταρχικού καθεστώτος πάνω στα μνημονιακά θεμέλια που της δώρισε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Προς το παρόν, το βιβλιαράκι τούτο συνοψίζει τι συνέβη στο όνομα του λαού, εναντίον του λαού αυτό τον Αύγουστο. Πρόκειται για μια μικρή συνεισφορά στους πολίτες που σκοπεύουν να συνεχίζουν να αντιστέκονται.

Πάνης Βαρουφάκης
Γραμματέας ΜέΡΑ25

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οι κυβερνήσεις πέφτουν, η Χρεοδουλοπαροικία μένει. Αυτό λέγαμε προεκλογικά, αυτό διαπιστώνουν οι πολίτες μετεκλογικά.

Εξαγγελίες σύννεφο. Φοροαπαλλαγές που, πέραν των γνωστών προσβλητικών φιλοδωρημάτων, παραπέμπονται σε «βάθος χρόνου» – τότε δηλαδή που θα είμαστε όλοι νεκροί. Οι μόνες δεσμεύσεις που η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη τηρεί κατά γράμμα είναι εκείνες που έδωσε, ρητά ή άρητα, στην ολιγαρχία και στην τρόικα.

Η νέα κυβέρνηση όντως ήρθε φουριόζα. Κράτησε τη Βουλή ανοικτή το καλοκαίρι. Πέρασε σε μερικές βδομάδες νομοσχέδια που, κανονικά, θα έπρεπε να συζητηθούν μήνες. Δεν υπήρξε ένα νομοσχέδιο που να μην περιείχε κάποια σκανδαλώδη διάταξη υπέρ κάποιου ολιγάρχη. Δεν υπήρξε ένα νομοσχέδιο που να μην επέκτεινε την ασυδοσία του πιο παρασιτικού μέρους της ολιγαρχίας. Δεν χάσανε καμία ευκαιρία να συγκεντρώσουν ισχύ στα χέρια του πρωθυπουργού και των ημετέρων. Δεν χάσανε καμία ευκαιρία να μειώσουν τους φόρους των πλουσιότερων στο όνομα της ενίσχυσης των αδύναμων.

Η κυβέρνηση ήλπιζε ότι, εν μέσω θέρους, οι πολίτες δεν θα πάρουν χαμπάρι τη νομοθέτηση του νέου μνημονιακού αυταρχισμού που ενισχύει τη Χρεοδουλοπαροικία και καταλύει ό,τι έχει απομείνει από τους δημοκρατικούς θεσμούς μας. Εκμεταλλευόμενη την κόπωση των πολιτών, και το γεγονός ότι μέσα στον Αύγουστο η κοινοβουλευτική διαδικασία δεν φτάνει εύκολα στα αυτιά και τα μάτια τους, η κυβέρνηση Μητσοτάκη δούλεψε σκληρά για να περάσει πράγματα που ίσως αργότερα θα δυσκολευτεί να αιτιολογήσει ακόμα και στους δικούς της ψηφοφόρους.

Το ΜέΡΑ25 δούλεψε σκληρά το καλοκαίρι τούτο για να αποκαλύψει τα πρώτα βήματα της κυβέρνησης στη διαδικασία οικοδόμησης του νέου αυταρχικού καθεστώτος πάνω στα μνημονιακά θεμέλια που της δώρισε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Στις επόμενες εβδομάδες η επέλαση του νέου μνημονιακού αυταρχισμού

θα ενταθεί με τον Προϋπολογισμό που θα ενισχύσει το 4ο Μνημόνιο και την Χρεοδουλοπαροικία που αυτό εξασφαλίζει. Το ΜέΡΑ25 θα αναλύσει και θα αντισταθεί σε όλα αυτά που έρχονται, αρχής γενομένης με την παρουσία και παρέμβασή μας στη Θεσσαλονίκη στο πλαίσιο της ΔΕΘ.

Προς το παρόν, το βιβλιαράκι τούτο συνοψίζει τί συνέβη στο όνομα του λαού, εναντίον του λαού αυτό τον Αύγουστο. Πρόκειται για μια μικρή συνεισφορά στους πολίτες που σκοπεύουν να συνεχίζουν να αντιστέκονται.

Γιάνης Βαρουφάκης

Γραμματέας ΜέΡΑ25

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΑΠΛΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΞΙΚΗΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

Επιστροφή στην κανονικότητα του κοτζαμπασισμού

Αυτό που είδαμε στο πρώτο δίμηνο διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι μια αλαζονική περιφρόνηση προς τους δημοκρατικούς θεσμούς και τη δημοκρατική διαβούλευση μαζί με την προβολή ενός αυταρχικού αστυνομικού θεάματος. Το τελευταίο απευθύνεται σε ένα εσωτερικό κοινό της που επιθυμεί περισσότερη «δημόσια τάξη», στρεφόμενη σε μια ρεβανσιστική λογική ενάντια σε χώρους θεωρούμενους ως σύμβολα της Αριστεράς.

**Πρόσφυγες, μετανάστες και αδύναμες κοινωνικές ομάδες:
Το εξιλαστήριο θύμα στο θέαμα χωρίς άρτο**

Οι θεαματικές ενέργειες έφτασαν στο αποκορύφωμά τους τη Δευτέρα 26 Αυγούστου, όταν η κυβέρνηση γιόρτασε την πρώτη μέρα της Δημαρχίας του κυρίου Μπακογιάννη με ένα χολιγουντιανό θέαμα «απελευθέρωσης» των Εξαρχείων από διμοιρίες ΜΑΤ, κλούβες και ελικόπτερα, ενάντια όχι στο οργανωμένο έγκλημα, αλλά σε φιλοξενούμενους πρόσφυγες. Οι τελευταίοι αποκλήθηκαν από τον Αντιπρόεδρο της ΠΟΑΣΥ «σκουπίδια» και είχαν την τραυματική εμπειρία να εκτοπιστούν σε χώρο στο Μενίδι στριμωγμένοι σε κλούβες, με τα ελικόπτερα να βομβούν από πάνω τους χωρίς λόγο. Σημειωτέον ότι ναρκωτικά και όπλα δεν βρέθηκαν στις εν λόγω καταλήψεις, ακυρώνοντας το πρόσχημα της επέμβασης. Λίγες μόνο μέρες μετά τις δηλώσεις έλαβε χώρα επιχείρηση με ΜΑΤ και στον κοινωνικό χώρο της Κ*ΒΟΞ με χρήση δακρυγόνων και γκλομπ, σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες. Αστυνομικοί καταγγέλληκαν ότι έκαναν ομοφοβική επίθεση στον ιδιοκτήτη του περιοδικού Antivirus Νίκο Σοφιανό στο κέντρο της Αθήνας. Πιο πριν καταγγέθηκε το πανεπιστημιακό άσυλο, ενώ θεσπίστηκε ειδική ομάδα αστυνομικών με την επίσης χολιγουντιανή (αλλά και προσβλητική για την ιστορική μνήμη) επωνυμία «Μαύροι Πάνθηρες» για να περιπολούν στους δημόσιους χώρους. Κρίνεται, λοιπόν, προτεραιότητα της κυβέρνησης το θέαμα μιας νέας αστυνομοκρατίας να κυριαρχεί στον δημόσιο χώρο από το μετρό μέχρι και τα πανεπιστήμια, στρεφόμενη ενάντια όχι στο οργανωμένο έγκλημα, αλλά στους πιο αδύναμους, στους πρόσφυγες ικέτες, που αποτελούν το ιδεώδες εξιλαστήριο θύμα για την τέρψη των ακροδεξιών αντανακλαστικών του κοινού της Ν.Δ.

Η επίθεση της κυβέρνησης στη δημοκρατία και τον πολιτικό πολιτισμό

Παρόμοιες εικόνες πλήττουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια στην κοινωνία

μας. Είναι, όμως, εξίσου επικίνδυνη η επίθεση της Νέας Δημοκρατίας στον δημοκρατικό πολιτικό πολιτισμό. Μπορούν να σταχυολογηθούν ορισμένες σημαντικές στιγμές αυτής της περιφρόνησης:

α) Από το νομοσχέδιο για το «επιτελικό» κράτος προκύπτει μια υπερβολικά ενισχυμένη Προεδρία της Κυβέρνησης, αποτελούμενη από πλήθος μετακλητών με παράκαμψη τυπικών προσόντων. Η Προεδρία της κυβέρνησης δεν θα συντονίζει απλώς το έργο των υπουργών, αλλά θα παρεμβαίνει άμεσα σε αυτό. Αυτό σημαίνει ένα συγκεντρωτικό πυραμιδωτό σχήμα αντίθετο προς τη λογική της δημοκρατίας μας που είναι κοινοβουλευτική και όχι προεδρική.

β) Η κυβέρνηση έχει πληθώρα εξωκοινοβουλευτικών υπουργών και υφυπουργών, οι οποίοι δεν προέρχονται από τον δημοκρατικό στίβο της λαϊκής βούλησης, αλλά από τον κόσμο των εταιρειών συμβούλων και των managers.

γ) Είδαμε φωτογραφική διάταξη με σκοπό την αντικατάσταση της επικεφαλής μιας Ανεξάρτητης Αρχής. Πέρα από τη στενή κομματική διαμάχη μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για το θέμα, η πρακτική αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα όλοι οι επικεφαλής ανεξαρτήτων αρχών να αισθάνονται ότι είναι στο έλεος της κυβέρνησης, με συνέπεια οι αρχές αυτές να μην είναι εντέλει ανεξάρτητες.

δ) Συνεχίζεται κατά τα άλλα ο αντιδημοκρατικός και κομματοκρατικός τρόπος εκλογής του Προέδρου και του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου με απόφαση του υπουργικού συμβουλίου της κυβέρνησης ύστερα από προσχηματική διάσκεψη όλων των Προέδρων. Αυτός ο τρόπος εκλογής είναι βαθιά αντίθετος στη θεμελιώδη δημοκρατική αρχή της διάκρισης των εξουσιών και της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης από την εκτελεστική εξουσία. Εδώ αντιθέτως βλέπουμε ότι οι κομβικές θέσεις της ηγεσίας του Ανώτατου Δικαστηρίου αποφασίζονται από την εκτελεστική εξουσία.

ε) Στο νομοσχέδιο «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και άλλες επείγουσες διατάξεις», αρχικά για τα διπλώματα οδήγησης των υπερηλικών, συμπεριελήφθη τροπολογία για την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών, που υπάγεται πλέον άμεσα στον πρωθυπουργό. Η τροπολογία αυτή ουσιαστικά ακυρώνει τελείως το προηγούμενο νομοσχέδιο για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, καθώς η Ε.Υ.Π. θα δύναται να ζητήσει **οποιοδήποτε στοιχείο και προσωπικό δεδομένο από οποιαδήποτε δημόσια υπηρεσία ή φορέα με νέο, διευκολυμένο τρόπο**, σε μια μεγιστοποίηση των δυνατοτήτων της, δια της «σύναψης μνημονίων συνεργασίας» με τους άλλους φορείς.

στ) Στην έκτακτη συνεδρίαση του ΚΥ.Σ.Ε.Α. την 31^η Αυγούστου αποφασίστηκε

μια, στα όρια της νομιμότητας όπως σημειώνει η Διεθνής Αμνηστία, «αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για τη διαδικασία χορήγησης ασύλου, με κατάργηση του δεύτερου βαθμού εξέτασης προσφυγών με στόχο –σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης χορήγησης ασύλου – να προχωρά άμεσα η διαδικασία επιστροφής του αιτούντος στη χώρα από την οποία προήλθε». Μετανάστες και πρόσφυγες άρχισαν να μεταφέρονται από τα νησιά προς την ενδοχώρα σε «ήδη υπάρχουσες δομές», χωρίς να αποκλείεται και η χρήση κλειστών κέντρων.

ζ) Το χειρότερο, στις 8 Αυγούστου, λίγα λεπτά πριν την ψηφοφορία για το πολυνομοσχέδιο και τρεις ώρες μετά την ανακοινωθείσα έναρξή της, κατατέθηκαν εκτενέστερες τροπολογίες από τον Υπουργό Εργασίας Γιάννη Βρούση με τις οποίες **καταργούνται η πρόβλεψη για την ανάγκη βάσιμου λόγου απόλυσης εργαζομένου και η ρύθμιση σχετικά με τις υποχρεώσεις των εργοδοτών** (για την κοινή και αλληλέγγυα ευθύνη αναθέτοντος, εργολάβου και υπεργολάβου έναντι των εργαζομένων) όπως αυτή απέρρευε από το 9ο άρθρο του ν. 4554/2018. Το αποτέλεσμα είναι ότι αν οι εργαζόμενοι ενός υπεργολάβου έχουν απαιτήσεις που δεν ικανοποιεί ο άμεσος εργοδότης τους, δεν θα μπορούν πλέον να στραφούν προς τον εργολάβο. Οι κατατεθείσες αυτές τροπολογίες ήταν η πραξικοπηματική κορύφωση της ούτως ή άλλως βαθιά αντιδημοκρατικής τακτικής να περνάνε μαζικώς νομοσχέδια με τις διαδικασίες του επείγοντος και του κατεπείγοντος τον Αύγουστο μήνα, ώστε να μην υπάρχει χρόνος για δημοκρατική διαβούλευση. Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, συνολικά στα πέντε νομοσχέδια που έχει φέρει η κυβέρνηση μέχρι τώρα, τρία ψηφίστηκαν με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, ένα ως επείγον και ένα ως ταχύρρυθμο κανονικό. Ειδικά, την 8^η Αυγούστου, τα νομοθετήματα κατατέθηκαν εκ προμελέτης ως τροπολογίες λίγο πριν την ψηφοφορία, ακριβώς ώστε να μην υπάρχει χρόνος για να αναγνωσθούν και να συζητηθούν, να αξιολογηθούν, να κριθούν πολιτικά.

Η Νέα Δημοκρατία συνεχίζει έτσι μια διαβόητη συνήθεια των μνημονιακών κυβερνήσεων συμπεριλαμβανομένης και αυτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., με τη σημαντική επί τα χείρω διαφορά ότι τώρα το επείγον δεν είναι να ικανοποιηθούν οι δανειστές που βρίσκονται πίσω από τα μνημόνια, αλλά αντιθέτως ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.), πάγιο αίτημα του οποίου ήταν το περιεχόμενο της εν λόγω τροπολογίας, δηλαδή η εγχώρια ολιγαρχία που εξυπηρετείται από τη Νέα Δημοκρατία. Αξίζει να σημειωθεί ένα «τέχνασμα» της Νέας Δημοκρατίας: Κατατέθηκαν στις 8 Αυγούστου δύο τροπολογίες. Η μία θέσπιζε ανώτατο μηνιαίο όριο συντάξεων («πλαφόν»). Θα μπορούσε, βεβαίως, να είχε ενταχθεί εξαρχής στο πολυνομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας. Αντ' αυτού, πέρασε ως τροπολογία μαζί με τη δεύτερη τροπολογία, η οποία, όπως είδαμε, έθιγε σημαντικά εργασιακά δικαιώματα, ως αντιπερισπασμός, ως πρόσχημα για να μπορέσει να περάσει μαζί της και η αντιεργατική. Και, βεβαίως, αξίζει να σημειωθεί ότι επιχειρήθηκε να περάσει αυτή η αντιεργατική τροπολογία «στη ζούλα», ενώ επί πολλές

ημέρες δόθηκε ένα επικοινωνιακό σόου από τη Νέα Δημοκρατία για το πώς θα σώσει τη Δημόσια Παιδεία από τις δήθεν καταστροφικές συνέπειες του πανεπιστημιακού ασύλου.

Αλαζονικές κουτοπονηριές λόγω ελέγχου των Μ.Μ.Ε.

Διερωτάται κανείς αν πρόκειται για μια «κουτοπονηριά» του κυβερνώντος κόμματος, που δεν περιμένει ότι θα παρατηρήσει κάποιος τα ύπουλα τεχνάσματα και τις αντιφάσεις του. Η απάντηση μάλλον είναι ότι πρόκειται για μια κυβερνητική αλαζονεία, η οποία βασίζεται στο ότι η κυβέρνηση έχει τη μεγαλύτερη μερίδα των Μ.Μ.Ε. με το μέρος της. Και, μάλιστα, ενώ είχε επαγγελθεί προεκλογικώς μια «πλουραλιστική και ακομμάτιστη» ΕΡΤ, πρότεινε για τη θέση του Προέδρου της ΕΡΤ τον Κωνσταντίνο Ζούλα, που είχε διατελέσει επί δύο χρόνια διευθυντής του γραφείου Τύπου της Νέας Δημοκρατίας καθώς και του πρωθυπουργού. Φιλοκυβερνητικά μέσα έσπευσαν να αξιοποιήσουν το τέχνασμα της Νέας Δημοκρατίας και να παρουσιάσουν ψευδώς ότι η αποχώρηση των κοινοβουλευτικών ομάδων από την ψηφοφορία έγινε δήθεν λόγω της τροπολογίας για τις συντάξεις, αντί να παρουσιαστεί η αλήθεια ότι η αποχώρηση έγινε λόγω του πραξικοπήματος της Νέας Δημοκρατίας ενάντια στον πολιτικό πολιτισμό, προκειμένου να επιτύχει ο κύριος σκοπός της, δηλαδή μία τροπολογία που θίγει βανάουσα τα εργασιακά δικαιώματα.

Η εικόνα της Νέας Δημοκρατίας στον πρώτο μήνα διακυβέρνησής της χαρακτηρίζεται από δύο καταστατικές αντιφάσεις.

Περισσότερο αυταρχικό κράτος για να μειωθεί το κράτος:

Η αντίφαση του νεοφιλελευθερισμού

Η πρώτη αντίφαση είναι εγγενής γενικά στον σύγχρονο νεοφιλελευθερισμό και είναι ότι για να εφαρμοστεί «αποτελεσματικά» η απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων χρειάζεται ένα συγκεντρωτικό αυταρχικό κράτος («επιτελικό» το ονομάζει η Νέα Δημοκρατία), καταργώντας τους θεσμούς της φιλελεύθερης δημοκρατίας. Χρειάζεται ο πολιτικός πολιτισμός να αντικατασταθεί από μια γενικευμένη Νέα Αστυνομοκρατία που να αίρει τα άσυλα του πολιτικού διαλόγου, για να κατασκευάζει και να προστατεύει άσυλα ανομίας των ελίτ. Πολύ χαρακτηριστικά, η Νέα Δημοκρατία προσλαμβάνει αστυνομικούς και πληθώρα μετακλητών με μεγάλους μισθούς ακριβώς την ίδια στιγμή που ακυρώνει προσλήψεις εκπαιδευτικών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, αυτοί που ομνύουν στη φιλελεύθερη συρρίκνωση του κράτους δημιουργούν περισσότερο διογκωμένο και καταπιεστικό κράτος.

Επιστροφή στην κανονικότητα του κοτζαμπασισμού

Η δεύτερη αντίφαση, αν και είναι ένα διεθνές σύμπτωμα της εποχής μας, στην Ελλάδα λαμβάνει γκροτέσκα χαρακτηριστικά. Είναι η συνύπαρξη αφενός μιας προβολής ιδεολογικών στοιχείων φιλελευθερισμού και συνάμα αξιοκρατισμού, μεταρρυθμισμού, επίκλησης στη σοβαρότητα, την ευθύνη, την αριστεία, την «κανονικότητα» κ.ο.κ. και αφετέρου της αδυσώπητης πραγματικότητας της κομματοκρατίας, η οποία όμως βασίζεται στον συντηρητισμό, την εθνοκαπηλεία, την προτεραιότητα της τυφλής αφοσίωσης έναντι της παιδείας των στελεχών, τον παλαιού τύπου «κοτζαμπασισμό», τις τοπικές και οικογενειακές εξαρτήσεις, το κομματικό αλισβερίσι. Βεβαίως, η αντίφαση αυτή είναι τρόπον τινά αναγκαία και διεθνώς στο πλαίσιο του σύγχρονου νεοφιλελευθερισμού: Για να εφαρμόσει ένα κυβερνών κόμμα νεοφιλεύθερες μεταρρυθμίσεις, είναι ανάγκη να πάρει την εξουσία βασιζόμενο σε εθνικιστικά αντανakλαστικά και στην αποτελεσματικότητα της κομματοκρατίας. Στην Ελλάδα, όμως, είναι ιδιαίτερος γελοίος ο αντιφατικός τρόπος με τον οποίο όσοι επαγγέλλονται φιλελευθερισμό, αξιοκρατία, ευθύνη και μεταρρυθμίσεις, βυθίζονται, κατ' εξοχήν αυτοί, στο τέλμα μιας παλαιάς Δεξιάς αναξιοκρατίας, ευνοιοκρατίας και ελλείμματος παιδείας.

Το είδαμε αυτό στις πρώτες ημέρες της Νέας Δημοκρατίας, όταν καταργήθηκαν τα αναγκαία τυπικά προσόντα για τους μετακλητούς, όταν παρακάμπτεται ο ΑΣΕΠ για καλύψεις θέσεων, όταν αναστέλλεται η κατεδάφιση των αυθαιρέτων από αυτούς που είχαν ως προεκλογικό «λάβαρο» την τραγωδία στο Μάτι, όταν διατηρείται τελικά το γραφείο πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη, που τον Μάρτιο του 2018 είχε χαρακτηριστεί από τον ίδιο τον Κυριάκο Μητσοτάκη ως «άχρηστο για τον πολίτη, αλλά χρήσιμο για το κομματικό ρουσφέτι». Κατά έναν ενδιαφέροντα τρόπο, όταν ασκήθηκε κριτική για το ότι ο Διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου του Άδωνη Γεωργιάδη δεν έχει πτυχίο, ένα μέρος των απαντήσεων από τη Νέα Δημοκρατία είναι ότι η αξία δεν μετριέται με πτυχία. Θα είχε ενδιαφέρον αν αυτή η λογική συνεχιστεί μέχρι την ακραία συνέπειά της να θεωρείται αυτόχρονα ως «άριστος» ο οποιοσδήποτε Νεοδημοκράτης, απλά και μόνο με το γεγονός ότι είναι αφοσιωμένος στη Νέα Δημοκρατία, ακόμη κι αν δεν έχει πτυχία, μόρφωση, αξιοπότητα. Σε αυτή την περίπτωση, θα έχουμε και πάλι μια ταξική σημασία της λέξης «άριστος» και μάλιστα σε μια στενή κομματική εκδοχή της, οπότε θα πέσει το προσωπείο του δήθεν προοδευτισμού.

Βάσει των παραπάνω, διερωτάται κανείς τι σημαίνει το νεοδημοκρατικό σύνθημα «επιστροφή στην κανονικότητα». Σημαίνει μια κανονιστικότητα του «ευρωπαϊκού κεκτημένου»; Ή μήπως σημαίνει, αντιθέτως, επιστροφή στην κανονικότητα του κοτζαμπασισμού; Δηλαδή επιστροφή στη νοοτροπία της Δεξιάς ότι το κράτος είναι αυτονόητα ιδιοκτησία της και ότι τα Μ.Μ.Ε. θα σπεύσουν να επιχαιρούν για τον νέο καθεστωτισμό; Μήπως τελικά

η ταχύτητα και η σπουδή που επιδεικνύει η Νέα Δημοκρατία με όρους απόλυτα επείγουσας ανάγκης, τελικά δεν είναι σπουδή και ταχύτητα για να λειτουργήσει το κράτος με όρους αξιοκρατίας και καινοτομίας, αλλά για να αλωθεί το κράτος εις βάρος της αξιοκρατίας και να επιστρέψουμε σε παρελθοντικές καταστρατηγήσεις εργασιακών δικαιωμάτων; Μέρος του νεο-κοτζαμπασισμού αυτού είναι η διαπλοκή των Μ.Μ.Ε. επί των οποίων βασίζεται η αντιδημοκρατική αλαζονεία της κυβέρνησης, καθώς ξέρει ότι τα Μ.Μ.Ε. δεν θα ασχοληθούν λ.χ. με τις τροπολογίες που κατατίθενται την τελευταία στιγμή, αλλά με την εικόνα και το θέαμα, αν λ.χ. ο πρωθυπουργός έχει «σηκωμένα μανίκια» για να δουλέψει ή αν είναι αξύριστος από αλληλεγγύη για το δράμα των πυροπλήκτων. Έχουμε περισσότερο από ποτέ ανάγκη αυτή τη στιγμή από ανεξάρτητες μηντιακές φωνές που να μην εμπλέκονται στο πλέγμα του νεο-κοτζαμπασισμού.

Ο Έλληνας Μπολσονάρου

Ένα ερώτημα που πρέπει να τεθεί σε όσους συμπολίτες μας είναι φιλελεύθεροι με τη γνήσια σημασία του όρου είναι αν πιστεύουν ότι αυτή η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη μόνο προσωρινά αναστέλλει τις φιλελεύθερες επαγγελίες της για λόγους τακτικής, ενώ θα επικεντρώσει σε αυτές σε δεύτερο χρόνο, ή αν, αντιθέτως, πρόκειται για μια βαθιά αντιφιλελεύθερη κυβέρνηση νέας κοπής, σαν αυτές που βλέπουμε λ.χ. στην Ιταλία, την Ουγγαρία, την Πολωνία ή και τη Βραζιλία, από τις οποίες ο ίδιος ο φιλελευθερισμός και η δημοκρατία κινδυνεύουν. Είναι ένα ερώτημα που αξίζει να μας απασχολήσει. Μέρος του είναι και η οικολογική πολιτική. Την ίδια ώρα που ο κ. Μητσοτάκης προσπαθεί να πλασαριστεί ως ο φιλελεύθερος Έλληνας Μακρόν που φιλοδοξεί μια πράσινη μετάβαση σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ακολουθεί τον πλέον συντηρητικό και παρωχημένο «εξορυκτικό καπιταλισμό», στη Χαλκιδική, στην Ήπειρο, στη θάλασσα, γενόμενος μάλλον ένας Έλληνας Μπολσονάρου.

Μάχη για την Αριστερά και τη δημοκρατία

Στο ΜέΡΑ25 θεωρούμε ότι πρέπει, αντίθετα προς τη φορά που έχει πάρει η χώρα με τη νέα κυβέρνηση, να δώσουμε έναν διττό αγώνα για την Αριστερά και τη Δημοκρατία. Δηλαδή και για τα εργασιακά δικαιώματα ενάντια σε μια λογική λ.χ. ότι ο κύριος εργοδότης μπορεί να είναι ανεύθυνος και η ευθύνη να χάνεται σε έναν δαίδαλο σχέσεων εργολάβων και υπερεργολάβων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να ζημιώνεται πάντα ο εργαζόμενος, ο οποίος δεν θα έχει κανέναν να εγκαλέσει λόγω της επιτηδειότητας με την οποία

χάνεται η ευθύνη του εργοδότη στον παγκοσμιοποιημένο κόσμο μας. Η Νέα Δημοκρατία χρησιμοποιεί το σημαίνον «ευθύνη» και «υπευθυνότητα» ακριβώς την ίδια στιγμή που συντελεί με τις τροπολογίες της στο να χάνεται η κατ' εξοχήν ευθύνη, η εργασιακή. Ο αγώνας μας, όμως, είναι και μια μάχη για τη φιλελεύθερη Δημοκρατία, στην οποία πρέπει να δίνεται χρόνος για την πολιτική διαβούλευση. Αυτό που είναι επείγον είναι η τήρηση των θεσμών και η αδιάβλητη αξιοκρατία, όχι η άλωση του κράτους και η κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων με πρόσχημα δήθεν την επείγουσα επιστροφή στην κανονικότητα που δεν είναι παρά μια επιστροφή στο χειρότερο παρελθόν της Δεξιάς. Τελικά, αυτό που χρειάζεται είναι να υπερασπιστεί κανείς την αξιοότητα και τη φιλελεύθερη δημοκρατία ενάντια σε αυτήν την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή εναντίον τους, ενώ υποκριτικά τις σφετερίζεται ως σύμβολα. Και αυτόν τον αγώνα προσπαθούμε να αναλάβουμε στο ΜέΡΑ25 από κοινού με τους δύσκολους αγώνες για τη διάσωση του κόσμου της εργασίας και του φυσικού περιβάλλοντος σε μια εποχή υπερεκμετάλλυσής τους.

**ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ**

**Παρεμβάσεις του ΜΕΡΑ25
για τις πολιτικές και τις αυθαιρεσίες
της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας
(και για άλλα ζητήματα)**

7 Ιουλίου 2019 – 7 Σεπτεμβρίου 2019

Οι πρώτες κινήσεις της Κυβέρνησης Μητσοτάκη: συγκεντρωτισμός και συντηρητισμός

9 Ιουλίου

Δημοσιεύθηκε το ΦΕΚ με τις πρώτες κινήσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Καταρχάς, σε αυτό διαβάζουμε πως ο νέος πρωθυπουργός παίρνει υπό την απόλυτη εποπτεία του, μεταξύ άλλων, την ΕΥΠ και τη Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και Επικοινωνίας. Η τελευταία έχει στις αρμοδιότητές της τη Δημόσια Ραδιοτηλεόραση και το ΑΠΕ-ΜΠΕ, το πρακτορείο δηλαδή από το οποίο όλα τα υπόλοιπα μέσα αντλούν σχεδόν το σύνολο των ειδήσεων. Το σημειώνουμε και θα παρακολουθούμε από πολύ κοντά τις εξελίξεις στον εξαιρετικά κρίσιμο, για την ποιότητα της δημοκρατίας μας, τομέα των ΜΜΕ.

Τονίζουμε πάντως ότι η συγκέντρωση της ευθύνης για τα ΜΜΕ – και ειδικά για την ΕΡΤ – στο πρωθυπουργικό γραφείο, κάθε άλλο παρά ανεξάρτητη δημόσια ραδιοτηλεόραση προμηνύει, το αντίθετο θα λέγαμε. Το ΜέΡΑ25 καταθέτει ένα ολοκληρωμένο κανονιστικό πλαίσιο για την εύρυθμη λειτουργία των ΜΜΕ, με κύριους στόχους τη διασφάλιση του δικαιώματος της πρόσβασης στην ΑΛΗΘΕΙΑ και στην ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ και της μετατροπής των ΜΜΕ από μηχανισμούς προπαγάνδας σε διαύλους ενημέρωσης και δημιουργικότητας.

Από το πρώτο κύμα κινήσεων της νέας κυβέρνησης, στεκόμαστε ιδιαίτερα σε αυτό που δείχνει χωρίς καμία αμφιβολία τον συντηρητισμό και το δόγμα «Νόμος και Τάξη» που θέλει να επιβάλλει η ΝΔ: την απορρόφηση του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Για τη ΝΔ, το μεταναστευτικό προφανώς δεν αποτελεί ένα θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αλληλεγγύης αλλά ζήτημα δημόσιας τάξης που χρήζει καταστολής.

Το ΜέΡΑ25 σημειώνει δύο πράγματα για το μεταναστευτικό/προσφυγικό που πρέπει όλοι να θυμόμαστε πάντα:

Κανείς δεν φεύγει από τη χώρα του για να πάει κάπου που τον θεωρούν ξένο, που τον περιθωριοποιούν εξ ορισμού, χωρίς να συντρέχει απόλυτη ανάγκη.

Η Ευρώπη των 500 εκατ. ανθρώπων πρέπει να σταματήσει να φοβάται 2 με 3 εκατομμύρια εξαθλιωμένους ανθρώπους που ζητούν άσυλο, είτε είναι πρόσφυγες, είτε μετανάστες.

Το ΜέΡΑ25 καταθέτει ένα συνεκτικό προγραμματικό πλαίσιο γι' αυτό το τόσο ευαίσθητο θέμα.

Το ΜέΡΑ25 για το πανεπιστημιακό άσυλο

10 Ιουλίου

Η συνέπεια προεκλογικών λόγων και μετεκλογικών πράξεων συνήθως θεωρείται προσόν. Στην περίπτωση της κυβέρνησης Κυριάκου Μητσοτάκη, όπου η μόνη σαφής υπόσχεση ήταν για ακραίο αυταρχισμό, είναι ομολογουμένως ανησυχητική η σπουδή με την οποία η νέα κυβέρνηση ξεδιπλώνει πολιτικές που το '50 θα θεωρούνταν υπερσυντηρητικές. Αρχής γενομένης απ' το «Α», όπως Άσυλο.

Η ΝΔ μιλά ξεκάθαρα για κατάργηση του ασύλου. Επιστρατεύοντας τις χειρότερες παραδόσεις της «Ομάδας Αλήθειας», δομεί την επιχειρηματολογία της σε δύο ψευδή αφηγήματα: ότι πλέον η Δημοκρατία μας δεν έχει ανάγκη από πανεπιστημιακό άσυλο και πως, αυτή τη στιγμή, η αστυνομία δεν μπορεί να παρέμβει σε αυτόφωρες κακουργηματικές πράξεις.

Ούτε το πρώτο ισχύει, ούτε το δεύτερο. Τίποτα δεν είναι εξασφαλισμένο. Σε μια εποχή ακραίας συντηρητικοποίησης, οι προοδευτικές ιδέες και ο προοδευτικός λόγος περιθωριοποιείται εντέχνως και με ένταση. Το άσυλο ιδεών, διδασκαλίας και έρευνας επιβάλλεται να διατηρηθεί και ενισχυθεί, και ο πανεπιστημιακός χώρος να παραμείνει απόλυτα ανοιχτός στις ιδεολογικές ζυμώσεις.

Το δεύτερο σκέλος του αφηγήματος είναι εξίσου ψευδές. Με το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, η αστυνομία έχει το δικαίωμα να παρέμβει όταν τελούνται κακουργηματικές πράξεις – εμπόριο ναρκωτικών, κατασκευή εκρηκτικών υλών, βιασμοί, φόνοι – χωρίς την άδεια της Συγκλήτου. Ξεκάθαρα η ΝΔ χρησιμοποιεί το φόβο και την παραπληροφόρηση για να επιτύχει την κατάργηση του ασύλου, ώστε να δύναται σε μεταγενέστερο χρόνο να εφαρμόσει τις αγοραίες της πολιτικές στην παιδεία, χρησιμοποιώντας ωμή βία κατά των διαφωνούντων φοιτητών και νεολαίων.

Το ΜέΡΑ25 τάσσεται πλήρως υπέρ της διατήρησης του ασύλου ιδεών, διδασκαλίας και έρευνας, προτείνοντας την περιφρούρησή του από υπαλλήλους του πανεπιστημίου, συμφωνώντας με το υπάρχον καθεστώς για τις κακουργηματικές πράξεις.

Εσωτερική υποτίμηση και Λιτότητα: ο σίγουρος δρόμος για την ερημοποίηση

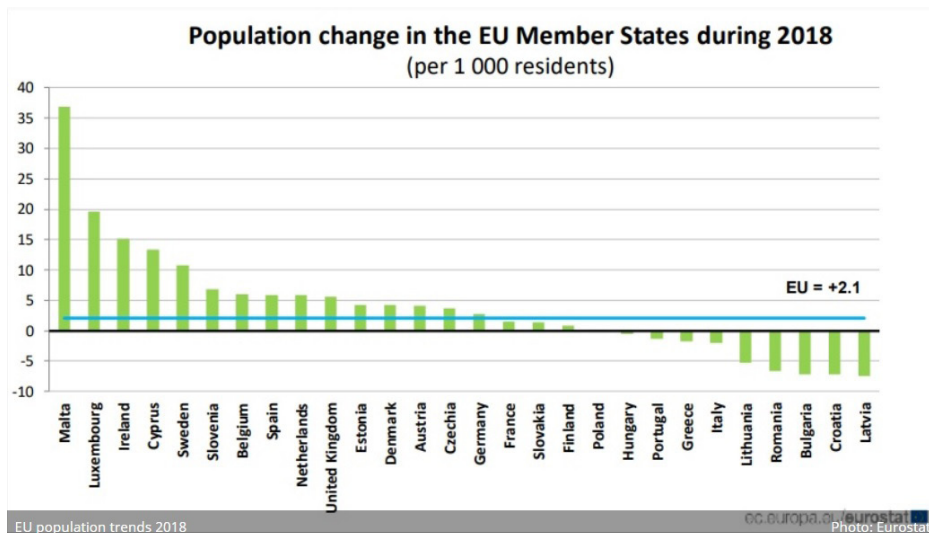
12 Ιουλίου

Η μεγαλύτερη πληγή της 10ετούς πλέον κρίσης στη χώρα μας είναι η ερημοποίηση, η μαζική μετανάστευση των νέων μας στο εξωτερικό προς αναζήτηση εργασίας και συνθηκών που να τους επιτρέπουν να ζήσουν μια αξιοπρεπή ζωή. Η εσωτερική υποτίμηση, ο μεθοδολογικός πυρήνας του διαρκούς μνημονίου – που λαμβάνει διάφορα ονόματα μέσα στο χρόνο (μνημόνιο I, II, III, μεταμνημόνιο, ενισχυμένη επιτήρηση, επιτροπεία, κ.λπ.) αλλά παραμένει πάντα εδώ – δημιούργησε και εξακολουθεί να πυροδοτεί, τις συνθήκες που προκάλεσαν τη μεγάλη καθίζηση του εισοδήματος των Ελλήνων, τα πάμπολλα λουκέτα, την τεράστια ανεργία, τους μισθούς-χαρτζιλίκι και εν τέλει την εμπέδωση της πιο καταστροφικής συλλογικής αντίληψης για μια κοινωνία: τις χαμηλές προσδοκίες. 700.000 νέοι μας, κυρίως υψηλής μόρφωσης, έχουν οδηγηθεί από το 2010 στην αναγκαστική μετανάστευση, μη συμβιβαζόμενοι με ένα βιοτικό επίπεδο μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας.

Η Λετονία

Το φαινόμενο δεν αποτελεί αποκλειστικότητα της Ελλάδας. Εκατοντάδες χιλιάδες νέοι εγκατέλειψαν τις χώρες τους στην περιφέρεια της ΕΕ μεταναστεύοντας στον πυρήνα. Το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα όλων είναι σίγουρα η Λετονία. Η σκληρή, ταξική λιτότητα που εφαρμόστηκε από την κυβέρνηση Ντομπρόφσκis μεταξύ 2009-14 εκτόξευσε την ανεργία, απορρύθμισε πλήρως την αγορά εργασίας, μετέφερε σχεδόν το σύνολο των φορολογικών βαρών στις πλάτες των μεσαίων και κατώτερων στρωμάτων, μειώνοντας τη φορολογία στα υψηλά εισοδήματα, ιδιωτικοποίησε το σύνολο σχεδόν της δημόσιας περιουσίας, οδηγώντας νομοτελειακά τεράστια κομμάτια του πληθυσμού, νέους κατά κανόνα, στη μετανάστευση. Τα στοιχεία δείχνουν πως μόνο πέρσι, ο πληθυσμός της Λετονίας είχε τη μεγαλύτερη μείωση ανάμεσα στις χώρες της ΕΕ με 7,5%.

Η Ελλάδα

Το βασικό πολιτικό επίδικο για το ΜέΡΑ25 είναι ακριβώς η διακοπή και η αντιστροφή της ερημοποίησης της πατρίδας μας. Αυτός είναι ο στόχος των Επτά Τομών που καταθέτουμε: η ανατροπή της εσωτερικής υποτίμησης, η οριστική διευθέτηση του δημόσιου και ιδιωτικού χρέους, ο άμεσος τερματισμός της καταστροφικής λιτότητας και η ενίσχυση της παιδείας, της υγείας και του κοινωνικού κράτους ώστε να εξασφαλίζονται πραγματικά ίσες ευκαιρίες για όλους. Η προεκλογική ρητορεία αλλά και οι πρώτες κινήσεις της νέας κυβέρνησης καθιστούν το έργο μας εξαιρετικά επίκαιρο: έχουμε να αντιπαλέψουμε στη Βουλή και στην κοινωνία μια κυβέρνηση που εμπνέεται από το Λετονικό μοντέλο, μια κυβέρνηση που φαίνεται πως δεν θα διστάσει να θυσιάσει ακόμα περισσότερους νέους μας στο βωμό της κερδοφορίας της εγχώριας ολιγαρχίας.

Αλέξης Σμυρλής

Υπεύθυνος Πολιτικού Προγράμματος ΜέΡΑ25

Στην Ενέργεια γίνεται ό,τι ακριβώς περιμέναμε

12 Ιουλίου

Η νέα κυβέρνηση της ΝΔ έθεσε σε απόλυτη προτεραιότητα τα ενεργειακά ζητήματα.

Αυτό είναι το μοναδικό ζήτημα με το οποίο θα συμφωνήσουμε μαζί της.

Οι εξαγγελίες για προώθηση των ΑΠΕ με ταυτόχρονη εμπλοκή της χώρας στο φυσικό αέριο και προώθηση των εξορύξεων και μάλιστα με παραχώρηση νέων οικοπέδων (!) συνιστούν μια απαράδεκτη αντίφαση, που συνεχίζεται από την εποχή της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή δεν είναι οικολογική πολιτική. Η χώρα δεν πρέπει να καταστραφεί από τις εξορύξεις και η κλιματική αλλαγή πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπιστεί. Με αυτή την πολιτική της «ολίγον» οικολογίας αυτά δεν αντιμετωπίζονται. Το ΜέΡΑ25 έχει ολοκληρωμένο πρόγραμμα για μια Πράσινη Μετάβαση.

Οι ιδιωτικοποιήσεις, που είναι «σημαία» της ΝΔ, ειδικά στον τομέα της ενέργειας, θα ήταν καταστροφή για την εθνική κυριαρχία να αγγίξουν μονοπωλιακές δομές αλλά και κάτι ακόμη: ο τομέας των ΑΠΕ δίνει την ευκαιρία για τοπικές επενδύσεις, δηλαδή ευκαιρία για αναζωογόνηση της τοπικής, δημοτικής ή μικρομεσαίας επιχείρησης, κάτι που εξαρτάται όμως από τις κατευθύνσεις που θα δώσει η κάθε κυβέρνηση. Αυτή η κυβέρνηση έχει υπολογιστεί ότι θα πράξει τα χειρότερα, αφήνοντας τις επενδύσεις στην κυριαρχία της ολιγαρχίας που οδήγησε την χώρα στην χρεοδουλοπαροικία αλλά και στην περιβαλλοντική υποβάθμιση.

Ο εγκλεισμός ως «κανονικότητα»

13 Ιουλίου

Ο πρώτος λεονταρισμός της νέας κυβέρνησης σχετικά με το προσφυγικό είναι μια εξαγγελία περί «κλειστών κέντρων κράτησης». Δε θα περίμενε κανείς βεβαίως μια συντηρητική παράταξη να εξαγγείλει ανοιχτά σύνορα και ανοιχτά κέντρα κράτησης, οπότε εντάξει, όντως επιστρέφουμε έτσι σε μια κάποια κανονικότητα αντάξια του παρελθόντος μας. Εννοείται πως πρέπει να δοθεί τροφή στους ψηφοφόρους, έστω και με την εύπεπτη μορφή εντυπώσεων και εξαγγελιών και εννοείται πως κάπως έτσι πρέπει να αρχίσει η συμπόρευση με τις πλέον συντηρητικές τάσεις στην Ευρώπη (και παγκοσμίως) σχετικά με το προσφυγικό.

Πέρα από τις εξαγγελίες, βέβαια, τίθεται το θέμα επιβολής ενός τέτοιου σχεδίου, κάτι που πραγματικά – και το γνωρίζουν όσοι έχουν καλή επιστασία της κατάστασης – πέρα του ότι ακουμπάει το ανέφικτο, κρύβει πολλούς κινδύνους. Όχι βέβαια για αυτούς που θα προσπαθήσουν να το εφαρμόσουν αλλά πάλι τόσο για τους πιο αδύναμους εντός των camps αλλά και για τις τοπικές κοινωνίες γύρω από αυτά. Τα κλειστά κέντρα κράτησης, που και με το όνομά τους και μόνο προκαλούν σιελόρροια στους απανταχού της γης μισανθρώπους, έχουν αποδειχθεί σε άπειρες περιπτώσεις παντού, και ειδικά στα νησιά μας, εντελώς απάνθρωπα και άχρηστα. Αυτό προκύπτει τόσο από την άμεση εμπειρία αλλά και ευτυχώς από τη συντριπτική πλειονότητα των επιστημονικών μελετών – με πολύ καλή και τεράστια πλέον βιβλιογραφία επί του θέματος. Ούτε η επιστήμη βέβαια ούτε η πλέον πρόσφατη εμπειρία δεν έχει ποτέ αποτρέψει κάποιον πολιτικό από το να υπηρετήσει την ατζέντα του. Η ίδια πολιτική βούληση που έχει ντροπιάσει τη χώρα με την «Παγανή» θα υπογράψει μια κλειστή «Μόρια» δίχως δεύτερη σκέψη εφόσον αυτό προς ώρας εξυπηρετεί, ας μη γελιόμαστε. Οι ίδιοι που έφτιαξαν ένα φράχτη στον Έβρο, που όχι μόνο δεν έλυσε κανένα θέμα, αλλά και σκότωσε ανθρώπους, θα έφτιαχναν άλλους τόσους φράχτες δίχως δεύτερη σκέψη. Όσον αφορά ειδικά στη Λέσβο: τι εννοούν πραγματικά όταν εξαγγέλλουν «κλειστά κέντρα κράτησης» και «διαδικασίες εξπρές» στο άσυλο;

Ας τα δούμε ξεχωριστά: υπάρχουν δυο Μόριες αυτή τη στιγμή. Ο χώρος που είναι περιφραγμένος και στεγάζει σε οικίσκους υπηρεσίες, ευπαθείς ή ιδιαίτερες ομάδες και ο αυτοσχέδιος χώρος πέριξ του camp με παραπήγματα, πολλαπλάσιο πληθυσμό μεταξύ των οποίων πάλι οικογένειες, ευπαθείς, ανήλικοι κτλ. Για να «κλειστεί» όλος αυτός ο κόσμος καταρχήν θέλει ένα καινούριο camp. Μια καινούρια περιφράξη. Που θα επεκτείνει την επίσημη «Μόρια» πολύ περισσότερο. Εκεί που οι συντηρητικές παρατάξεις και η τοπική κοινωνία δε θέλει να ακούσει για νέο camp ή για μόνιμη και επίσημη επέκταση των δομών που ήδη υφίστανται... πώς θα φτιάξουν μια

μεγάλη κλειστή φυλακή; Η τοπική κοινωνία, που ίσως χαρεί ακούγοντας για κλειστή δομή, έχει σκεφτεί επακριβώς τι σημαίνει αυτό; Πολλοί θα πουν ότι θα μπει μια τάξη στο χάος των ανθρώπων που «λυμαινούνται» εδώ και εκεί. Θα τους έλεγα απλά πως οι φυλακές δεν αποτελούν λύση, πως έχει αποδειχθεί επιστημονικά ότι η πραγματική υποβάθμιση ενός τόπου έρχεται ευκολότερα από την επένδυση στην απανθρωποποίηση. Θα μου πουν: είναι λύση τότε αυτό που συμβαίνει; Όχι. Αλλά ξαναλέω πως οι ισορροπίες σε τόσο περίπλοκα θέματα δεν αποκαταστάθηκαν ποτέ από τον εγκλεισμό και αυτό το υπογράφουν δεκαετίες επιστημονικής έρευνας. Να το πω απλά: δεν δουλεύει έτσι.

Σε τόσο περίπλοκα και παγκόσμια θέματα δεν υπάρχουν αμιγώς τοπικές λύσεις και μάλιστα στηριγμένες σε συνταγές που έχουν αποτύχει. Και τελικά αυτό θέλουμε: αντί να στραφούμε στις ρίζες του προβλήματος του προσφυγικού να γεμίσουμε απλά φυλακές τα νησιά μας; Από τη Σκύλα στη Χάρυβδη δηλαδή; Και κάτι τελευταίο: επισκοπώντας την έρευνα τα τελευταία χρόνια στα ελληνικά νησιά βλέπουμε -και είναι φυσικό- έναν προσφυγικό πληθυσμό στα ψυχικά του όρια. Για να το θέσω με τα λόγια ενός φίλου αστυνομικού σε υψηλή θέση μέχρι πρότινος στο στρατόπεδο της Μόριας: «Αν σκεφτείς τι έχουν περάσει αυτοί οι άνθρωποι, τι τραβάνε εδώ δίχως να φτάνει και πόσο άσχημα ψυχολογικά είναι, αποτελεί θαύμα που το camp δεν καίγεται κάθε μέρα». Να είμαστε σίγουροι πως ο εγκλεισμός θα εντείνει την κατάσταση, και θα γείρει την παλάντζα προς περισσότερο χαοτικές καταστάσεις. Που όπως κάθε φορά – το είδαμε καλά – τις πληρώνουν αθώα γυναίκοπαίδια.

Για τις διαδικασίες ασύλου εξπρές τώρα: μάλλον πίσω από αυτή τη φράση ορισμένοι ονειρεύονται διαδικασίες απέλασης εξπρές. Εκατοντάδες χρόνια κοινωνικών αγώνων έχουν φέρει στη σημερινή κατάσταση με μια δικαιοσύνη κουτσουρεμένη αλλά με κάποιους βασικούς κανόνες. Θα πω μόνο το εξής: η παραβίαση αυτών των κανόνων σε κάθε περίπτωση είναι ένα πλήγμα όχι μόνο προς τους πρόσφυγες που θα στείλουμε πίσω αλλά προς τους ίδιους εμάς. Είναι ένας απαίσιος αυτο-ακρωτηριασμός. Δεν γίνεται να υπάρξει δικαιοσύνη αλά καρτ, έχει και αυτό αποδειχθεί. Αν η πολιτεία βρει τρόπο να μην την εφαρμόζει κατά το δοκούν θα στρέψει αργά η γρήγορα αυτόν τον «τρόπο» κατά των ίδιων των πολιτών της. Μήπως δεν το κάνει ήδη; Το να απαιτούμε δίκαιες και όχι «εξπρές» διαδικασίες απονομής δικαιοσύνης για όλους ανεξαιρέτως είναι πολιτικός πολιτισμός. Το αντίθετο ακουμπάει τον κανιβαλισμό και αργά η γρήγορα κάποιος θα τραφεί και από τη σάρκα μας.

Θαρρώ λοιπόν πως το να γίνουν «κλειστά κέντρα» είναι είτε ανέφικτο είτε τρομερά επικίνδυνο. Μας πάει από το ένα κακό στο άλλο και δε μας βοηθάει καθόλου να θίξουμε συλλογικά τις ρίζες του προσφυγικού. Μα αλήθεια, ποιος θα αποτρέψει το να μην ακολουθηθεί και στην Ελλάδα αυτό που συμβαίνει παγκόσμια; Δείτε στις Ηνωμένες Πολιτείες σχετικά με το παράδειγμα του τοίχου με το Μεξικό. Δεκαετίες επιστημονικής έρευνας που αποδεικνύουν το πόσο απάνθρωπη και άχρηστη είναι η πολιτική «του φράχτη» πετιέται

στα σκουπίδια με την ενθρόνιση του καροτί Προέδρου που θέλει να φτιάξει νέο Σινικό τείχος. Δείτε τι συμβαίνει με τον τρόπο «εγκλεισμού» των προσφύγων, με παιδιά που αποχωρίζονται γονείς, με κέντρα κράτησης που είναι αδύνατον να συντηρηθούν ακόμα και με την οικονομική ευρωστία και αποτελεσματικότητα μιας Αμερικής...

Δεν μιλάμε λοιπόν εδώ για λελογισμένες αποφάσεις αλλά για αποφάσεις με μια συγκεκριμένη σκοπιμότητα πίσω τους. Μιλάμε για μια παγκόσμια τάση «επένδυσης» στην στρατικοποίηση, στον εγκλεισμό, στο κέρδος από το προσφυγικό, στην ποινικοποίηση της αναζήτησης ελευθερίας από τους φτωχότερους του κόσμου αλλά και δαιμονοποίησης της αλληλεγγύης στις χώρες υποδοχής (οι οποίες παρεμπιπτόντως εξάγουν τη φτώχεια και τις ανισότητες και ανούσια φιλανθρωπία ως κύριο προϊόν). Είναι ο πιο άμεσος τρόπος να μην θιγούν οι ρίζες των παγκόσμιων ανισοτήτων οι οποίες τρέφουν τους λίγους ισχυρούς και απομυζούν δίχως οίκτο ανθρώπους και περιβάλλον. Είναι ένας τρόπος οι ανίσχυροι να συνεχίσουν να τρώγονται μεταξύ τους, ντόπιος εναντίον ξένου, ντόπιος εναντίον ντόπιου... Είναι ένας ανελέητος, τυφλός και παντελώς απάνθρωπος τρόπος που επιμένει κόντρα στη λογική μέχρι να καταρρεύσει κάτω από την ίδια του την ολέθρια ανοησία. Σε αυτόν ας επιλέξουμε αν θα γίνουμε τσιράκια για να φάμε κανένα ψίχουλο ή αν θα σταθούμε απέναντί του.

Η μικρή μας ζωή αντηχεί σε πράγματα πολύ μεγαλύτερα από εμάς. Οι εξαγγελίες εγκλεισμού ή αποπομπής αθώων συνανθρώπων μας περιέχουν τον σπόρο και της δικής μας «φυλακής».

Γιώργος Τυρίκος-Εργάς

Δρ. Κοινωνικής Λαογραφίας – Ακτιβιστής

Γιάννης Βαρουφάκης: Τέλος στο Ναι σε Όλα!

21 Ιουλίου

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ποτέ, από τη θλιβερή περίοδο της Αποστασίας, η Βουλή των Ελλήνων δεν πληγώθηκε όπως στα χρόνια των Μνημονίων. Ιδίως την τελευταία τετραετία, από τον Ιούλιο του 2015 έως τις εκλογές της 7ης Ιουλίου, οι πολίτες παρακολουθούν μια φαρσοκωμωδία: Οι βουλευτές της συμπολίτευσης να υπερψηφίζουν Μνημονιακά νομοσχέδια με τα οποία διαφωνούσαν, ενώ οι βουλευτές της ΝΔ τα καταψήφιζαν παρά το γεγονός ότι συμφωνούσαν.

Πρόκειται για έναν πρωτόγνωρο εξευτελισμό της κοινοβουλευτικής διαδικασίας που ρίχνει τη σκιά του και στη σημερινή Βουλή. Ποιες είναι οι προοπτικές αυτής της Βουλής να θέσει τέλος στον εξευτελισμό της Δημοκρατίας μας;

Ακούγοντας κανείς τις προγραμματικές δηλώσεις του κ. Πρωθυπουργού διακρίνει μια ευθυγράμμιση ιδεολογίας και πολιτικών. Πράγματι, ο χείμαρρος νομοσχεδίων που ετοιμάζετε μοιάζουν να συνάδουν με τις πεποιθήσεις σας. Μπορεί. Αυτό που όμως είναι σίγουρο είναι πως δεν συνάδουν με τις εξαγγελίες σας. Γιατί; Επειδή οι υποσχέσεις σας απαιτούν τη ρήξη με τους δανειστές που υπόσχεστε ότι δεν θα κάνετε.

Μιλάτε για μείωση φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων και παράλληλα, τη μείωση ουσιαστικά του αφορολόγητου, ιδιαίτερα των φτωχότερων ανθρώπων. Πριν από αυτό όμως δεσμευτήκατε στο 3,5% πρωτογενές πλεόνασμα και αυτά τα δύο φάσκουν και αντιφάσκουν. Δίνετε υποσχέσεις που απαιτούν ρήξη με τους δανειστές, που ταυτόχρονα υπόσχεστε ότι δεν θα κάνετε. Πρόκειται για μια ιδιότυπη και ιδιόρρυθμη μορφή μνημονιακού λαϊκισμού.

Ποιες είναι οι υπ' αριθμόν ένα καταστροφές των μικρομεσαίων επιχειρήσεων; Η 100% προπληρωμή φόρου. Το όνειδος αυτό που βάζει λουκέτα και καταδικάζει τα παιδιά μας στη μετανάστευση είναι απόψε ο Ελέφαντας στο Κοινοβούλιο – η εξαγγελία κατάργησής της που λάμπει διά της απουσίας της από τις προγραμματικές δηλώσεις του κ. Πρωθυπουργού.

Στο ΜέΡΑ25 δεσμευόμαστε να φέρουμε τροπολογία για άμεση κατάργηση της προπληρωμής, που βέβαια εσείς δεν θα κάνετε αποδεκτή όχι γιατί διαφωνείτε αλλά γιατί επιλέξατε να είστε δέσμιοι των δανειστών – όπως ακριβώς και οι προκάτοχοί σας.

Αυτά έχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της ΝΔ, η συμμόρφωση με το 3ο και κατόπιν με το 4ο Μνημόνιο. Αυτά έχει η δέσμευση να «πηγαίνετε συναινετικά»

με τους δανειστές: Θα σας αναγκάζει καθημερινά να αυτο-καταργείστε (όπως ακριβώς αυτό-καταργήθηκαν οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ). Θα σας αναγκάζει να σερνόσαστε σε αναποτελεσματικές, ολοένα αντι-λαϊκότερες και αυταρχικότερες πολιτικές.

Ο κ. Πρωθυπουργός ονειρεύεται ότι οι δανειστές θα τον εκτιμήσουν περισσότερο από τους προκατόχους του, τους οποίους εξευτέλιζαν κατ' εξακολούθηση. Υπόσχεται ότι θα τους κερδίσει με την αξιοπιστία του ώστε να του μειώσουν το στόχο πρωτογενούς πλεονάσματος.

Έχω νέα για σας, κ. Μητσοτάκη: Την αξιοπιστία του κ. Τσίπρα, στα μάτια των δανειστών, δεν θα την φτάσετε ποτέ. Όσο και να προσπαθήσετε, όσο κατακλυσμική κι αν είναι η λαίλαπα νομοσχεδίων των πρώτων σας 100 ημερών, οι Μέρκελ, Σολτς, Λαγκάρντ, Ντράγκι και Σια θα παραμείνουν πιο εντυπωσιασμένοι από την αποτελεσματικότητα με την οποία ο μεταλλαγμένος ΣΥΡΙΖΑ έκοψε το ΕΚΑΣ, παρήγαγε υπερ-πλεονάσματα, χάρισε τα αεροδρόμια, τα τραίνα.

Στην καλύτερη, για εσάς, περίπτωση να σας θεωρήσουν άξιο συνεχιστή του κ. Τσίπρα. Πιο αξιόπιστο από εκείνον, ποτέ! Όπερ μεθερμηνευόμενον, τα ματωμένα πλεονάσματα που επέβαλαν στον κ. Τσίπρα θα παραμείνουν, εγγυητές της αναπαραγωγής της Χρεοδουλοπαροικίας η Ελλάς – βασικός λόγος να φύγουν κι άλλα από τα παιδιά μας που δεν έφυγαν ακόμα.

Η επίσπευση της ερημοποίησης και το ψήλωμα των τοίχων της φυλακής του χρέους στην οποία είναι έγκλειστοι οι περισσότεροι διαφαίνεται και από τις ίδιες τις εξαγγελίες σας.

Πάρτε τα κόκκινα δάνεια. Τι προτείνετε; Αντί να μεταφερθούν, όπως προτείνει το ΜΕΡΑ25, σε μια δημόσια εταιρεία διαχείρισης των κόκκινων δανείων (ώστε να σταματήσει ο φαύλος κύκλος πώλησης σε αρπακτικά ταμεία στο 8% της ονομαστικής τους αξίας, εξώσεων και πλειστηριασμών που συμπιέζουν τις τιμές των διπλανών ακινήτων με αποτέλεσμα να κοκκινίζουν κι άλλα δάνεια την ώρα που οξύνονται οι κοινωνικές εντάσεις και ανισότητες), προτείνετε επίσπευση των πωλήσεών τους στα αρπακτικά ταμεία, επίσπευση των εξώσεων και των πλειστηριασμών, επιτάχυνση του φαύλου κύκλου, αύξηση της πίεσης για νέα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με νέα δάνεια της τρόικας από το μαξιλαράκι που σας άφησε ο κ. Τσίπρας. Προτείνετε, με άλλα λόγια, μεγέθυνση της χρεοκοπίας τόσο των νοικοκυριών όσο και του κράτους.

Προτείνετε ενίσχυση της Χρεοδουλοπαροικίας με μόνους κερδισμένους τα αρπακτικά ταμεία και τους εγχώριους ατζέντηδες τους που, εύλογα, ζητωκραυγάζουν τη νίκη της ΝΔ.

Πάρτε το ασφαλιστικό, τις ιδιωτικοποιήσεις, τα εργασιακά, τις θεσμικές

αλλαγές. Τι προτείνετε;

Ιδιωτικές επικουρικές συντάξεις, δηλαδή ενίσχυση του ολιγοπωλίου ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών και ουσιαστική κατάργηση των επικουρικών για τους γέροντες – καθώς οι νέοι δεν θα συνεισφέρουν στα δημόσια ταμεία.

Αντί για τη μετατροπή ΤΑΙΠΕΔ-Υπερταμείου σε Δημόσια Αναπτυξιακή Τράπεζα, όπως προτείνει το ΜέΡΑ25, που θα χρησιμοποιούσε τη δημόσια περιουσία ως εχέγγυο για να δημιουργεί επενδυτικές ροές, και με τις μετοχές της Αναπτυξιακής Τράπεζας να περνούν στα ασφαλιστικά ταμεία ώστε να αποζημιωθούν μερικώς για την καταστροφή του PSI, προτείνετε περαιτέρω ξεπούλημα – όπως αυτό εκείνο του Ελληνικού, υπέρ της προσοδοφορίας ημετέρων ολιγαρχών και κατά της κοινωνίας.

Αντί να αντισταθμιστεί, όπως προτείνει το ΜέΡΑ25:

ο μια γενναία αύξηση στον κατώτατο μισθό

ο με την κατάργηση της προπληρωμής του φόρου επιχειρήσεων και την μείωση του συντελεστή των μικρών επιχειρήσεων στο 15%, με τις ολιγοπωλιακές επιχειρήσεις – π.χ. supermarket – στο 26%

Μαζί με τον ΣΕΒ ονειρεύεστε μισθούς ακόμα «ανταγωνιστικότερους», κωδικός της μεγαλύτερης εξαθλίωσης. Και, για να μην υπάρξει αμφιβολία για τον ακόμα σκοτεινότερο εργασιακό μεσαίωνα που έρχεται, καταργήσατε ήδη την Επιθεώρηση Εργασίας – αρνούμενοι να κατανοήσετε πως στο βωμό της ενίσχυσης της εργοδοσίας η περαιτέρω εξαθλίωση των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα συμπιέζει την ενεργό ζήτηση, τους τζίρους, τα δημόσια έσοδα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, αναρωτιέμαι αν αντιλαμβάνεστε ότι είστε ο τυχερότερος πρωθυπουργός της Μνημονιακής Ελλάδας.

Θυμάμαι την έκδηλη ανακούφιση του καλού συναδέλφου κ. Σταϊκούρα όταν, με τον κ. Χαρδούβελη, μου παρέδιδαν το άδειο ταμείο από το οποίο μόνο το 2015 έπρεπε να αποπληρώσω στους δανειστές το εξωφρενικό ποσό των 22 δις. Αντίθετα με τότε, αντίθετα με την κατάσταση που ανέλαβε ο κ. Σαμαράς ή ο κ. Παπανδρέου, αντίθετα από κάθε άλλη κυβέρνηση της «Χρεοδουλοπαροικία η Ελλάς», αν και η χώρα σήμερα είναι πιο πτωχευμένη από ποτέ, εσείς αναλαμβάνετε χωρίς καμία αγωνία για το πώς θα αποπληρώνετε τους δανειστές τα επόμενα δέκα χρόνια.

Αυτό το χρωστάτε στον κ. Τσίπρα, στον κ. Δραγασάκη, στον κ. Τσακαλώτο. Όχι μόνο ανέσυραν την ΝΔ από τον πάτο μιας τεράστιας ήττας το βράδυ του δημοψηφίσματος, ζητώντας την ψήφο σας για να ανατρέψετε από κοινού το ΟΧΙ του ελληνικού λαού, αλλά δυο χρόνια μετά, τον Αύγουστο του 2018, υπό την αριστουργηματική προπαγάνδα της δήθεν εξόδου από τα Μνημόνια, υπέγραψαν το 4ο Μνημόνιο, διάρκειας έως το 2060, που εξασφάλισε νέα

δάνεια από τα οποία θα προσποιείστε ότι αποπληρώνετε τους δανειστές μέχρι το 2021 και, το πιο σημαντικό, έσπρωξε 100 δις αποπληρωμών που ήταν να γίνουν την δεκαετία του 20 για μετά το 2032, φυσικά τοκίζόμενα. Κανονικά, θα έπρεπε να κάνετε ένα μικρό εικόνισμα στον κ. Τσίπρα καθώς ποτέ στην ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας απερχόμενος πρωθυπουργός δεν ευεργέτησε τόσο γενναιόδωρα το διάδοχό του. Δυστυχώς, η προσωπική σας τύχη συμπορεύεται με τη δυστυχία των πολλών.

Παράδοξο 1ον: Το κράτος μας είναι πιο πτωχευμένο από ποτέ αλλά, παράλληλα, όσοι αγοράζουν κρατικά ομόλογα κερδίζουν αστρονομικά για την εποχή ποσοστά κέρδους. Πώς συμβαίνει οι κερδοσκόποι να κερδίζουν από το δημόσιο χρέος όταν το κράτος και η κοινωνία είναι στο καναβάτσο; Η απάντηση απλή. Το 85% του δημόσιου χρέους το κατέχει η τρόικα. Όσο ο Μνημονιακός Δικομματισμός καλά κρατεί, το μικρό ποσοστό ομολόγων που διακινείται στην αγορά εξασφαλίζεται και μοσχοπουλιέται.

Το ίδιο και με το ιδιωτικό χρέος: Κάθε κόκκινο δάνειο που πουλιέται σε ξένο αρπακτικό ταμείο προς 8% της ονομαστικής του αξίας καταστρέφει συμπολίτες μας και μειώνει κι άλλο την κεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Το ότι τα όρνια παχαίνουν από το κουφάρι της κοινωνίας μας δεν σημαίνει βέβαια ότι η κοινωνία μας ανακάμπτει. Το αντίθετο σημαίνει.

Αυτό είναι λοιπόν το 1ο Μέγα Παράδοξο στο καιρό του 4ου Μνημονίου: ΠΟΤΕ ΤΟΣΟ ΛΙΓΟΙ ΔΕΝ ΠΛΟΥΤΙΣΑΝ ΤΟΣΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΟΣΟ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΤΑΒΑΡΑΘΡΩΝΟΝΤΑΝ!

Το 2ο Μέγα Παράδοξο, που κι αυτό εύκολα εξηγείται, αφορά την αγαστή συνύπαρξη στην κυβέρνησή σας αυτοαποκαλούμενων φιλελεύθερων και ακροδεξιών. Η εξήγηση απλή. Κάποτε, ο εκ των γκουρού του άκρατου φιλελευθερισμού, ο Friedrich von Hayek, είχε πει μια αλήθεια για εμάς τους αριστερούς που πόναγε. «Το πρόβλημα με τον σοσιαλισμό», είχε πει, «είναι ότι η εφαρμογή του απαιτεί πράξεις που παραβιάζουν τις βασικές αρχές των σοσιαλιστών».

Κάτι αντίστοιχο ισχύει και με εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ: Η εφαρμογή αυτών που θεωρείτε φιλελεύθερες πολιτικές, ιδίως σε συνθήκες 4ου Μνημονίου, απαιτεί πράξεις που παραβιάζουν τις βασικές αρχές του φιλελευθερισμού. Η αντιφιλελεύθερη καταστολή, λοιπόν, που ήδη προετοιμάζετε υπό το αφήγημα του Νόμου και της Τάξης, είναι απαραίτητη ώστε να περάσουν τα νομοθετήματά σας υπέρ της ολιγαρχίας.

Δεδομένης λοιπόν της αποδοχής εκ μέρους σας της μονιμοποιημένης λιτότητας του 4ου Μνημονίου, αυτό που ουσιαστικά υπόσχεστε στον ελληνικό λαό είναι «θεάματα χωρίς άρτο». Καταστολή αντί για ανάκαμψη.

Αυτό το έχετε σηματοδοτήσει ήδη επιλέγοντας ως Υπουργό Προστασίας του Πολίτη τέως υπουργό που θα έπρεπε όχι να υπουργοποιηθεί αλλά να λογοδοτήσει για τη μεγαλύτερη παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην

Ευρωπαϊκή Ένωση – τότε, το 2012, που, ως υπουργός του ΠΑΣΟΚ, δίωξε και διαπόμπευσε οροθετικές γυναίκες. (Το μόνο που αναρωτιέμαι είναι γιατί τον χωρίσατε από το έτερόν του ήμισυ, από τον κ. Λοβέρδο. Κρίμα δεν είναι;)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Την 7η Ιουλίου έκλεισε ένα κεφάλαιο της Μνημονιακής Ελλάδας, της Αποικίας Χρέους, της Χρεοδουλοπαροικίας μας και άνοιξε ένα άλλο, ένα σκληρότερο και πολύ φοβάμαι μακροβιότερο που θεμελιώνεται στο 4ου Μνημόνιο της προηγούμενης κυβέρνησης. Όπου και να κοιτάξουμε βλέπουμε τη συνέχεια νυν και προηγούμενης διακυβέρνησης.

Το 2015, με τον Ειδικό Γραμματέα του ΣΔΟΕ, τον Παναγιώτη Δάνη, επαναφέραμε στο ΣΔΟΕ το καθήκον των ελέγχων της αγοράς, που είναι προαπαιτούμενο για τον υγιή ανταγωνισμό, και ξεκινήσαμε τους αλγοριθμικούς ελέγχους για τη φοροδιαφυγή. Μετά την παραίτησή μου, η τρόικα επέβαλε και η κυβέρνηση αποδέχθηκε την απορρόφηση του ΣΔΟΕ στην Αρχή Δημοσίων Εσόδων που βρίσκεται υπό τον άμεσο έλεγχο της τρόικας, της πιστότερης φίλης των εγχώριων μεγαλο-φοροφυγάδων. Με μια μονοκονδυλιά το κράτος έχασε πολλά δις διαφυγόντων εσόδων.

Τώρα, η ΝΔ έρχεται να καταργήσει το ΣΔΟΕ και τύποις. Οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν ίδρωσε το αυτί τους όταν ο Παναγιώτης Δάνης το καλοκαίρι του 2015 κατήγγειλε τη “δολοφονία” του ΣΔΟΕ, τώρα διαμαρτύρονται για την υπογραφή της ληξιαρχικής πράξης θανάτου του ΣΔΟΕ από τη ΝΔ.

Τα ίδια βλέπουμε και στο Μεταναστευτικό. Στο όνομα της Αριστεράς, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κανονικοποίησε το κολαστήριο της Μόριας δίνοντας, την ευκαιρία στη νέα κυβέρνηση να υιοθετήσει πιο εύκολα την τακτική Σαλβίνι, παραδίδοντας το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής στο Προστασίας του Πολίτη, καταργώντας την απόδοση ΑΜΚΑ και συνεπώς την πρόσβαση στις δομές υγείας σε πρόσφυγες, καλλιεργώντας ακόμα πιο εχθρικό κλίμα απέναντι στον ξένο – εκτός κι αν έχει 250 χιλιάδες ευρώ οπότε του χαρίζετε μια Golden Visa ώστε να ζει στο Βερολίνο και να αρμέγει προσόδους από ένα-δυο διαμερίσματα AirBnB στο κέντρο της Αθήνας.

Τα ίδια βλέπουμε και στο Μακεδονικό όπου, αντίθετα με το ΜέΡΑ25, κ. Πρωθυπουργέ, που είχε το σθένος να συναινέσει παρά το πολιτικό κόστος, εσείς εξαπατάτε τους ψηφοφόρους σας αγκαλιάζοντας κυνικά την συμφωνία των Πρεσπών τώρα – μετά την απομάκρυνση από τις κάλπες.

Τέλος, τα ίδια βλέπουμε στο μείζον θέμα της ενεργειακής και εξωτερικής πολιτικής. Ο αναπάντεχος, ακραίος Ατλαντισμός της προηγούμενης κυβέρνησης σας δημιουργεί πρόβλημα καθώς σας είναι αδύνατον να τους υπερβείτε! Έδεσαν τη χώρα στο άρμα των πολυεθνικών πετρελαίων και στο όραμα μιας Ελλάδας που θα τη διαπερνούν οι αγωγοί φυσικού αερίου στη Βόρεια Ελλάδα, με την Ήπειρο σκαμμένη και το υπέδαφός της κατεστραμμένο ώστε να βγαίνουν στην επιφάνεια ορυκτά καύσιμα που πλουτίζουν τους

ολιγάρχες με ελάχιστα οφέλη για τους πολλούς. Μια Ελλάδα που, αγκαλιά με τον κ. Νετανιάχου και τις αμερικανικές πολυεθνικές θα νέμονται την Ανατολική Μεσόγειο δίνοντας εξαιρετική ευκαιρία στον τουρκικό επεκτατισμό να πυροδοτεί εντάσεις στο Αιγαίο, ρυπαίνοντας τη Νότια Κρήτη, συνεισφέροντας στην κλιματική καταστροφή παγκοσμίως, ενισχύοντας τα μέγιστα την παρασιτική ολιγαρχία. Το μόνο που έχει να προσθέσει η ΝΔ σε αυτή τη δυστοπία είναι μία Σαλβινικού τύπου ξενοφοβία.

Κάπως έτσι ερχόμαστε στο 3ο Μέγα Παράδοξο της Εποχής μας: Αυτό-παρουσιάζεστε ως ευρωπαϊστές. Κι όμως, έχετε ήδη παραδοθεί στο ιδεολογικό και οικονομικό άρμα που οδηγούν ο Νετανιάχου, ο μεγαλύτερος υποστηρικτής του, ο Πρόεδρος Τραμπ, και τώρα κι ο Σαλβίνι – του οποίου τη φορολογική και ξενοφοβική ατζέντα αναπαράγετε.

Συνειδητοποιείτε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, πως οι κύριοι αυτοί είναι οι μεγαλύτεροι εχθροί των λαών της Ευρώπης; Οι δυνάμεις που εργάζονται για μια διαλυμένη, διαιρεμένη, αντιδραστική Ευρώπη;

Είστε κυβέρνηση ημερών αλλά προλάβετε ήδη να δείξετε έτοιμοι να υπονομεύσετε τόσο την Ευρώπη όσο και τη χώρα μας κινούμενοι από την αγωνία να ικανοποιήσετε τους ισχυρούς. Ο πρωθυπουργός υπερθεμάτισε λέγοντας ότι οι Βρυξέλλες επ' ουδενί δεν πρέπει να επαναδιαπραγματευτούν με τον νέο Βρετανό πρωθυπουργό τη συμφωνία του Brexit. Το σκεφτήκατε καλά αυτό πριν το πείτε όταν υποτίθεται ότι ζητάτε από τις Βρυξέλλες την επαναδιαπραγμάτευση των πλεονασμάτων;

Σκεφτήκατε καλά, κ. Πρωθυπουργέ, την επιλογή του επόμενου επιτρόπου μας στην Κομισιόν; Επιλέξατε έναν κύριο του οποίου το μόνο κατόρθωμα ήταν δουλικά να αναμασά, ως εκπρόσωπος της Κομισιόν, την προπαγάνδα με την οποία η τρόικα επένδυε ηχητικά το έργο της καταστροφής της πατρίδας μας που, έμμεσα, δρομολόγησε και την αποδόμηση της Ευρώπης. Αδυνατώ να πιστέψω ότι, απ' όλους τους νεοδημοκράτες πολιτικούς και τεχνοκράτες, προτιμήσατε τον εν λόγω κύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το 2019 θα είναι χρονιά νέας επιδείνωσης της ατελείωτης Κρίσης της Ευρωζώνης. Η Ελλάδα θα συνεχίσει να ασφυκτιά σε μια Ευρώπη που αποδομείται. Κι όσο λαοί όπως ο δικός μας ασφυκτιούν, τόσο περισσότερο η Ευρώπη θα αποδομείται.

Ως το μόνο ενιαίο πανευρωπαϊκό κίνημα, το ΜέΡΑ25 επιφυλάσσεται να επιστρέφει ξανά και ξανά στην υποχρέωση των πραγματικά ευρωπαϊστών να τερματίσουν την ανεύθυνη υπακοή, το ΝΑΙ ΣΕ ΟΛΑ, που ενισχύει τον ευρωσκεπτικισμό πανευρωπαϊκά σκοτώνοντας την ελπίδα μιας κοινής ευημερίας.

Το ΜέΡΑ25 επιφυλάσσεται ακόμα να καταδεικνύει τόσο την τοξικότητα όσο και

την ταξικότητα του μη βιώσιμου χρέους που λειτουργεί ως μέσο πειθάρχησης και υποταγής των πολλών. Θα θυμίζουμε σε κάθε ευκαιρία ότι το 2018 περάσαμε σε μια νέα ακόμα πιο επικίνδυνη φάση της Χρεοδουλοπαροικίας. Έως πέρσι, με εξαίρεση πολύ λίγους ολιγάρχες, όλες οι κοινωνικές τάξεις έχαναν από την κρίση – άλλοι περισσότερο άλλοι λιγότερο. Από το 2018 όμως, το 4ο Μνημόνιο δημιούργησε νέες κερδοσκοπικές ευκαιρίες για νέα παρασιτική τάξη που πλουτίζει την ώρα που η μεγάλη πλειοψηφία βουλιάζει όλο και βαθύτερα στην πτώχευση και την αναξιοπρέπεια.

Για σήμερα θα αρκεστώ σε μια πρόβλεψη: Η τρόικα δεν πρόκειται να σας δώσει, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ούτε τα ελάχιστα που απαιτεί το πρόγραμμά σας για να μην βαθύνει η πτώχευση κράτους, τραπεζών, ανθρώπων, επιχειρήσεων. Δεν ενδιαφέρονται οι δανειστές καν να πάρουν τα χρήματά τους πίσω. Όσο Βερολίνο και Παρίσι εμπλέκονται σε τιτάνια διαμάχη η οποία ακυρώνει τις ελάχιστες μεταρρυθμίσεις της ευρωζώνης που ίσως έδιναν μια ευκαιρία στην κοινή ευημερία, το μόνο που ενδιαφέρει τους δανειστές είναι η Ελλάδα να μην τους ενοχλεί – να αποσυρθεί στην γωνία της και να αργοπεθαίνει χωρίς φωνές και φασαρίες, με τα παιδιά της να ψηφίζουν με τα πόδια τους, μεταναστεύοντας.

Ε λοιπόν όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς, το ΜέΡΑ25, δεν θα τους κάνουμε το χατίρι. Είμαστε εδώ για να αναδείξουμε δύο βασικές προτεραιότητες.

Πρώτη βασική προτεραιότητα η απόδραση του λαού μας από την όλο πιο ταξική Χρεοδουλοπαροικία που ερημοποιεί την πατρίδα μας.

Δεύτερη βασική μας προτεραιότητα η κλιματική καταστροφή που απειλεί την ανθρωπότητα και τις επόμενες γενιές. Το ΜέΡΑ25 θεωρεί πως αυτή η Βουλή έχει υποχρέωση να ανακηρύξει ως κύρια προτεραιότητα τη μετάβαση, έως το 2030, σε οικονομία μηδενικής εξάρτησης από ορυκτά καύσιμα, ανατρέποντας τα σχέδια για εξορύξεις στον ελλαδικό χώρο καθώς και στην Ανατολική Μεσόγειο αντιπροτείνοντας πρόγραμμα επενδύσεων σε ηλεκτροκίνηση παντού και σε αποκεντρωμένο, δημόσιο, μη κρατικοδίαιτο σύστημα παραγωγής και διανομής ανανεώσιμης ηλεκτρικής ενέργειας.

Το ΜέΡΑ25 θα κινείται κάθε στιγμή με γνώμονα αυτές τις δύο προτεραιότητες χωρίς τις οποίες ούτε η αποδόμηση της Ευρώπης θα τερματιστεί ούτε η πατρίδα μας θα ανακάμψει, ούτε η Βουλή των Ελλήνων θα καταφέρει να ανακτήσει τη χαμένη της αξιοπρέπεια.

Ο μνημονιακός λαϊκισμός του κ. Μητσοτάκη σε νούμερα και αριθμούς

23 Ιουλίου

Στις προγραμματικές του δηλώσεις ο κ. Μητσοτάκης προέβη, με πομπώδες και πανηγυρικό ύφος, σε συγκεκριμένες εξαγγελίες φοροελαφρύνσεων: μειώσεις στον ΕΝΦΙΑ, στο Τέλος Επιτηδεύματος, στην Εισφορά Αλληλεγγύης, στη Φορολογία των Επιχειρήσεων.

Στην τοποθέτησή του ο Γιάνης Βαρουφάκης, αφού σημείωσε τον Ελέφαντα στην Αίθουσα – την 100% προπληρωμή φόρου που η κυβέρνηση δεν ανέφερε καν, πόσο μάλλον να καταργήσει – και την ταξικότητα των μέτρων – όπως η οριζόντια εξαγγελόμενη μείωση του ΕΝΦΙΑ που αντιμετωπίζει το ίδιο μια έπαυλη με ένα μικρό διαμέρισμα, προχώρησε στον υπολογισμό της μείωσης των δημόσιων εσόδων από αυτά τα μέτρα:

- 1% του ΑΕΠ, συν άλλο 1% από τις νέες δαπάνες
- 680 εκατ. ευρώ από τον ΕΝΦΙΑ
- 190 εκατ. ευρώ στο Τέλος Επιτηδεύματος
- 308 εκατ. ευρώ στην Εισφορά Αλληλεγγύης
- 690 εκατ. ευρώ από τη Φορολογία των Επιχειρήσεων

	Ποσό σε εκ. Euros	Μείωση μετά από την εφαρμογή μέτρων της ΝΔ
ΕΝΦΙΑ	3.093	680
Εισφορά αλληλεγγύης	617	308,5
Τέλος επιτηδεύματος	386	193
Συνολικός φόρος ΝΠ επί των κερδών	3.899	690
Σύνολο μειώσεων		1.871,5

Η ρήξη είναι δεδομένη, αλλά με ποιον;

Η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη έχει να επιλέξει μεταξύ δύο εναλλακτικών:

- είτε να προχωρήσει άμεσα στα μέτρα που εξήγγειλε, αφήφώντας τον στόχο του 3,5%
- είτε να τα παραπέμψει στις καλένδες, με την περιβόητη φράση «σε βάθος τετραετίας», αναιρώντας τις ίδιες του τις εξαγγελίες.

Ο κ. Μητσοτάκης έχει να επιλέξει είτε ρήξη με την τρόικα, είτε με τον λαό.

Τι θα γίνει;

Από όλες αυτές τις εξαγγελίες, ελάχιστα θα γίνουν. Το 2019 μόνο η μικρή μείωση του ΕΝΦΙΑ. Τίποτα άλλο. Τα άλλα; Ίδομεν, είναι απόφαση των δανειστών άλλωστε, όχι της ελληνικής κυβέρνησης.

Εν κατακλείδι, άλλαξε τα ρούχα του ο Μανωλιός... Από το υπερ-πλεόνασμα του κ.Τσίπρα, αντί για χαρτζιλίκι στους γέροντες, ο κ. Μητσοτάκης θα μοιράσει χαρτζιλίκι στα θύματα του ΕΝΦΙΑ, με τους ιδιοκτήτες επαύλεων να ωφελούνται περισσότερο σε απόλυτες τιμές.

Χρεοδουλοπαροικίας συνέχεια λοιπόν, με νέες αυξημένες δόσεις Μνημονιακού Λαϊκισμού.

Το νέο ναυάγιο προσφύγων και μεταναστών στη Μεσόγειο αναδεικνύει τις εγκληματικές ευθύνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

25 Ιουλίου

Από 110 ως και 250 μετανάστες αγνοούνται μετά το ναυάγιο της Πέμπτης δεμένων μεταξύ τους πλεούμενων στη Μεσόγειο, ανοικτά της Λιβύης, όπου εκτυλίχθηκε μια τραγωδία την οποία ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών χαρακτήρισε «τη χειρότερη» σχετική τη φετινή χρονιά.

Για μία ακόμα φορά αποδεικνύεται ότι οι πολιτικές απόσυρσης από τις διασώσεις προσφύγων και μεταναστών στη Μεσόγειο οδηγούν ευθέως στο θάνατο προσφύγων και μεταναστών στην περιοχή αυτή. Το ΜέΡΑ25 πιστεύει ότι πρέπει να καταστρώσουμε μια αφήγηση, αναδεικνύοντας την υποκρισία και τα αδιέξοδα της ηγεμονικής πρότασης της κυβέρνησης και της Ε.Ε. για πάση θυσία αποτροπή της εισόδου των προσφύγων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και για την εξωτερική υποχρέωση των υποχρεώσεων υποδοχής και φιλοξενίας προσφύγων είτε σε «χώρες-αποθήκες», όπως η Ελλάδα είτε σε χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Τουρκία και η Λιβύη.

Κεντρική θέση του Μετώπου Ευρωπαϊκής Ρεαλιστικής Ανυπακοής είναι η ριζική αλλαγή της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την κατεύθυνση της αναλογικής κατανομής των προσφύγων και των μεταναστών σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η κατάργηση του Κανονισμού Δουβλίνο III στο πλαίσιο του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου. Βασικό εργαλείο μιας εναλλακτικής πολιτικής είναι η δημιουργία μιας ολοκληρωμένης συμφωνίας Ε.Ε.-Ελλάδας, σε αντικατάσταση τη υπάρχουσας μεταξύ Ε.Ε.-Τουρκίας, με στόχο την αναλογική κατανομή, εγκατάσταση και ένταξη των προσφύγων και μεταναστών στην Ευρώπη με πλήρη σεβασμό στο διεθνές δίκαιο. Είμαστε απόλυτα αντίθετοι στη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης-Τουρκίας καθώς δεν εξασφαλίζει ότι οι δικαιούμενοι διεθνούς προστασίας/αιτούντες άσυλο θα εξαιρούνται ρητά από την επανεισδοχή στην Τουρκία, η οποία δεν προσφέρει επίπεδο διεθνούς προστασίας, αντίστοιχο με τη Σύμβαση της Γενεύης, όπως βεβαιώνουν όλες οι ανεξάρτητες μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Τομέας Μεταναστευτικής Πολιτικής ΜέΡΑ25

Επιτελικό Κράτος:

πλήρης κομματικοποίηση του κράτους – με πρόσχημα το ακριβώς αντίθετο

28 Ιουλίου

Στο ΜέΡΑ25 ελπίζαμε το πρώτο νομοσχέδιο της κυβέρνησης για το επιτελικό κράτος να αποτελεί μια επικοινωνιακή κίνηση εντυπωσιασμού, ώστε η κυβέρνηση να δείξει πως «έχει σηκώσει ψηλά τα μανίκια». Τελικά, έντρομοι διαπιστώνουμε πως πρόκειται για την υλοποίηση ενός σκληρά κομματικού και απολύτως δυσλειτουργικού κράτους-Φρανκενστάιν.

Νομοθετικό newspeak εν δράσει

Το νομοσχέδιο υπόσχεται μικρότερο κράτος – και καταλήγει με μεγαλύτερο και περισσότερο δυσλειτουργικό κράτος. Υπόσχεται αποκομματικοποίηση – και εγκαθιδρύει σκληρή κομματικοποίηση του κράτους, με διάρκεια και αυτοκρατορικού τύπου υπερσυγκέντρωση εξουσιών στο πρόσωπο του πρωθυπουργού Κ. Μητσοτάκη. Υπόσχεται κατάργηση – και υλοποιεί πολλαπλασιασμό, ειδικά δεδομένων των προβλέψεων για κατόπιν εορτής αύξηση των θέσεων διορίσιμων ημετέρων.

Ένα πλαδαρό νομοθετικό κείμενο με τοξική καρδιά

Πιστή στις μνημονιακές λογοτεχνικές αρετές συγγραφής νομοσχεδίων, η Νέα Δημοκρατία παράγει ένα εκτενέστατο νομοθετικό κείμενο με μια τοξική και κομματική «καρδιά» περιβεβλημένη από τόνους από αδιάφορες διατάξεις με τις οποίες θα μπορούσε και να συμφωνεί κανείς, ή αναδιατύπωση των ήδη ισχυόντων – χώρια η κατάργηση πρότερων προβλέψεων προοδευτικής κατεύθυνσης.

Περισσότερη γραφειοκρατία, παράλληλο κράτος

Έτσι, το νομοσχέδιο δεν μικραίνει τη δομή του κράτους, απλώς παράγει μία δεύτερη, νέα και παράλληλη δομή πάνω στην ήδη υπάρχουσα. Οι δυσλειτουργίες που παράγει η δαιδαλώδης κατάτμηση των αρμοδιοτήτων συμπορεύονται χέρι με χέρι με την υπερσυγκέντρωση των εξουσιών στο πρόσωπο του πρωθυπουργού και στο γραφείο του (εντελώς ενδεικτικά, άρθρα 21-24, 29-34, 38, 49-56). Η υπεσχημένη αυτονόμηση των υπουργών μεταφράζεται μέσα στο νομοθετικό κείμενο σε πλήρη έλεγχο τους από τους υφισταμένους πέριξ του πρωθυπουργού. Σε συνάρτηση με την πρόσφατη ανάληψη αρμοδιοτήτων για τα μέσα αλλά και την υπηρεσία πληροφοριών του κράτους από το γραφείο του πρωθυπουργού, η εικόνα που αναδύεται είναι δυστοπική.

Συνταγματικές φουρτούνες σε γαλάζιες θάλασσες

Το εν λόγω νομοσχέδιο, εάν και πολύ σημαντικό καθώς αλλάζει όλη τη δομή και τον τρόπο λειτουργία της Κυβέρνησης, κατά παράβαση του Νόμου, δεν έχει τεθεί πρωτίστως σε δημόσια διαβούλευση προκειμένου να ληφθούν υπόψη της Κυβέρνησης προτάσεις των θεσμικών φορέων και των πολιτών, παρόλο που στο άρθρο 61 του εν θέματι νομοσχεδίου καθίσταται υποχρεωτική η δημόσια διαβούλευση πριν από την εισαγωγή των νομοσχεδίων στις αρμόδιες επιτροπές και περιγράφεται με λεπτομέρεια ο τρόπος με τον οποίο αυτή θα συντελείται.

Από τις διατάξεις του, προκύπτουν ενδείξεις αυταρχικής-συγκεντρωτικής κυβερνησιμότητας στα όρια της Συνταγματικής ερμηνείας.

Για πρώτη φορά παρατηρείται η διόγκωση και η ενίσχυση πελατειακού κράτους και μάλιστα συγκεντρωμένο γύρω από το πρόσωπο του πρωθυπουργού σε μια προσπάθεια να δημιουργηθεί ένα καλοδοουλέμενος μηχανισμός ελέγχου της διοίκησης του Κράτους.

Συγκεκριμένα επιχειρείται η σύσταση μιας δημόσιας υπηρεσίας με την ονομασία «Προεδρία της Κυβέρνησης» (αρθρ. 21-24, 29-34) οποία θα υπάγεται στον Πρωθυπουργό, στην ουσία ένα «υπερ-υπουργείο» το οποίο θα ελέγχει, θα παρεμβαίνει και θα διοικεί με το πρόσχημα του συντονισμού και με εργαλείο της παρακολούθησης του ελέγχου κάθε δημόσιας υπηρεσίας και υπουργείου καθώς θα αποτελεί το κορυφαίο πλέον κυβερνητικό όργανο.

(Σύμφωνα με το άρθρ. 81 του Συντάγματος «Την κυβέρνηση αποτελεί το Υπουργικό Συμβούλιο που απαρτίζεται από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς...» Με εργαλείο αφενός μεν την παράγραφο 2 του αρθ. 82 του Συντάγματος η οποία δίνει την δυνατότητα στον πρωθυπουργό να «εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειες της, καθώς και των δημοσίων γενικά υπηρεσιών για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στα πλαίσια του νόμου» και αφετέρου την πολύ προσεκτική ομολογούμενης λεκτική διατύπωση του λόγου ύπαρξης αλλά και του τρόπου λειτουργίας της «Προεδρίας της Κυβέρνησης» στην ουσία εισάγει κεκαλυμμένα ένα νέο στοιχείο στην διατύπωση του αρθ. 81. του Συντάγματος.)

Για την οργάνωση και την λειτουργία της εν λόγω δημόσιας υπηρεσίας πέρα από τις Γραμματείες και τις Επιτροπές που υπάγονται σε αυτές, τις οποίες δυσκολεύεται κανείς να απαριθμήσει στο νομοσχέδιο, θα προσληφθούν 100 μετακλητοί υπάλληλοι, 30 αποσπασμένοι και θα δημιουργηθούν άλλες 340 θέσεις εργασίας ασαφούς εργασιακής σχέσης αφού στο νομοσχέδιο προβλέπονται διαζευκτικά οργανικές θέσεις μονίμων υπαλλήλων δημοσίου ή ιδιωτικού δίκαιου ή δημοσιογράφων (βλ. άρθρο 29). Παρατηρείται δηλαδή, κατακόρυφη αύξηση των μετακλητών-ευκαιριακών θέσεων εργασίας, πάγια

στρατηγική του κράτους της δεξιάς, ώστε να κρατούν ομήρους με αυτήν την τακτική μέρους του λαού ή να καλύπτουν τις θέσεις Κράτους-Εξουσίας με μεγάλο τμήμα του κομματικού μηχανισμού της.

Νομοθετημένο ρεσάλτο κομματικών Αρίστων

Η περίφημη αποκομματικοποίηση και δήθεν τεχνοκρατικοποίηση του κρατικού μηχανισμού δεν είναι τίποτε άλλο παρά η κομματικοποίησή του. Το ιδεολόγημα πίσω από τις προτεινόμενες αλλαγές ορίζει ότι το κράτος δεν πρέπει να κυβερνάται ανάλογα με την πολιτική εντολή που προκύπτει από τις εκλογές, αλλά από μια νομενκλατούρα που δήθεν φροντίζει απλώς για το «καλύτερο», χωρίς το «καλύτερο» να έχει συγκεκριμένο πολιτικό, ιδεολογικό και ταξικό χρώμα. Η «ουδέτερη τεχνοκρατία» δεν είναι φυσικά τίποτε άλλο παρά η εφαρμογή μητσοτακικών πολιτικών χωρίς την δυνατότητα αντιλόγου. Θεσμοθετείται λοιπόν η διαιώνιση συγκεκριμένων πολιτικών διαχείρισης του κράτους ερήμην της εκλογικής αλληλοδιαδοχής των εντολών του λαού.

Υπουργεία μόνιμου υπαρκτού «Μητσοτακισμού» ερήμην εκλογών: η εξαπάτηση με τον ΑΣΕΠ μέσω... συνέντευξης!

Συστήνεται σε κάθε Υπουργείο θέση μόνιμου Υπηρεσιακού Γραμματέα (άρθρα 36-37) ο οποίος στην ουσία έχει την διαχειριστική ευθύνη του Υπουργείου και υπογράφει όλες τις ατομικές διοικητικές πράξεις (στο παρελθόν υπέγραφε ο υπουργός ή ο γενικός γραμματέας). Ερωτήματα προκαλεί ο τρόπος επιλογής του Υπηρεσιακού ΓΓ, όπου σε αντίθεση με τα εξαγγελόμενα στις προγραμματικές δηλώσεις, τόσο από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, όσο και από τον συντάκτη του ν/σ, υπουργού Επικρατείας Γεραπετρίτη, για πλήρως αξιοκρατική και αδιάβλητη διαδικασία μέσω ΑΣΕΠ, το 50% της μοριοδότησης προέρχεται από τη συνέντευξη, η οποία θα έχει την ίδια βαρύτητα με τα τυπικά προσόντα και την προϋπηρεσία, δηλαδή τα αντικειμενικά κριτήρια υποβιβάζονται προς όφελος των υποκειμενικών. (άρθρο 36, παράγραφος 7, σημείο (γ)).

Έτσι, ο ΑΣΕΠ χρησιμοποιείται ως αντιπερισπασμός και το πιο σκληρό ρεσάλτο στην καρδιά του κράτους. Όλοι είμαστε περήφανοι για τον ΑΣΕΠ, καθότι παρά τα προβλήματά του αυτός αποτελεί έναν από τους πιο αδιάβλητους μηχανισμούς της Ελλάδας. Όμως, στο νομοσχέδιο για το μητσοτακικό κράτος ανατέλλει η... εξαιρετική σημασία της συνέντευξης στη διαδικασία του ΑΣΕΠ! Έτσι, ανάμεσα σε στελέχη με προφανώς παρόμοια και συγκρίσιμα προσόντα, αφού διεκδικούν υψηλές θέσεις, το αποφασιστικό κριτήριο είναι η προφορική συνέντευξη, η οποία μοριοδοτείται με κρίσιμη πληθωρικότητα. Δεδομένης της υπερσυγκέντρωσης που φανερώνει το νομοσχέδιο γύρω από

το πρόσωπο του πρωθυπουργού, να προτείνουμε να διενεργεί ο ίδιος ο κύριος Μητσοτάκης αυτές τις συνεντεύξεις;

Για την απολύτως εξαρτημένη Αρχή Διαφάνειας

Τέλος θεσμοθετείται η Εθνική Αρχή Διαφάνειας (άρθρα 82-102), που θα ενσωματώσει κάθε ελεγκτικό σώμα, ακόμα και ανεξάρτητες αρχές ελέγχου: Σώμα Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, επιθεωρητές Υγείας, επιθεωρητές Δημοσίων Έργων και, βεβαίως, τον γενικό επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης.

Αυτή όμως η ενοποίηση όλων των ελεγκτικών μηχανισμών σε μια «Αρχή» κάθε άλλο από αποτελεσματική μπορεί να κριθεί, καθώς δημιουργεί σοβαρά προβλήματα γραφειοκρατίας με δεδομένο ότι ο κάθε ελεγκτικός μηχανισμός ερευνά διαφορετικούς νευραλγικούς τομείς και χρήζει διαφορετικού συντονισμού και οργάνωσης. Η διοικητική ενοποίηση τους δεν πρόκειται να εκπληρώσει κανέναν από τους σκοπούς που περιγράφονται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου καθώς αποτελεί έναν εύσχημο τρόπο προκειμένου να μειωθούν οι έλεγχοι και να «καπελωθεί» ιδεολογικά και πολιτικά η συγκεκριμένη Αρχή στο πλαίσιο του νεοφιλελεύθερου συστήματος και της ελεύθερης αγοράς.

Άλλωστε το «δόγμα του σοκ», (ιδιωτικοποιήσεις, κρατική απορρύθμιση και δραστικές περικοπές στις κρατικές δαπάνες) συνοδευόμενο από «το δέος» (κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων) έχει ήδη ξεκινήσει από την κατάργηση των κρίσιμων ειδικών γραμματειών, όπως του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (ΣΔΟΕ) και του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ). Μαζί με την Επιθεώρηση Περιβάλλοντος, το νομοσχέδιο δίνει αυτές τις αρμοδιότητες σε γενικούς γραμματείς «στο πλαίσιο της αποκομματικοποίησης»!

Η χαριστική βολή του νομοσχεδίου στην ελπίδα για ένα κράτος στο οποίο δεν θα έχει κάνει ρεσάλτο ένας πολιτικός χώρος είναι, βέβαια, οι προβλέψεις για την αναφερθείσα ανεξάρτητη αρχή διαφάνειας. Σύμφωνα με αυτές, η κρίσιμη επιλογή σχεδόν όλων, εμμέσως, των προσώπων θα διενεργείται από τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Οι διορισμένοι από εκείνον θα διαλέγουν τους προϊσταμένους, «για αρχή» – για την ιδιαιτέρως κρίσιμη «αρχή». Η πρόβλεψη λοιπόν του νέου μας κράτους για το κομβικό ζήτημα της διαφάνειας απομειώνεται σε μια... αυτοαξιολόγηση του πρωθυπουργού.

Αυτοαναιρούμενες κυβερνητικές προθέσεις

Διαβάζουμε στο άρθρο 72, που τιτλοφορείται «Διαδικαστικές Υποχρεώσεις για την αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων», πως τα μέλη της κυβέρνησης,

μεταξύ άλλων, πρέπει να δηλώσουν τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες κατά την τελευταία τριετία για την αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων κατά την άσκηση των ανατεθειμένων καθηκόντων τους (στο πλαίσιο των ευρύτερων ρυθμίσεων περί ασυμβιβάστων, άρθρα 68-76). Βέβαια, παρακάτω διαβάζουμε πως αυτό δεν αποτελεί λόγο απόρριψης αλλά αναπλήρωσης αναφορικά με τα καθήκοντά τους που υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων. Περιμένουμε λοιπόν από την κυβέρνηση να δηλώσει σήμερα ποιο πρόσωπο θα αναπληρώσει τον Υφυπουργό Ενέργειας, Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής σε σχέση με το «Ελληνικό», μια επένδυση με τεράστια περιβαλλοντικά ζητήματα που η εταιρεία – στην οποία εργαζόταν μέχρι και πριν μερικές εβδομάδες ο κος Οικονόμου – ασκούσε και ασκεί πιέσεις να διευθετηθούν υπέρ της. Επίσης, το ίδιο περιμένουμε και για τον Υπουργό Παρά τω Πρωθυπουργώ Άκη Σκέρτσο, μέχρι πρότινος Γενικό Διευθυντή του ΣΕΒ, ο οποίος μάλλον θα πρέπει να αναπληρώνεται πολύ συχνά, μιας και η θέση του στην κυβέρνηση του δίνει τη δυνατότητα να εμπλέκεται σε πληθώρα ζητημάτων –εργασιακά, εργοδοτικές/εργασιακές εισφορές, περιβάλλοντος κλπ– ζητήματα που παραδοσιακά ο ΣΕΒ πιέζει να γείρουν υπέρ του. Αναμένουμε.

Τροπολογίες τελευταίας στιγμής

Πέραν του ν/σ, το ΜέΡΑ25 επαγρυπνεί για τις τροπολογίες και προσθήκες της τελευταίας στιγμής, όπου και συνήθως νομοθετείται ο μέγιστος κομματικός οίστρος.

Σημείωση:

Η τελευταία αυτή προφητεία... επαληθεύτηκε.

Φορολογικό: μεγάλα λόγια, ελάχιστα περιθώρια κινήσεων

29 Ιουλίου

Είμαστε σίγουροι πως ο κ. Μητσοτάκης θα ήθελε να φέρει κι άλλα μέτρα φοροελαφρύνσεων για φέτος στο σχετικό νομοσχέδιο που κατέθεσε η κυβέρνηση την Παρασκευή το βράδυ. Τελικά το μέγιστο που του επέτρεψαν οι δανειστές είναι να προχωρήσει σε περαιτέρω από την προβλεπόμενη για φέτος μείωση του ΕΝΦΙΑ κατά 205 εκατ. ευρώ.

Γνωρίζουμε πως ο κ. Μητσοτάκης είναι απόλυτα ταγμένος στον στόχο του 3,5% πρωτογενές πλεόνασμα, ήταν το πρώτο που δήλωσε ως πρωθυπουργός. Γνωρίζουμε επίσης πως τα όποια περιθώρια κινήσεων που έχει εξαντλούνται στο, πάντα αβέβαιο, υπερβάλλον πλεόνασμα που η υπερφορολόγηση της προηγούμενης κυβέρνησης είχε παραγάγει για δύο συνεχόμενες χρονιές.

Σε αυτά τα πλαίσια, ο κ. Μητσοτάκης επιβεβαιώνει τον Γιάνη Βαρουφάκη που πάντα τόνιζε πως «ο αρχηγός της ΝΔ υπόσχεται πράγματα – όπως δραστική μείωση της φορολογίας και των πλεονασμάτων – που απαιτούν τη ρήξη με τους δανειστές, την οποία όμως δεν είναι διατεθειμένος να κάνει, επιλέγοντας εν τέλει τη ρήξη με το λαό».

Μειώσεις ΕΝΦΙΑ: ταξικότητα το ανάγνωσμα

Η κυβέρνηση εισάγει μία δικής της έμπνευσης ταξική προοδευτικότητα στις μειώσεις του φόρου:

- Α: για ακίνητη περιουσία αξίας έως 60.000€, μείωση 30%
- Β: για ακίνητη περιουσία αξίας έως 70.000€, μείωση 27%
- Γ: για ακίνητη περιουσία αξίας έως 80.000€, μείωση 25%
- Δ: για ακίνητη περιουσία αξίας έως 1.000.000€, μείωση 20%
- Ε: για ακίνητη περιουσία αξίας από 1.000.000€ και άνω, μείωση 10%

Η μέση αξία της ακίνητης περιουσίας των Ελλήνων είναι περίπου στις 100.000€. Με αυτά τα κλιμάκια που εισάγει η ΝΔ, ουσιαστικά επιδεικνύει τη βαθιά ταξικότητα στις πολιτικές της, καθώς μειώνει ισόποσα, με τον ίδιο συντελεστή, την επιβάρυνση από τον ΕΝΦΙΑ είτε μιλάμε για ένα ακίνητο αξίας 90.000€ σε μια λαϊκή συνοικία, είτε για μια βίλα στο Ψυχικό αξίας 900.000€,

δηλαδή 10 φορές, ή 1000% αν προτιμάτε, μεγαλύτερης αξίας.

Ουσιαστικά κάνει δώρο αρκετές χιλιάδες ευρώ σε ιδιοκτήτες μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Κι όλο αυτό βέβαια η κυβέρνηση της ΝΔ το ονομάζει «ελάφρυνση της μεσαίας τάξης». Η μεσαία τάξη όμως στην Ελλάδα δεν αποτελείται από ιδιοκτήτες ακινήτων 400+ χιλιάδων ευρώ. Η ΝΔ εσκεμμένα παίζει με το αφήγημα που θέλει να ταυτίσει τα συμφέροντα των μικρομεσαίων στρωμάτων με εκείνα της ελίτ.

Στο άρθρο απαιτείται οπωσδήποτε η προσθήκη ενδιάμεσων κλιμακίων μεταξύ Γ και Δ, μηδενικό ΕΝΦΙΑ για χαμηλής αξίας περιουσίες και καμία μείωση για περιουσίες άνω των 400 χιλιάδων ευρώ.

Η μεγάλη απουσία

Η κυβέρνηση θέλει προφανώς να σηματοδοτήσει κάτι με αυτό το πρώτο της νομοθέτημα. Τα ελάχιστα πλαίσια κινήσεων που έχει εξ ορισμού μια μνημονιακή κυβέρνηση, καθιστούν δύσκολη αυτή τη προσπάθεια, καθώς η επίκληση στη μεσαία τάξη μέσω της μείωσης του ΕΝΦΙΑ δεν επαρκεί για να δώσει στίγμα.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη λοιπόν, που υποτίθεται εκφράζει πολιτικά την επιχειρηματικότητα και διαπνέεται από φιλελεύθερες αντιλήψεις για την οικονομία, δεν έχει βγάλει κουβέντα για την 100% Προκαταβολή Φόρου των επιχειρήσεων, αυτό το όνειδος που στραγγαλίζει τις μικρο-μεσαίες επιχειρήσεις, πολλαπλασιάζοντας τα λουκέτα. Δεν χρειάζεται να είσαι οικονομικά φιλελεύθερος για να αντιληφθείς την οικονομική ανοησία αυτού του μέτρου. Είναι θέμα κοινής λογικής.

Η κατάργηση της 100% Προπληρωμής Φόρου θα ήταν μια ουσιαστική παρέμβαση με άμεσα, πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στην πραγματική οικονομία. Θα σηματοδοτούσε πραγματικά μια νέα αρχή. Θα το τολμήσετε κ. Μητσοτάκη;

Πρόταση τροπολογίας: Το ΜέΡΑ25 για ΕΝΦΙΑ και κατάργηση προπληρωμής φόρου

29 Ιουλίου

Πρόταση του ΜέΡΑ25 για κατάργηση της 100% Προκαταβολής Φόρου.

Το ΜέΡΑ25 έχει προειδοποιήσει ότι η κυβέρνηση της ΝΔ, εφόσον δεν σκοπεύει να προχωρήσει σε ρήξη με τους δανειστές, αναγκαστικά θα προχωρήσει σε ρήξη με το λαό. Αυτό αποδείχτηκε εκ νέου σήμερα, όταν απορρίφτηκε ως άσχετη με το προς συζήτηση νομοσχέδιο για τον ΕΝΦΙΑ και τις 120 δόσεις, η προτεινόμενη από το ΜέΡΑ25 τροπολογία που αφορά τον «ελέφαντα στο δωμάτιο» της φορολογικής μεταρρύθμισης: την κατάργηση της 100% Προκαταβολής Φόρου.

Η 100% Προκαταβολή Φόρου αποτελεί την μεγαλύτερη πληγή της ελληνικής οικονομίας. Οποιοδήποτε νομοσχέδιο δεν την καταργεί, ολικώς ή μερικώς, δεν συνεισφέρει στην αποκατάσταση του φορολογικού ορθολογισμού ή/και της φορολογικής δικαιοσύνης.

Η ελληνική οικονομία αποτελείται από χιλιάδες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τον κύριο εργοδότη στη χώρα μας. Η 100% Προκαταβολή Φόρου καθιστά μη βιώσιμες μεγάλο ποσοστό αυτών των επιχειρήσεων, μειώνει δραστικά την οικονομική δραστηριότητα, πλήττει τον ανταγωνισμό (αυξάνοντας την συγκέντρωση των αγορών και ενισχύοντας τα ολιγοπώλια), μειώνει την μισθοδοτική ικανότητα των επιχειρήσεων (καθιστώντας ντε φάκτο ανενεργό τον κατώτατο μισθό) και λειτουργεί ως ισχυρό κίνητρο για την φοροδιαφυγή και την έξοδο κεφαλαίων.

Η Πρόταση του ΜέΡΑ25 προβλέπει τα εξής:

(α) Άμεση ολική κατάργηση της Προκαταβολής Φόρου για επιχειρήσεις με προσωπικό πλήρους απασχόλησης κάτω των 5 ατόμων

(β) Μείωση της Προκαταβολής Φόρου από το 100% στο 50% για επιχειρήσεις με προσωπικό μεταξύ των 5 και των 500 ατόμων, για το οικονομικό έτος 2020 και ολική κατάργηση (για αυτές τις επιχειρήσεις) για το οικονομικό έτος 2021

(γ) Ολική κατάργηση της Προκαταβολής Φόρου για όλες τις επιχειρήσεις από το οικονομικό έτος 2022

Η Πρόταση του ΜέΡΑ25 για τον ΕΝΦΙΑ:

Το ΜέΡΑ25 κρίνει την πρόταση της ΝΔ για τον ΕΝΦΙΑ ως ταξική στη φιλοσοφία της. Αντιπροτείνουμε την εξής κλιμάκωση:

- Για ακίνητη περιουσία αξίας μέχρι 70 χιλιάδες, 100% απαλλαγή από το φόρο.
- Για ακίνητη περιουσία αξίας μέχρι 500 χιλιάδες, μείωση 25% στον υφιστάμενο φόρο.
- Για ακίνητη περιουσία από 500 χιλιάδες μέχρι 1 εκατομμύριο, καμία αλλαγή.
- Για ακίνητη περιουσία από 1 εκατομμύριο και πάνω, +10%.

Μνημονιακή λάσπη στην αντιμνημονιακή αντιπολίτευση

29 Ιουλίου

Το ΜΕΡΑ25 είναι το μόνο κόμμα που σήμερα κατέθεσε τροπολογία στο φορολογικό νομοσχέδιο του κ. Σταϊκούρα για κατάργηση της καταστροφικής, ιδίως για τους μικρομεσαίους προπληρωμής του φόρου. Και πως αντιδρά ο Μνημονιακός Δικομματισμός; Πώς αλλιώς; Με λάσπη βέβαια! Θαυμάστε τον σχετικό τίτλο¹ του «Πρώτου Θέματος»:

Ως υπουργός Οικονομικών, το 2015, ο σημερινός επικεφαλής του ΜΕΡΑ25, Γιάνης Βαρουφάκης, είχε συμφωνήσει στην απαίτηση των δανειστών για αύξηση στην προκαταβολή φόρου εισοδήματος των επιχειρήσεων στο 100%, αλλά σταδιακά από το 2016 αντί φέτος».

Φυσικά τα μαθηματικά της αφήγησης δε βγαίνουν, αφού όταν υπογράφηκε η επιείχουσα συμφωνία, ο Γιάνης Βαρουφάκης είχε ήδη παραιτηθεί όπως παραδέχεται και το ίδιο... το σώμα του δημοσιεύματος (βέβαιος ο συντάκτης του ότι κανείς δε διαβάζει πέρα απ' τον τίτλο).

Άλλη μια φορά, ο μοναδικός Υπουργός Οικονομικών που είπε ΟΧΙ στα Μνημόνια, σε νέα δάνεια, σε προπληρωμή φόρων, σε όλες τις τοξικές ανοησίες της τρόικας, χρεώνεται για αυτά που πολέμησε όσο κανένας άλλος.

Ευτυχώς που τα γραπτά μένουν. Στο βιβλίο του Γιάνη Βαρουφάκη ΑΝΙΚΗΤΟΙ ΗΤΤΗΜΕΝΟΙ, έκδοσης 2017, το κεφάλαιο που αφορά τα τέλη Απριλίου του 2015, αποτυπώνει ξεκάθαρα την (ερήμην του) αποδοχή από τον τότε πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα του πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 3,5% του ΑΕΠ – την πλήρη δηλαδή παράδοση στη σκληρή λιτότητα που έφερε την ρήξη του Βαρουφάκη με τον Τσίπρα.

Σε επόμενο κεφάλαιο που αφορούσε τον Ιούνιο του 2015, περιγράφονται ανάγλυφα οι νέες υποχωρήσεις του πρωθυπουργού (που περιείχαν την προπληρωμή φόρου) ως εξής:

«Χωρίς καν να με πληροφορεί έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του για να καταλήξει σε μια γρήγορη συμφωνία παράδοσης. Όμως, όπως φοβόμουν ή ευχόμουν, η Μέρκελ δεν το επέτρεπε. Οι παραχωρήσεις του απορρίφθηκαν ως ανεπαρκείς και του ζητήθηκε να επιστρέψει στην τρόικα, να κάνει κι άλλες υποχωρήσεις, και μετά να ξαναπεράσει από άλλο ένα Eurogroup δυο μέρες αργότερα.

Η συνθηκολόγηση με τη μνημονιακή διαδικασία της τρόικας και ο επαναπροσδιορισμός της κυβέρνησης μας σαν μια πιο ήπια εκδοχή της

¹ <https://www.protothema.gr/politics/article/912509/varoufakis-zitaei-tin-katargisi-tis-prokatavolis-forou-100/#Comments>

κυβέρνησης Σαμαρά ήταν πλέον ο στόχος τους. Θυμάμαι να περιμένω την έναρξη ενός πολεμικού συμβουλίου στο Μαξίμου, παρέα με τον Ευκλείδη, ενώ σε διπλανή αίθουσα οι Σαγιάς και Χουλιαράκης, συνεπικουρούμενοι από τον Δραγασάκη, έκοβαν κι έραβαν, έγραφαν κι έσβηναν το λεγόμενο προσχέδιο Συμφωνίας Τεχνικών Κλιμάκιων (SLA) με την τρόικα: ουσιαστικά ένα νέο Μνημόνιο, πανομοιότυπο με το προηγούμενο με εξαίρεση κάποια μικρά φύλλα συκής αλλά πολύ λιγότερο δημοσιονομικά βιώσιμο. Το όλο σκηνικό ήταν θλιβερό.

Στις 23 Ιουνίου, οι Σαγιάς και Χουλιαράκης συνέχισαν την αξιοθρήνητη ανασύνταξη του SLA της τρόικας, μοιραία πεπεισμένοι πως ακόμη μεγαλύτερες παραχωρήσεις θα τους έφερναν την συμφωνία με την τρόικα το επόμενο πρωί, έτσι ώστε να επικυρωθεί στο Eurogroup εκείνου του απογεύματος. Ήταν λες και ο Φάουστ πάλευε να πουλήσει την ψυχή του στον Μεφιστοφελή χωρίς να αντιλαμβάνεται ότι ο Μεφιστοφελής δεν ενδιαφερόταν καθόλου να την αγοράσει.»

Άδωνις Γεωργιάδης:
Ποινική ασυλία στα τραπεζικά στελέχη

30 Ιουλίου

Όταν οι Αθηναίοι επέκτειναν τα Μακρά Τείχη, οχυρώνοντας πλήρως την Αθήνα, ο Σπαρτιάτης Πρέσβης σαστισμένος ρωτούσε «τι σκοπεύετε να κάνετε ώστε να χρειάζεστε τέτοια οχυρωματική προστασία;» Λίγο μετά ο Πελοποννησιακός Πόλεμος έφτασε στην κορύφωσή του.

Ακριβώς τις ίδιες σκέψεις μας προκαλούν οι δηλώσεις του υπουργού Ανάπτυξης. Ο Άδωνις Γεωργιάδης δήλωσε χτες σε ραδιοφωνική του συνέντευξη πως σκοπεύει να φέρει ρύθμιση για χορήγηση ποινικής ασυλίας στα υψηλόβαθμα τραπεζικά στελέχη «για σημαντικές αποφάσεις», δηλώνοντας ότι είναι «το πρώτο πράγμα που του έθεσε η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών, την ποινική ασυλία επιτελικών τραπεζικών στελεχών» συμπληρώνοντας πως «καταλαβαίνω ότι έχουν δίκιο, θα αναληφθεί κυβερνητική πρωτοβουλία για αυτό».

Αναρωτιόμαστε λοιπόν, τι ακριβώς σκοπεύει να κάνει η κυβέρνηση, σε ασαφή συνεργασία με τις τράπεζες, αναφορικά με τα Κόκκινα Δάνεια – διότι αυτό είναι ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ των τραπεζών και της ελληνικής οικονομίας γενικότερα, ώστε να χρειάζεται χορήγηση ποινικής ασυλίας στα τραπεζικά στελέχη; Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη θα εντείνει στον μέγιστο δυνατό βαθμό την τιτλοποίηση και πώληση των κόκκινων δανείων σε αρπακτικά funds για ένα κομμάτι ψωμί. Γνωρίζουμε επίσης πως για να λειτουργήσει αυτό το κοινωνικά διαλυτικό και οικονομικά καταστροφικό, κυρίως για τις ίδιες τις τράπεζες, σχέδιο, απαιτείται η καταπάτηση των δικαιωμάτων των δανειοληπτών, ακόμα και βασικών συνταγματικών διατάξεων.

Η ρήξη με το λαό φαίνεται πως είναι ειλημμένη απόφαση για την Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη .

Η σημασία μιας αποφυλάκισης

31 Ιουλίου

Έντεκα χρόνια μετά τη δολοφονία που ανατίναξε τον συλλογικό ψυχισμό, ο δράστης κυκλοφορεί ξανά ελεύθερος.

Με όποιο ζύγι και να το μετρήσει κανείς, έντεκα χρόνια για τη ζωή ενός παιδιού 15 χρόνων δοκιμάζουν την ανοχή και του πιο πιστού στην καλή λειτουργία της Ελληνικής Δικαιοσύνης, πολλώ δε μάλλον όταν ο δράστης κρίθηκε ένοχος και στο δεύτερο βαθμό μόλις μία μέρα πριν από την αποφυλάκισή του.

Ξεδιαλύνοντας κανείς τον μίτο μιας παραφιλολογίας για «ποινικούς κώδικες του ΣΥΡΙΖΑ», ο ακριβοδίκαιος παρατηρητής θα αποφανθεί ότι το σημείο κλειδί δεν ήταν οι τυχόν ευεργετικές διατάξεις προς ισοβίτες,

αλλά η απόφαση (απολύτως στην κρίση των δικαστικών αρχών) για «πρότερο έντιμο βίο» του Επαμεινώνδα Κορκονέα. Κι εδώ υπάρχει ένα ζήτημα προς συζήτηση. Ο Επαμεινώνδας Κορκονέας δεν είναι ένας τυχαίος πολίτης. Ήταν ένα όργανο επιφορτισμένο να διαφυλάττει την τάξη, που αποδείχθηκε εκ των πραγμάτων ακατάλληλος για αυτή τη θέση, ανοίγοντας τότε μια τεράστια συζήτηση τόσο για το σύστημα αξιολόγησης που του άνοιξε το δρόμο προς την οδό Μεσολογγίου το δραματικό εκείνο βράδυ, όσο και για την κουλτούρα μηδενικής ανοχής και ασύμμετρης

βίας με την οποία εμποτίζονταν οι υπηρετούντες στην περιοχή των Εξαρχείων.

Όλα αυτά δεν είναι μια φιλολογική συζήτηση. Η απόφαση δεν πάρθηκε σε ιστορικό κενό, αλλά στην απαρχή μιας κυβέρνησης η οποία έχει διαμηνύσει σε όλους τους τόνους την πίστη της στο δόγμα της

μηδενικής ανοχής και σκληρής αστυνόμευσης, ειδικά εστιασμένης στην περιοχή των Εξαρχείων.

Ένας Κορκονέας αποφυλακίστηκε. Μετράει αντίστροφα ο χρόνος για τον επόμενο;

Ειδικοί φρουροί: αστυνόμευση με χαρακτήρα «κατεπείγοντος»

4 Αυγούστου

Ακολουθώντας τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη Μιχάλης Χρυσοχοϊδης προχώρησε στην υπογραφή της απόφασης για την πρόσληψη ειδικών φρουρών, ενώ η λεπτομερής προκήρυξη αναμένεται να δημοσιευτεί τις επόμενες μέρες, απόφαση που οδήγησε σε πληθώρα αντιδράσεων από πολλές πλευρές. Αν τηρηθεί ο αριθμός των ατόμων που εξαγγέλθηκε μιλάμε για 1500 ειδικούς φρουρούς που μετά από 3 μήνες εκπαίδευσης θα τεθούν σε ενεργό δράση και μάλιστα σε δύσκολες μονάδες, αφού, σύμφωνα με τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού θα ενισχύσουν τη ΔΙΑΣ ενώ θα χρησιμοποιηθούν και για την ανασύσταση της ΔΕΛΤΑ. Επιπλέον, όπως ισχύει έως σήμερα θα έχουν τη δυνατότητα μετά από μια τριετία πραγματικής υπηρεσίας κι αφού υποβάλλουν γραπτή αίτηση, να ενταχθούν στο αστυνομικό προσωπικό γενικών καθηκόντων με το βαθμό του αστυφύλακα χωρίς προανακριτικά καθήκοντα. Ο αντίλογος ήρθε πρώτα μέσω της ΠΟΑΣΥ που σε ανακοίνωσή της ανέφερε ότι συνεχίζεται η παλαιότερη πρακτική δημιουργίας «μιας αστυνομίας δυο ταχυτήτων» ενώ στην ίδια ανακοίνωση το αίτημα που προβάλλεται εκ μέρους του συνδικαλιστικού οργάνου είναι αυτό της πρόσληψης επιπλέον αστυφυλάκων μέσω των Πανελληνίων εξετάσεων και όχι του θεσμού των ειδικών φρουρών, αλλά και της ΕΑΣΥΑ που ανέφερε πως θα προκύψουν αργότερα πολλά θέματα από αυτές τις προσλήψεις. Άμεσα αντέδρασαν ενώσεις Ειδικών Φρουρών υποστηρίζοντας πως διαχρονικά έχουν αντιμετωπιστεί ως αστυνομικό προσωπικό ενός κατώτερου Θεού.

Το ΜέΡΑ25 θεωρεί πως το πρόβλημα είναι πολυδιάστατο με κυρίαρχη πτυχή αυτή της αμφισβητούμενης ποιότητας εκπαίδευσης που μπορούν να λάβουν οι ειδικοί φρουροί μέσα σε μόλις 3 μήνες. Είναι εγκληματικό να ζητά το Υπουργείο από 1500 ανθρώπους μετά από τόσο σύντομο χρονικό διάστημα να βγουν στο δρόμο και να ρισκάρουν τη ζωή τους. Εξίσου σημαντικό παραμένει το θέμα της διαφάνειας των ατόμων που θα προσληφθούν μέσω της επικείμενης προκήρυξης. Παράλληλα το ΜέΡΑ25 θεωρεί πως είναι απαραίτητο να εφαρμοστεί άμεσα ο Ν. 3686/2008 ώστε να απαλειφθούν τυχόν διαφορές μεταξύ του αστυνομικού προσωπικού. Ταυτόχρονα, δεν είναι δυνατόν να περάσει απαρατήρητο το γεγονός πως η απόφαση υπεγράφη τόσο σύντομα μετά την ανάληψη των καθηκόντων του νέου αρμόδιου Υπουργού

αλλά και πως η προκήρυξη θα βγει την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση θα φέρει στην Ολομέλεια της Βουλής το νομοσχέδιο με το οποίο θα καταργηθεί το Πανεπιστημιακό άσυλο.

Φωτεινή Μπακαδήμα

Βουλευτής Β' Πειραιά ΜέΡΑ25

Υπερσυγκέντρωση Εξουσιών στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού στα όρια της Συνταγματικής Νομιμότητας

4 Αυγούστου

Η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη θέλει να εμπεδώσει στην κοινωνία το αφήγημα που ταυτίζει το Κράτος (τις λειτουργίες και τη δομή του) με μια Επιχείρηση. Σε αυτό, η κυβέρνηση έχει το ρόλο του ΔΣ και ο Πρωθυπουργός αυτόν του Διευθύνοντος Συμβούλου. Με την αγοραία λοιπόν αυτή αντίληψη, όπως στις επιχειρήσεις ο Διευθύνων Σύμβουλος έχει ουσιαστικά απεριόριστους βαθμούς ελευθερίας ως προς τη διοίκηση, το ίδιο επιχειρεί μέσω του νομοσχεδίου για το Επιτελικό Κράτος η ΝΔ του Κυριάκου Μητσοτάκη. Δημιουργεί ένα δαιδαλώδες πλαίσιο εποπτικών μηχανισμών, που θα στελεχωθούν με τρόπους τουλάχιστον αμφιλεγόμενους ως προς την αξιοπιστία τους, μηχανισμοί οι οποίοι θα υπάγονται απευθείας στον ίδιο τον Πρωθυπουργό.

Το Κράτος όμως δεν είναι εταιρεία, είναι ο συλλογικός φορέας κοινωνικής ευημερίας και προόδου και οφείλει να λειτουργεί δημοκρατικά και με απόλυτη διαφάνεια. Αυτό που προκύπτει από τις διατάξεις του νομοσχεδίου είναι οι σαφείς ενδείξεις αυταρχικής-συγκεντρωτικής κυβερνησιμότητας στα όρια της Συνταγματικής ερμηνείας.

Για πρώτη φορά παρατηρείται η διόγκωση και η ενίσχυση πελατειακού κράτους και μάλιστα συγκεντρωμένο γύρω από το πρόσωπο του πρωθυπουργού σε μια προσπάθεια να δημιουργηθεί ένα καλοδοουλέμενος μηχανισμός ελέγχου της διοίκησης του Κράτους.

Συγκεκριμένα επιχειρείται η σύσταση μιας δημόσιας υπηρεσίας με την ονομασία «Προεδρία της Κυβέρνησης» (άρθρ. 21-24, 29-34) οποία θα υπάγεται στον Πρωθυπουργό, στην ουσία ένα «υπερ-υπουργείο» το οποίο θα ελέγχει, θα παρεμβαίνει και θα διοικεί με το πρόσχημα του συντονισμού και με εργαλείο της παρακολούθησης του ελέγχου κάθε δημόσιας υπηρεσίας και υπουργείου καθώς θα αποτελεί το κορυφαίο πλέον κυβερνητικό όργανο.

Σύμφωνα όμως με το άρθρο 81 του Συντάγματος:

«Την κυβέρνηση αποτελεί το Υπουργικό Συμβούλιο που απαρτίζεται από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς...».

Η Κυβέρνηση χρησιμοποιώντας εργαλειακά την παράγραφο 2 του άρθρου 82 του Συντάγματος η οποία δίνει την δυνατότητα στον πρωθυπουργό να «εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειες της, καθώς και των δημοσίων γενικά υπηρεσιών για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στα πλαίσια του νόμου», στην ουσία εισάγει κεκαλυμμένα ένα νέο στοιχείο στην διατύπωση του άρθρου 81 του

Συντάγματος. Ενώ ο ρητορικός στόχος της κυβέρνησης ήταν η ενίσχυση του υπουργικού συμβουλίου, ουσιαστικά το απενεργοποιεί πλήρως, υποκαθιστώντας το με την θεσμοθέτηση σε επιτελική υπηρεσία της ομάδας περί τον πρωθυπουργό, το CEO της χώρας.

Ένα οικολογικό ατύχημα, πολλά προβλήματα

5 Αυγούστου

Το ατύχημα του “Olympus” στην Σαντορίνη αναδεικνύει μια σειρά προβλημάτων, τα οποία δημιουργήθηκαν από την επιδεικτική αδιαφορία για την ανάγκη διατήρησης της οικολογικής ισορροπίας.

Πρώτα από όλα αναδεικνύονται τα προβλήματα των ρυπογόνων ορυκτών καυσίμων: η Ελλάδα σε μια εποχή που τα ορυκτά καύσιμα εγκαταλείπονται ξεκινά τις γεωτρήσεις! Δεν καταλάβαμε τίποτα από την κλιματική αλλαγή.

Δεύτερον αναδεικνύεται η ρυπογόνα επίπτωση της ναυτιλίας, ιδιαίτερα στα λιμάνια. Η Ελλάδα, που είναι μια ναυτική χώρα, θα έπρεπε να πρωτοστατεί στις νέες καθαρές τεχνολογίες, στην ναυτιλία αλλά και στα υψηλά ποιοτικά στάνταρντς. Η αδιαφορία πολλών ετών ταίριαξε και ενισχύθηκε με την λιτότητα της χρεοδουλοπαροικίας.

Τρίτον ο τουρισμός, που προσφέρει τόσα πολλά στην Ελλάδα, λόγω της μοναδικής φυσικής καλλονής της, δεν μπορεί να στηρίζεται στην ποσότητα αλλά στην ποιότητα. Η υπερβολική χρήση κάποιων μοναδικών τουριστικών προορισμών φθείρει αυτούς ακριβώς τους πόρους που “πουλάει”, δηλαδή τις φυσικές καλλονές τους: ξενοδοχεία, που αλλοιώνουν τα τοπία, ρύπανση από τον μεγάλο όγκο ναυσιπλοΐας έως και ατυχήματα όπως του Sea Diamond.

Ο τουρισμός και οι μεταφορές θα πρέπει να αλλάξουν στα πλαίσια μιας Πράσινης Μετάβασης, όπως αναφέρεται στο πρόγραμμα του ΜέΡΑ25, με στόχο την διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας που είναι προϋπόθεση για την διατήρηση των φυσικών καλλονών της χώρας μας, οι οποίες με την σειρά τους είναι απαραίτητες για την διατήρηση των τουριστικών χαρακτηριστικών της.

Τομέας Πράσινης Μετάβασης ΜέΡΑ25

Αλλαγές στους ΟΤΑ: Νομοθετικό Πραξικόπημα ενόψει

6 Αυγούστου

Η κυβέρνηση θέτει ζήτημα «κυβερνησιμότητας» των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης μετά τις τελευταίες εκλογές, οι οποίες έλαβαν χώρα με απλή αναλογική (ν. 4555/2018). Σύμφωνα με την κυβέρνηση, ειδικά στις περιπτώσεις όπου ο εκλεγμένος από τον δεύτερο γύρο δήμαρχος δεν έχει την πλειοψηφία του δημοτικού συμβουλίου, αυτό συνεπάγεται «αδυναμία διοίκησης» του δήμου και άρα αυτό πρέπει να αλλάξει με ένα μικρό νομοθετικό πραξικόπημα κατόπιν εκλογής. Δηλαδή, με το να δίνονται οι αρμοδιότητες αυτοδικαίως στον δήμαρχο και στην παράταξη του, ανεξάρτητα από ζητήματα πλειοψηφίας και μειοψηφίας μέσα στο δημοτικό συμβούλιο. Το νομοσχέδιο αφαιρεί μεθοδικά αρμοδιότητες από τα δημοκρατικά εκλεγμένα όργανα για να τις αποδώσει στον «νικητή».

Ο νόμος Σκουρλέτη, που εισήγαγε την απλή αναλογική στις αυτοδιοικητικές εκλογές, δημιούργησε δύο πόλους εξουσίας, μιας και η μη κατάργηση του 2ου γύρου, έδινε ταυτόχρονα δημοκρατική νομιμοποίηση και εξουσία και στο δημοτικό συμβούλιο και στον εκλεγμένο στον 2ο γύρο δήμαρχο. Η εφαρμογή της απλής αναλογικής στις αυτοδιοικητικές εκλογές πρέπει να προβλέπει την εκλογή του δημάρχου από το δημοτικό συμβούλιο, πάνω στη βάση συναινέσεων σε ένα κοινό πρόγραμμα. Είναι κάτι τέτοιο εφικτό και λειτουργικό; Η απλή αναλογική δουλεύει; Ναι είναι η απάντηση. Παραδείγματα πολλά, χαρακτηριστικότερο η Βαρκελώνη. Η δήμαρχος Βαρκελώνης Άντα Κολάου, μέλος του DiEM25 και της Προοδευτικής Διεθνούς, είναι μια εξαιρετικά επιτυχημένη δήμαρχος, μέσα σε ένα σύστημα απλής αναλογικής, χωρίς φυσικά 2ο γύρο. Ο δήμαρχος εκλέγεται από το δημοτικό συμβούλιο.

Νομοθετικό Πραξικόπημα

Από εκεί και πέρα, αφ' ενός είναι αδιανόητο να έχουν προκύψει εκλεγμένα όργανα με έναν συγκεκριμένο νόμο (κάτι το οποίο συνεπάγεται επίσης πως οι ψηφοφόροι πολίτες προσήλθαν στην κάλπη έχοντας υπόψη τους εκείνον τον τρόπο λειτουργίας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης) και τώρα μετεκλογικά να αλλάζει ριζικά ο τρόπος λειτουργίας και να εισάγεται μια ολική ανατροπή στην δημοκρατική διαδικασία εντός των οργάνων. Αυτό αποτελεί σαφή κατόπιν εορτής νόθευση του εκλογικού αποτελέσματος και της δημοκρατικής εντολής. Οποιοσδήποτε παρόμοιος νόμος θα όφειλε να ισχύει μετά από τις επόμενες αντίστοιχες εκλογές, και όχι να μεταλλάζει τον τρόπο λειτουργίας ενός οργάνου που έχει ήδη εκλέγει με άλλες αρχές

και άλλους κανόνες.

Αφ' ετέρου, το ίδιο το ζήτημα της προτεραιότητας μιας νεοδημοκρατικής «κυβερνησιμότητας» το οποίο τίθεται μοιάζει να θεωρεί τα δημοτικά συμβούλια ως αποτελούμενα από παντοδύναμες παρατάξεις με κάτι σαν «point system» (τόσους έχεις εσύ, τόσους εγώ) αντί για πραγματικά φυσικά πρόσωπα δημοτικών συμβούλων, με αποτέλεσμα να θεωρεί εκ προοιμίου ότι φυσικά πρόσωπα που εξελέγησαν από διαφορετικές παρατάξεις σε δημοτικό και τοπικό επίπεδο είναι παντελώς αδύνατο να συνεργαστούν επί ορθολογικής βάσης (ειδικά όταν ήδη υπάρχουν μέριμνες που διευκολύνουν κάτι τέτοιο, όπως ο τρόπος ψήφισης των προϋπολογισμών που προβλέπει ο εν ισχύ νόμος της προηγούμενης κυβέρνησης. Όμως, είναι ακριβώς η ανόθευτη αναλογική διαδικασία που εκπαιδεύει τους αιρετούς στη δημοκρατία, στις συμπράξεις, στην έξοδο από την παραταξιακή λογική. Κρίνοντας ίσως εξ ιδίων τα αλλότρια, οι κυβερνητικοί νομοθέτες υποθέτουν πως τα εκλεγμένα πρόσωπα δεν έχουν άλλη βούληση, σκέψη ή κρίση από αυτήν της παρατάξεώς τους και του/της επικεφαλής της – προσβάλλοντας έτσι συλλήβδην τους ΟΤΑ. Μάλιστα, εισάγεται και η πρωτοφανής αντιδημοκρατική πρόβλεψη πως μια σύμπραξη δημοτικών παρατάξεων δεν είναι δυνατόν να ανακληθεί στην πορεία (άρθρο 1)! Όλα αυτά μας δείχνουν, βήμα-βήμα, το πώς οι νεοδημοκρατικές αντιλήψεις άλλοτε περί «αριστείας», άλλοτε περί «τεχνοκρατίας», και άλλοτε περί της προτεραιότητας της «κυβερνησιμότητας» αντίκειται εν τέλει σε στοιχειώδεις, καθολικά κατανοητούς όρους της δημοκρατικής διαδικασίας.

Η λέξη πραξικόπημα έχει ευτελιστεί από την πολυχρησία της σχήματα υπερβολής. Μολαταύτα, όταν ένας νόμος αφαιρεί τις αρμοδιότητες από εκλεγμένες πλειοψηφίες και τις αποδίδει σε μειοψηφίες εντός ενός οργάνου, πως αλλιώς μπορούμε να τον χαρακτηρίσουμε εκτός από μικρό πραξικόπημα στους ΟΤΑ;

«Επιτελικό» κράτος:

Ζητούμενο ο συνδυασμός δημοκρατίας και αξιότητας

6 Αυγούστου

Το νομοσχέδιο που κατατέθηκε για το «επιτελικό» κράτος δείχνει αντιφάσεις που είναι χαρακτηριστικές για τη Νέα Δημοκρατία. Ενώ γίνονται επικλήσεις από το κυβερνών κόμμα για φιλελεύθερη συρρίκνωση του κράτους, στην πραγματικότητα αναζητείται με το νομοσχέδιο ένα πιο συγκεντρωτικό, πιο γιγαντωμένο και πιο αυταρχικό «επιτελικό» κράτος.

Ενώ αποτελεί ιδεολογικό σύνθημα της Νέας Δημοκρατίας η αριστεία, στην πραγματικότητα αυτό που μετράει για τη στελέχωση των επιτελών είναι η κομματική και προσωπική αφοσίωση με τη στενή έννοια, όπως φάνηκε από την αυξημένη σημασία που θα έχουν οι λεγόμενες «δομημένες» συνετεύξεις και από τη μικρότερη έμφαση στα τυπικά προσόντα. Στο ΜέΡΑ25 θεωρούμε ότι πρέπει να δούμε τις κραυγαλέες αυτές αντιφάσεις ως χαρακτηριστικά συμπτώματα αφενός μιας διεθνούς συγκυρίας και αφετέρου μιας εγχώριας πολιτικής παλινδρόμησης. Ως προς την παγκόσμια συγκυρία, θεωρούμε ότι είναι χαρακτηριστικό της νεοφιλελεύθερης Δεξιάς να επικαλείται στα λόγια το μικρότερο κράτος, ενώ στην πράξη να χρειάζεται περισσότερο και πιο καταπιεστικό κράτος για να οργανώσει την ιδιωτικοποίηση του πλούτου, αλλά και για να κάμψει τις κοινωνικές αντιστάσεις. Η Νέα Δημοκρατία είναι από αυτήν την άποψη ένα τυπικό σύμπτωμα κυβερνήσεων μιας νεοφιλελεύθερης Δεξιάς που συνιστούν πάντα μια Νέα Αστυνομοκρατία. Ταυτοχρόνως, όμως, στην Ελλάδα αυτό σημαίνει ένα πισωγύρισμα στην κομματικοποίηση του κράτους, στον έμμεσο έλεγχο των κοινωνικών φρονημάτων και στην έμφαση σε προσωπικές αφοσιώσεις και τοπικές/ οικογενειακές εξαρτήσεις, που υπήρξαν παραδοσιακά χαρακτηριστικά της εγχώριας Δεξιάς. Από αυτήν την άποψη, η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα που επικαλείται τον φιλελευθερισμό και την αριστεία, ενώ στην πράξη προάγει τη νεοφιλελεύθερη συγκρότηση ενός αυταρχικού διογκωμένου κράτους στην υπηρεσία των παρασιτικών ελίτ και ευνοεί τις προσωποπαγείς εξαρτήσεις εις βάρος των δημοκρατικών θεσμών.

Μια ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια είναι ότι με τη δημιουργία μιας ισχυρής Προεδρίας της Κυβέρνησης, η οποία θα ελέγχει άμεσα το υπουργικό έργο, φαίνεται σαν να μην υπάρχει εμπιστοσύνη ούτε καν στα ίδια τα μέλη της κυβέρνησης και να πρέπει όλα να ανάγονται στην κορυφή σύμφωνα με ένα πυραμιδωτό σχήμα. Για να είμαστε δίκαιοι, βέβαια, αυτός ο συγκεντρωτισμός και έλλειψη εμπιστοσύνης ήταν χαρακτηριστικό και προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων, όπως κατ' εξοχήν του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Επιπλέον «μνημονιακό» χαρακτηριστικό είναι ότι οι ρυθμίσεις αυτές έρχονται στη Βουλή με τη διαδικασία του επείγοντος και του κατεπείγοντος. Αυτό συμβαίνει

αφενός για να δοθεί μία εικόνα ότι η κυβέρνηση «σηκώνει τα μανίκια» και δουλεύει εντατικά από τις πρώτες μέρες, σύμφωνα με τον ιδιότυπο μνημονιακό λαϊκισμό των εντυπώσεων που προωθεί η Νέα Δημοκρατία. Και αφετέρου για να υποβαθμιστεί η απαραίτητη δημόσια διαβούλευση, ώστε η άλωση του κράτους να συμβεί πιο γρήγορα από τις λαϊκές αντιδράσεις. Εξάλλου, η ανάθεση κομβικών θέσεων σε απολίτικούς τεχνοκράτες προκαλεί προβληματισμό ως προς το αν αυτοί θα μπορέσουν ή και θα θελήσουν να υπερασπιστούν το πραγματικά δημόσιο συμφέρον. Το «επιτελικό κράτος» της Νέας Δημοκρατίας έρχεται, λοιπόν, ταυτόχρονα από το παρελθόν των ατομικών/ κομματικών/ οικογενειακών/ τοπικών εξαρτήσεων, αλλά και από το δυστοπικό μέλλον της απολίτικης τεχνοκρατίας όπου τις δημόσιες θέσεις τις καταλαμβάνουν όσοι έχουν διαπρέψει στην προάσπιση των ιδιωτικών συμφερόντων ακόμη και μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών.

Στο ΜέΡΑ25 προτείνουμε λύσεις στους αντίποδες των δυστοπικών αυτών αντιφάσεων. Πυξίδα μας είναι ο πραγματικός δημοκρατικός και κοινωνικός φιλελευθερισμός και όχι ο νεοφιλελευθερισμός, ο οποίος πάντα χρειάζεται περισσότερο, πιο συγκεντρωτικό, πιο προσωποπαγές και πιο καταπιεστικό «επιτελικό» κράτος για να υπερασπιστεί τις παρασιτικές ολιγαρχίες. Με την έννοια αυτή στηρίζουμε τη δημόσια αξιολόγηση που είναι το αντίθετο από αυτό που προωθεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δηλαδή έναν τραγελαφικό συνδυασμό κομματικών «αρίστων» και απολίτικων τεχνοκρατών από τον ιδιωτικό τομέα στην υπηρεσία μιας συγκεντρωτικής ηγεσίας. Η δημόσια αξιολόγηση σημαίνει από την άλλη και μια αντίσταση σε αυτό που συμβαίνει μέχρι τώρα στην Ελλάδα στο πλαίσιο του κομματικοποιημένου κράτους, όπου βλέπουμε συχνά αυτόν που κάνει υπεύθυνα τη δουλειά του να δακτυλοδεικνύεται ως επικίνδυνος για τις συνθήκες νωθρότητας των πολλών. Σύμφωνα με την πρότασή μας, η δημόσια αυτή αξιολόγηση θα γίνεται από κληρωτούς δημοσίους υπαλλήλους και επιτροπές, που θα κρίνουν το παραγόμενο έργο και με ποιοτικά κριτήρια. Με αυτόν τον τρόπο, η αξιοκρατία δεν θα είναι ένα άλλοθι για να διαιωνίζουν την κυριαρχία τους οι παρασιτικές ολιγαρχίες, αλλά μία εξασφάλιση της πραγματικής δημόσιας αριστείας, επαναβιώνοντας τον θεσμό των κληρωτών, που παραπέμπει σε μια αυθεντική συνύπαρξη δημοκρατίας και αξιοότητας, όπως μας την κληροδότησε η αρχαία ελληνική δημοκρατική παράδοση.

Πρόταση τροπολογίας του ΜέΡΑ25 για τα AirBnB

7 Αυγούστου

Η εκτεταμένη χρήση της πλατφόρμας βραχυχρόνιας μίσθωσης (και υπομίσθωσης) "AirBnB" και συναφών εταιρειών, πέραν των φορολογικών ζητημάτων που προξένησε, έχει προκαλέσει ασύμμετρο πρόβλημα στο ύψος των μισθωμάτων και στη διαθεσιμότητα των μισθίων, ειδικά σε συγκεκριμένες περιοχές των Αθηνών και της Ελλάδας εν γένει. Πέραν του γενικού προβλήματος της κατακόρυφης αύξησης του ύψους των μισθωμάτων, ειδικά ως προς τους φοιτητές και σπουδαστές που πρωτοεγκαθίστανται στην πόλη των σπουδών τους, η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί καθίσταται προδήλως απαγορευτική. Το μέγεθος του προβλήματος απαιτεί άμεση νομοθετική ρύθμιση.

Το ΜέΡΑ25, αντιλαμβανόμενο τις συνέπειες, καταθέτει τροπολογία στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση και άλλα επείγοντα ζητήματα».

Με την εν λόγω τροπολογία – προσθήκη, αφαιρείται από την ευχέρεια των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Οικονομικών και Τουρισμού, ο καθορισμός των γεωγραφικών περιοχών όπου ισχύουν περιορισμοί στη βραχυχρόνια μίσθωση, όπως αυτό ορίζεται στη διάταξη του άρθρου 111 παρ. 8 του Ν. 4446/2016 και θεσπίζονται οι περιορισμοί αυτοί -με κάποιες τροποποιήσεις- σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια.

Συγκεκριμένα θεσπίζεται χρονικό όριο βραχυχρόνιας μίσθωσης και όριο στον αριθμό των μισθίων τα οποία μπορεί ένας εκμισθωτής βραχυχρονίως να εκμισθώσει.

Πιο συγκεκριμένα, η παρ. 8 του άρ. 111 του νόμου 4446/2016 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν επιτρέπεται η βραχυχρόνια μίσθωση άνω των δύο (2) ακινήτων ανά Α.Φ.Μ. δικαιούχου εισοδήματος. Η μίσθωση κάθε ακινήτου δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες κατά την περίοδο Νοεμβρίου – Ιουνίου κάθε ημερολογιακού έτους, καθώς και τριάντα (30) ημέρες κατά την περίοδο Ιουλίου – Οκτωβρίου κάθε ημερολογιακού έτους, με χρονική απόσταση μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης περιόδου μίσθωσης τουλάχιστον τριάντα (30) ημερών. Υπέρβαση της διάρκειας του προηγούμενου εδαφίου επιτρέπεται, εφόσον το συνολικό εισόδημα του εκμισθωτή ή του υπεκμισθωτή δεν ξεπερνά τις δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ κατά το οικείο φορολογικό έτος.»

Με την νομοθετική αυτή ρύθμιση θα επέλθει η αποσυμφόρηση ενός προβλήματος, οι διαστάσεις του οποίου δεν νοείται να αντιμετωπίζουν την αδράνεια του νομοθετικού σώματος.

Το ΜέΡΑ25 καταγγέλλει την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου

8 Αυγούστου

Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου είναι η αιχμή του δόρατος της κανονικοποίησης της αστυνομοκρατίας, της υποβάθμισης του δημόσιου πανεπιστημίου, και της σταδιακής ιδιωτικοποίησής του (προς όφελος των φευτο-κολλεγίων). Σηματοδοτεί την κατάργηση της ουσιαστικής ακαδημαϊκής ελευθερίας – μιας ελευθερίας που πρέπει να προστατεύεται όχι μόνο από τα ΜΑΤ και κάθε μορφή βίας αλλά και από (α) την προλεταριοποίηση των διδασκόντων, και (β) την τυποποίηση της γνώσης. Το ΜέΡΑ25 καταψηφίζει την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και προτείνει την ενίσχυση και περιφρούρησή του μέσω ίδρυσης, σε κάθε πανεπιστήμιο, καλά οργανωμένης Υπηρεσίας Περιφρούρισης του Πανεπιστημιακού Ασύλου.

Κοινοβουλευτική παρέμβαση του Γραμματέα του ΜέΡΑ25 Γιάννη Βαρουφάκη:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Επειδή το προσωπικό είναι πολιτικό, όπως μας δίδαξε ο φεμινισμός, ξεκινώ καταθέτοντας προσωπική εμπειρία. Ήταν Δεκέμβρης του 2009. Στο αμφιθέατρο του 5ου ορόφου της Νομικής Σχολής, στην Οδό Σίνα. Το ακροατήριο μικρό καθώς από την προηγούμενη σερνόταν η φήμη επικείμενων επεισοδίων. Κάπου στη μέση του μαθήματος παρατήρησα ότι τα μάτια των φοιτητών μαγνητίζονταν από το τζάμι της πόρτας. Πράγματι διακρίνονταν διάφορες φιγούρες με ρούχα παραλλαγής να κινούνται στον διάδρομο. Ένωσα τον φόβο των δεκαοκτάχρονων φοιτητών μου. Τους έδωσα την επιλογή να φύγουμε ή να μείνουμε συνεχίζοντας το μάθημα ώστε να περιφρουρήσουμε το άσυλο με αυτό τον τρόπο. Δεν έφυγε κανείς. Εν τέλει, οι εισβολείς μπήκαν στην αίθουσα, μας απείλησαν και, μετά από έντονο διάλογο, αποχωρήσαμε.

Στον δρόμο αναρωτιόμουν: Αν ήμουν ο βασικός εκπρόσωπος του αστικού κράτους που στόχο έχει να καταργήσει στην πράξη το δημόσιο πανεπιστήμιο, να το υποβαθμίσει, να το μετατρέψει σε αποθήκη λανθάνουσας ανεργίας. Αν στόχος μου ήταν να καμφθούν οι αντιστάσεις της κοινωνίας στην ιδέα των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Αν αποφάσιζα να τιμωρήσω τους φοιτητές που δεν έχουν τα χρήματα να σπουδάσουν στο εξωτερικό ή που, αν και τα έχουν, προτίμησαν το ελληνικό πανεπιστήμιο. Αν όλα αυτά ήταν αλήθεια,

θα μπορούσα να σκαρφιστώ τίποτα αποτελεσματικότερο από αυτό που συνέβη σήμερα; Δεν ισχυρίζομαι ότι οι καταληψίες είναι εγκάθετοι. Απλά, διαπιστώνω την ειρωνεία του αμφισβητία που, ίσως άθελά του, εξυπηρετεί βέλτιστα τα σχέδια κατάργησης της έλλογης αμφισβήτησης. Αυτά όμως παθαίνει η αμφισβήτηση όταν τη θέση της σκέψης υποκαθιστά τη βία.

Μετά από μερικές μέρες δημοσιεύσα ένα άρθρο για το συμβάν στο οποίο κατέληγα στο συμπέρασμα: «Το άσυλο απαιτεί διαφύλαξη, γιατί αλλιώς μετατρέπεται σε ασυλία εκείνων που στρέφονται εναντίον του πανεπιστημιακού ασύλου.»

Κυρία Υπουργέ, κυρία Κεραμέως, σε τί θα βοηθούσε εκείνο το απόγευμα αν ο προκάτοχός σας είχε καταργήσει, όπως εσείς σήμερα κάνετε, το άσυλο; Σε τίποτα απολύτως.

Η πανεπιστημιακή διαδικασία δεν μπορεί να εξασφαλιστεί όσο δεν υπάρχει ένα καλά οργανωμένο σώμα περιφρούρησης του ασύλου: ένστολοι υπάλληλοι του πανεπιστημίου, με τα μέσα και την εκπαίδευση που απαιτείται για να προφυλάσσουν την ελευθερία διακίνησης ιδεών και την πανεπιστημιακή περιουσία, που να λογοδοτούν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ στην διοίκηση του πανεπιστημίου– στις πρυτανικές αρχές και τους φοιτητικούς συλλόγους.

Πρώτη μέριμνα της πολιτείας θα έπρεπε να είναι η χρηματοδότηση της σύστασης αυτού του σώματος – το οποίο διαθέτουν όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου (με εξαίρεση τα δικά μας).

Φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, αν σας ενδιέφερε η εξασφάλιση του δημόσιου πανεπιστημίου και του ασύλου θα το είχατε κάνει, αντί να αντιγράφετε το μοντέλο Θάτσερ μετατροπής των ΤΕΙ σε πανεπιστήμια, χωρίς νέους πόρους και με αποσπάσεις καθηγητών 2βάθμιας εκπαίδευσης – κάτι που κάνει κακό στα ΤΕΙ χωρίς βοηθά τα ΑΕΙ. Χάσατε άλλη μια ευκαιρία αναβάθμισης του δημόσιου πανεπιστημίου, κάτι που σήμερα η ΝΔ σήμερα εκμεταλλεύεται εναντίον του δημόσιου πανεπιστημίου.

Το βαθύτερο νόημα του ασύλου που επιτηδεύεις αγνοεί η ΝΔ

Θέλω όμως τώρα να κλείσω πηγαίνοντας λίγο βαθύτερα στο νόημα του πανεπιστημιακού ασύλου. Το δικαίωμα στην ελευθερία του λόγου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν κατοχυρώνεται απλά και μόνο με την εξασφάλιση πως κανείς δεν θα σταματήσει τα λόγια να βγαίνουν από το στόμα σου.

Όταν μιλάμε για ακαδημαϊκή ελευθερία, για πανεπιστημιακό άσυλο, δεν μιλάμε μόνο για την ελευθερία από την βία ή την καταστολή. Δεν μιλάμε μόνο για την κατάργηση των περιορισμών. Μιλάμε και για κάτι άλλο, κάτι ακόμα πιο σημαντικό:

Μιλάμε για την παροχή εφοδίων, και χρόνου, ώστε η φοιτήτρια, η λέκτορας,

η καθηγήτρια να τολμήσει να διανοηθεί να ξεπεράσει την αυτό-λογοκρισία. Να ξεπεράσει τον εαυτό της. Να υπερνικήσει τον μεγαλύτερο εχθρό της ελευθερίας σκέψης: τις κοινωνικές συμβάσεις μιας πατριαρχικής, συντηρητικής κοινωνίας που θέλει τους πανεπιστημιακούς καθωσπρέπει ανα-παραγωγούς προκαταλήψεων.

Το πανεπιστημιακό άσυλο δεν αφορά λοιπόν μόνο την προστασία από τους κουκουλοφόρους, παρακρατικούς ή μη. Αφορά την εξασφάλιση οικοσυστήματος στο οποίο φύεται η επικίνδυνη, η δύσκολη γνώση. Κι αυτό απαιτεί ένα δημόσιο πανεπιστήμιο το οποίο να αντιστέκεται στις σειρήνες τόσο του κρατισμού όσο και των αγορών. Ένα δημόσιο πανεπιστήμιο που, από την μία, προστατεύει τα δημόσια αγαθά – την περιουσία του – και τους ανθρώπους του αλλά, από την άλλη, τους εξασφαλίζει μη αγοραίους πόρους ώστε να μπορούν να σκέφτονται καλά και επικίνδυνα.

Έχει ενδιαφέρον ότι μια παράταξη που έχει κάνει σημαία της το ιδιωτικό πανεπιστήμιο ξεκινά με την νομοθετική κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Δεν είναι τυχαίο. Μπορεί να μην το σκεφτήκατε συνειδητά όμως το υποσυνείδητό σας δουλεύει υπερωρίες κυρίες και κύριοι της ΝΔ.

Οραματίζεστε ιδιωτικά πανεπιστήμια που δεν θα υπάρξουν ποτέ. Ποιος ιδιώτης θα πλήρωνε σοβαρό μισθό σε πανεπιστημιακό για να διδάσκει 6 ώρες τη βδομάδα και να διαβάζει, να γράφει, να πειραματίζεται, να σκέφτεται – χωρίς να παράγει υπεραξία – τις υπόλοιπες 34 ώρες; Κανείς. Χάρβαρντ στην Ελλάδα δεν θα δημιουργηθεί γιατί απλά δεν έχουμε τους ολιγάρχες, τους robber barons, της Αμερικής. Ακόμα και οι λίγοι έλληνες ολιγάρχες που έχουν χρήματα προτιμούν να τα κάνουν χορηγία στο Χάρβαρντ.

Όχι. Όταν μιλάτε για ιδιωτικά πανεπιστήμια μιλάτε για την χορήγηση ισοτιμίας στα πτυχία των υπάρχοντων κολλεγίων – εκείνων που εκμεταλλεύονται εξαιρετικούς νέους επιστήμονες που δέχονται να διδάσκουν 30 ώρες τη βδομάδα – κάτι που σε 2 ή 3 χρόνια τους έχει εξοντώσει ακαδημαϊκά.

Ακαδημαϊκή ελευθερία δεν σημαίνει απλά να έχεις το δικαίωμα να μιλάς. Σημαίνει να μην υπόκεισαι σε αυτή την προλεταριοποίηση. Πανεπιστημιακό άσυλο δεν σημαίνει απλά προστασία από τη βία του μπαχαλάκια.

Σημαίνει και προστασία από τη βία του αφεντικού, δημόσιου ή ιδιωτικού, που επιβάλλει στον διδάσκοντα και στον φοιτητή μια τυποποιημένη γνώση που ξεπετά την διαδικασία μάθησης, καταργεί τη μόρφωση και εν τέλει συνθλίβει την δημιουργία νέας γνώσης.

Για όλους αυτούς τους λόγους κ. και κ. της ΝΔ θα μας βρείτε μπροστά σας. Για αυτό όχι μόνο καταψηφίζουμε αλλά θα καταγγέλλουμε το νομοσχέδιό σας.

Φαίνεται πως έχετε πείσει τους εαυτούς σας ότι η κατάργηση του ασύλου είναι η μία, γρήγορη κίνηση που θα κόψει τον Γόρδιο Δεσμό της ανομίας στα πανεπιστήμια. Τίποτα τέτοιο δεν θα κάνει. Απολύτως τίποτα.

Υπάρχει όμως μια γρήγορη κίνηση που πραγματικά θα έπληττε την ανομία, την ασυδοσία, την διαπλοκή στην καρδιά των πανεπιστημίων μας. Μια κίνηση που, ομολογώ, μόνο η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας μπορεί να κάνει: Καταργήστε την ΔΑΠ! Την παράταξη που εκμεταλλεύεται και αναπαράγει την διαπλοκή των κακώς κειμένων στο δημόσιο πανεπιστήμιο γαλουχώντας έτσι τα μελλοντικά στελέχη της παράταξής σας.

Θέλετε να αναβαθμίσετε το πανεπιστήμιο; Ίδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα. Καταργήστε την ΔΑΠ!

Ανατροπή των ομαλών κοινοβουλευτικών διαδικασιών «με το δεξί»

8 Αυγούστου

Πρώτη αντίδραση:

Η ΝΔ μόλις κήρυξε πόλεμο εναντίον του πολιτικού πολιτισμού φέρνοντας, τρεις ώρες μετά την ανακοινωθείσα εκκίνηση της ψηφοφορίας και λίγα λεπτά πριν την ψηφοφορία, δύο άσχετες τροπολογίες μεγέθους μικρού νομοσχεδίου που θίγουν εργασιακά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Έτσι, ένα ήδη απαράδεκτο νομοσχέδιο διανθίζεται με πραξικοπηματικά εισαγόμενες τροπολογίες. Το ΜέΡΑ25 αποχώρησε από την Ολομέλεια στηλιτεύοντας την αυθαιρεσία της κυβέρνησης να πλήξει τόσο νωρίς τον πολιτικό πολιτισμό που διακήρυσσε έως λίγο πριν ο πρωθυπουργός, βιάζοντας την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Πληρέστερη παρέμβαση:

Τελευταία στιγμή, κυριολεκτικά λίγα λεπτά πριν την ψηφοφορία για το πολυνομοσχέδιο και τρεις ώρες μετά την ανακοινωθείσα έναρξή της, ο υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Γιάννης Βρούτσης κατέθεσε δύο εκτενέστατες «τροπολογίες», κατ' ουσία δύο νέα νομοθετήματα για τα εργασιακά και τα συνταξιοδοτικά, υπέρ των εργοδοτών-εργολάβων και εναντίον των εργαζομένων, τις οποίες κανένα μέλος της εθνικής αντιπροσωπείας δεν θα είχε δυνατότητα να αναγνώσει και να μελετήσει σοβαρά – και, προφανώς, οι απαράδεκτες τροπολογίες-νομοσχέδια κατετέθησαν ακριβώς ούτως ώστε να μην είναι εφικτό να αναγνωσθούν και να μελετηθούν, να κριθούν πολιτικά.

Αυτή η νέα μέθοδος «αυτόματης νομοθέτησης», στην πράξη ερήμην του Κοινοβουλίου ως συνόλου, συνιστά μια πρωτοφανή αλαζονεία της νέας αυτοδύναμης κυβέρνησης η οποία κινείται στο όριο... δημοκρατικά πραξικοπηματικών νοοτροπιών, προκειμένου να εισαγάγει από το παράθυρο ριζικές ανατροπές επί τα χείρω.

Συγκεκριμένα, η μία εκ των τροπολογιών θεσπίζει ανώτατο μηνιαίο όριο συντάξεων («πλαφόν») – κάτι που θα μπορούσε, βέβαια, να το έχει εντάξει η Νέα Δημοκρατία στο πολυνομοσχεδίο της από την αρχή. Αυτή η τροπολογία λειτουργεί ως αντιπερισπασμός, ως τυρί και επικοινωνιακό καύσιμο, για τη φάκα που έπεται: τη δεύτερη τροπολογία, η οποία καταργεί αφ' ενός την πρόβλεψη για την ανάγκη βάσιμου λόγου απόλυσης –πάγιο αίτημα του ΣΕΒ– και αφ' ετέρου τη ρύθμιση σχετικά με τις υποχρεώσεις των εργοδοτών (για την κοινή και αλληλέγγυα ευθύνη αναθέτοντος, εργολάβου και υπεργολάβου έναντι των εργαζομένων) όπως αυτή απέρρευε από το 9ο άρθρο του ν.

4554/2018. Ούτως ώστε αν οι εργαζόμενοι ενός υπεργολάβου έχουν απαιτήσεις που δεν ικανοποιεί ο άμεσος εργοδότης τους, να μην μπορούν πλέον να στραφούν προς τον εργολάβο.

Είναι δύσκολο να περιγραφεί με επάρκεια η πολιτική δολιότητα με την οποία αυτές οι ανατροπές εισάγονται στο Κοινοβούλιο μετά την ενδεκάτη ώρα. Αυτή η συμπεριφορά μοιάζει μάλλον με εθισμό στις μνημονιακές διαδικασίες, κατά τις οποίες γιγάντια νομοσχέδια ριζικών ανατροπών έπρεπε να κατατεθούν την τελευταία στιγμή, ώστε να υπερψηφιστούν αδιάβαστα λίγες στιγμές μετά.

Το ΜέΡΑ25 εγκατέλειψε την αίθουσα του Κοινοβουλίου και τη διαδικασία σε έμπρακτη διαμαρτυρία. Παράλληλα αποχώρησαν οι κοινοβουλευτικές ομάδες του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ. Όσο κι αν συμφωνούμε με αυτήν τους την επιλογή, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε πως είναι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που έφερνε στο Κοινοβούλιο μνημονιακό νομοσχέδιο χιλίων πεντακοσίων σελίδων στις εννέα το βράδυ, ώστε να ψηφιστεί στις εννέα το πρωί...

Έχει ουσιαστική σημασία να πληροφορηθούν οι πολίτες για τα νέα ήθη της λίγων ημερών αυτοδύναμης κυβέρνησης της χώρας. Μέσα σε δύο μόλις εβδομάδες κοινοβουλευτικού βίου, η Νέα Δημοκρατία πέτυχε να κηρύξει πόλεμο σε κάθε διαδικασία ουσιαστικής διαβούλευσης, και κυρίως στον πολιτικό πολιτισμό που ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης διακήρυττε.

Αν η Νέα Δημοκρατία προτίθεται να συνεχίσει με αυτό το «δημοκρατικό, επιτελικό» ύφος και ήθος εξουσίας, οι μέρες που έρχονται για τη δημοκρατία μας είναι πολύ, πολύ σκοτεινές.

Κυβέρνηση ΝΔ: Αναιτιολόγητη απόλυση εργαζομένων «από το παράθυρο»

9 Αυγούστου

Αυτό που έφερε η κυβέρνηση χτες από το παράθυρο είναι η πλήρης αποκατάσταση του διευθυντικού δικαιώματος, δηλαδή της αναιτιολόγητης απόλυσης εργαζομένων. Βάσει του Άρθρου 24 του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη όμως, που έχει ενσωματωθεί ολόκληρος στο ελληνικό δίκαιο από το 2016, οι εργοδότες δεν δύνανται να προβαίνουν σε απολύσεις αναιτιολόγητα, χωρίς «βάσιμο λόγο» (sic) όπως αναφέρει ρητά το άρθρο. Η διάταξη που κατάργησε η τροπολογία Βρούτση, ουσιαστικά ενσωμάτωσε στο ελληνικό δίκαιο με τρόπο ρητό αυτήν ακριβώς την επιταγή περί ύπαρξης βάσιμου λόγου για την απόλυση. Από σήμερα, η εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης επαφίεται ξανά στην ερμηνεία των δικαστηρίων. Δηλαδή θα είναι σαν να έχουν οι εργαζόμενοι προστασία από την εργοδοτική αυθαιρεσία – στα χαρτιά – αλλά στην ουσία ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΚΑΜΙΑ. Η κυβέρνηση ήδη προνόησε και για αυτό, καθώς στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας συμπεριέλαβε και την αρεστή για την ίδια νομολογία, υπέδειξε εμμέσως πλην σαφώς στους δικαστές πώς να ερμηνεύουν τον νόμο υπέρ των εργοδοτών.

Η ΝΔ δεν είναι πολιτικό κόμμα. Είναι ένα παραμάγαζο που έχει μοναδική αποστολή την απόλυτη εξυπηρέτηση των συμφερόντων των εντολέων της, της εγχώριας ολιγαρχίας. Ομνύει στην Ευρώπη όταν το ιερατείο των Βρυξελλών περνά νομοθεσία που ευνοεί τους εντολείς της, παρακάμπτει, απορρίπτει, καταργεί όποια ψήγματα κοινωνικής και εργασιακής προστασίας επιτάσσει το κοινοτικό δίκαιο.

Πυρκαγιές: Καταστροφή της χώρας σε όλα τα επίπεδα

14 Αυγούστου

Στο ίδιο φρικτό έργο είμαστε θεατές κάθε ελληνικό καλοκαίρι. Τα αίτια των πυρκαγιών πολλά και ποικίλα:

Προσπάθειες οικοπεδοποιήσεων – για την πυρκαγιά του Υμηττού υπάρχει αυτή η υποψία.

Αυθαίρετη δόμηση, που δυσκολεύει την πολιτική προστασία – για να θυμηθούμε το Μάτι.

Αντι-οικολογικές πολιτικές με τις χωματερές να αποτελούν «σπίθες» για τις πυρκαγιές- αυτό μάλλον συνέβη στην Ελαφώνησο.

Το ελληνικό κράτος με τις γνωστές δυσλειτουργίες του – επιβαρυνμένες σημαντικά από την συρρίκνωση των δυνατοτήτων του λόγω λιτότητας.

Τελευταία προστέθηκε και το φαινόμενο της κλιματικής κρίσης.

Τα αποτελέσματα των πυρκαγιών είναι η πλανητική καταστροφή, η επιβάρυνση της υγείας μας και η υποβάθμιση της ποιότητας ζωής μας. Είναι όμως και οικονομικά: οι τουρίστες εγκατέλειψαν μαζικά την Ελαφώνησο, προσθέτοντας μια ακόμη αδήριτη ανάγκη να διατηρηθούν οι περιβαλλοντικοί πόροι αυτής της όμορφης χώρας. Όλα αυτά τα ζητήματα, που τα περισσότερα από αυτά χρονίζουν, δεν έχουν πρόταση αντιμετώπισης τους από την σημερινή κυβέρνηση.

Το ΜέΡΑ25 προτείνει την άμεση αναδάσωση των περιοχών που καήκαν και την άμεση αποζημίωση των πολιτών που επλήγησαν .

Το ΜέΡΑ25 έχει ολοκληρωμένη πρόταση Πράσινης Μετάβασης για την πρόληψη αλλά και την αποκατάσταση των περιοχών. Δια στόματος του γραμματέα του Γιάνη Βαρουφάκη προτείνει ως κύρια προτεραιότητα της νέας Βουλής, την αντιμετώπιση της κλιματικής καταστροφής.

Τομέας Πράσινης Μετάβασης του ΜέΡΑ25

Αναπληρωτές εκπαιδευτικοί:
κάθε χρόνο θεατές στο ίδιο έργο

16 Αυγούστου

Η ΕΛΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ, ΔΗΜΟΤΙΚΑ, ΓΥΜΝΑΣΙΑ, ΛΥΚΕΙΑ, ΕΠΑΛ)	
ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΟΝΙΜΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ	
1964/65	2-3%
1976/77	4-5%
1985/86	7%
2011/12	8%
2015/16	14%
2019/20 (εκτίμηση)	Πάνω από 20%
ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΣΕ ΔΥΟ ΕΩΣ ΠΕΝΤΕ ΣΧΟΛΕΙΑ	
Καθηγητές Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης	23%
Εκπαιδευτικοί Ειδικότητας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση	49%

Βρισκόμαστε ήδη στα μέσα Αυγούστου, τρεις εβδομάδες πριν ξεκινήσουν τα σχολεία, και ακόμα δεν έχει ανοίξει από το Υπουργείο Παιδείας το σύστημα υποβολής αιτήσεων για τους αναπληρωτές καθηγητές.

Αντιθέτως, αυτό που γίνεται γνωστό είναι πως κατά πάσα πιθανότητα δεν θα υπάρξει ο χρόνος να αξιολογηθούν οι αιτήσεις μέσω ΑΣΕΠ (ύστερα από τις σαρωτικές αλλαγές που επέφερε ο νόμος της προηγούμενης κυβέρνησης στον τρόπο μοριοδότησης, που ουσιαστικά δεν λαμβάνει υπόψη τα χρόνια προϋπηρεσίας των εκπαιδευτικών) έως τις 23 Αυγούστου που είναι η καταληκτική ημερομηνία, οδηγώντας στη χρήση των περσινών πινάκων, αφήνοντας εκτός πάμπολλους νέους εκπαιδευτικούς που δεν θα τους επιτραπεί ουσιαστικά ούτε καν να υποβάλλουν αίτηση.

Πάγια θέση του ΜέΡΑ25 είναι πως το δημόσιο σχολείο δεν μπορεί να βασίζεται στο στρεβλό θεσμό της αναπλήρωσης ο οποίος λειτουργεί ως πρόσκαιρη και ανεπαρκής θεραπεία των τεράστιων ελλείψεων εκπαιδευτικού προσωπικού, θεσμός που κρατά ομήρους τους χιλιάδες αναπληρωτές εκπαιδευτικούς σε ένα αβέβαιο εργασιακό καθεστώς. Απαιτείται η άμεση πρόσληψη επαρκούς μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού για να καλυφθούν επαρκώς

οι εκπαιδευτικές ανάγκες της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και φυσικά της ειδικής αγωγής, και να πάψει οριστικά η εσκεμμένη υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου προς όφελος του ιδιωτικού που επιχειρείται μεθοδικά από την απαρχή των μνημονίων. Ακόμα και οι 15.000 προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών που είχαν εξαγγελθεί, 10.500 στην γενική εκπαίδευση και 4.500 στην ειδική αγωγή, κίνηση που δεν θα έλυνε το πρόβλημα αλλά θα το εξομάλυνε, έχουν παγώσει, γεγονός που το κρίνουμε ως απαράδεκτο.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε πως το σχολικό έτος 2011-2012 το ποσοστό των αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών επί των μόνιμων εκπαιδευτικών ήταν 8%, για να φτάσουμε το 2015-2016 στο 14% ενώ για τη νέα σχολική χρονιά αναμένεται ποσοστό πάνω από 20%!

Όπως σημειώνουν σύλλογοι εκπαιδευτικών: «...όταν υπάρχουν χρήματα για να ανακουφιστεί η μεγάλη ακίνητη περιουσία, για να μειωθεί στο 50% ο φόρος των μερισμάτων και για να μειωθεί κατά 14% ο φόρος επί των κερδών των επιχειρήσεων, θα υπάρχουν και για να διοριστούν μόνιμα μερικές χιλιάδες τουλάχιστον από τους 37.500 αναπληρωτές για τους οποίους έχουν ήδη εξασφαλιστεί τα σχετικά κονδύλια από το ΕΣΠΑ και άλλες πηγές, ώστε να καλυφθούν προσωρινά οι ανάγκες της φετινής σχολικής χρονιάς σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση».

22 Αυγούστου

Στο πλαίσιο της «σωτηρίας της χώρας μας» με την «υλοποίηση των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων», δηλαδή στο πλαίσιο των ευφημισμών που αξιοποιούνται για να περιγραφεί η ερημοποίηση της Ελλάδας και η μετατροπή της σε μόνιμη χρεοδουλοπαροικία, «χρειάζονται κάποιες θυσίες». Όπως το να μην διαθέτουν τα δημόσια νοσοκομεία τα στοιχειώδη αναλώσιμα. Όπως το να υποκαθίσταται η διδασκαλία στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση με επισφαλείς «αναπληρωτές» και στην τριτοβάθμια με συμβασιούχους-«παρόχους υπηρεσιών» με μπλοκάκι ελεύθερου επαγγελματία. Όπως το να μην πληρώνει το κράτος τους προμηθευτές του. Η σταδιακή, μεθοδική αποσύνθεση κράτους και κοινωνίας συνιστά παράπλευρη απώλεια της «σωτηρίας της χώρας».

Εξυπακούεται πως στη λίστα με τις θυσίες, «η Παιδεία είναι πάνω απ' όλα». Η αυξανόμενη και κατ' επιλογήν αδυναμία του κράτους να στελεχώσει την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση με στοιχειωδώς επαρκή αριθμό διδασκόντων «μπαλώνεται» με έναν αλματωδώς αυξανόμενο αριθμό αναπληρωτών: εργαζομένων με οριακό μισθό, τηρουμένων των αναλογιών της μετακίνησής τους όπου στην Ελλάδα αποφασιστεί ότι υπάρχει κενό, οι οποίοι βρίσκονται κυριολεκτικά στο έλεος του κράτους, προσφέροντας διδασκαλία, η ομαλή διασφάλιση της οποίας συνιστά μια από τις βασικές αποστολές του κράτους. Όπως σημειώναμε στις 16 Αυγούστου, «χαρακτηριστικά αναφέρουμε πως το σχολικό έτος 2011-2012 το ποσοστό των αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών επί των μόνιμων εκπαιδευτικών ήταν 8%, για να φτάσουμε το 2015-2016 στο 14% ενώ για τη νέα σχολική χρονιά αναμένεται ποσοστό πάνω από 20%». Δηλαδή, το ελληνικό κράτος έχει λάβει μια συνειδητή απόφαση να υποκαθιστά ένα όλο και μεγαλύτερο ποσοστό θέσεων εκπαιδευτικών από χαμηλόμισθο πρεκαριάτο «αναπληρωτών», η εκμετάλλευση των οποίων είναι πασιφανής. Οι ελαστικές μορφές εργασίας αντί να μειώνονται στη χώρα μας αυξάνονται, και δη στον χώρο της παιδείας.

Σαν να μην έφτανε ο βαθύτατα προβληματικός θεσμός των «αναπληρωτών» για την κάλυψη ζωτικών αναγκών των σχολείων, η κυβέρνηση πέτυχε να καταστήσει τις φετινές συνθήκες κάλυψης των κενών ακόμα πιο δυστοπικές. Έτσι, όπως ακριβώς είχαμε προειδοποιήσει στις 16 Αυγούστου και όπως ανακοίνωσαν στις 21 Αυγούστου 2019 η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων Νίκη Κεραμέως και η Υφυπουργός Σοφία Ζαχαράκη σχετικά την πλήρωση των κενών θέσεων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, «οι προσλήψεις αναπληρωτών θα διενεργηθούν βάσει των τελευταίων – εγκεκριμένων από

το ΑΣΕΠ – πινάκων κατάταξης, ήτοι των πινάκων διδακτικού έτους 2018-2019, σύμφωνα με τη σχετική πρόβλεψη του ν. 4589/2019».

Δηλαδή: (α) δεδομένου του «κλειδώματος» των περυσινών πινάκων, κανένας νέος πτυχιούχος και εκπαιδευτικός που δεν βρίσκεται ήδη στους περυσινούς πίνακες δεν δύναται να αιτηθεί μια θέση αναπληρωτή. (β) Επίσης, τυχόν πρόσθετα προσόντα που έχουν ενδιαμέσως αποκτήσει οι ήδη καταγεγραμμένοι στους πίνακες εκπαιδευτικοί (π.χ. μεταπτυχιακοί τίτλοι) δεν προσμετρώνται, είναι ως μη γενόμενα.

Όλα αυτά δημιουργούν ένα περιβάλλον αναξιοκρατίας και μη ισότιμης συμμετοχής, κατά το οποίο οι νέοι εκπαιδευτικοί αποκλείονται για μια ολόκληρη χρονιά από τη διαδικασία προσλήψεων (ακόμα και στις ιδιαίτερα προβληματικές θέσεις των αναπληρωτών), όσοι απέκτησαν πρόσθετα προσόντα θα πρέπει να πάρουν απόφαση πως αυτά δε θα επηρεάσουν τη μοριοδότηση, ενώ κάποιοι εκπαιδευτικοί πριμοδοτούνται αδικώς, ευνοούμενοι από την παράταση των παλαιών πινάκων. Παράλληλα, με αυτόν τον τρόπο αποθαρρύνονται και αποτρέπονται όσοι σκόπευαν να μεταπηδήσουν από τον επικουρικό στον κύριο αξιολογικό πίνακα. Τα παραπάνω λαμβάνουν χώρα «με σεβασμό στις αρχές της νομιμότητας, αντικειμενικότητας και αξιοκρατίας», όπως επιβάλλει το κυβερνητικό newspeak στις δηλώσεις της Υπουργού και της Υφυπουργού Παιδείας.

Αλλά και πέραν τούτων, η ίδια η δυνατότητα περαιτέρω ισχύος των παλαιών πινάκων αναπληρωτών αμφισβητείται νομικά: σύμφωνα με την 1882/2017 απόφαση του ΣτΕ, η ισχύς των παλαιών πινάκων αναπληρωτών έληξε κατ' ανώτατο όριο το προηγούμενο σχολικό έτος 2018/2019. Ως εκ τούτου, τίθενται ζητήματα συνταγματικότητας και, εν τέλει, νομιμότητας.

Οι νέοι εκπαιδευτικοί, που φέτος θα εισέρχονταν στην αγορά εργασίας έστω και μέσα από τον προβληματικό θεσμό των αναπληρωτών, βλέπουν πλέον ακόμα και αυτήν την τόσο προβληματική μορφή εργασίας σε σχολείο ως άπιαστο όνειρο, αφού αποκλείεται για φέτος ακόμη και το ενδεχόμενο έγκυρης αίτησής τους.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η κατεδάφιση του δημόσιου σχολείου συνεχίζεται και ολοκληρώνεται επί «Αριστείας». Η κυβέρνηση της Αριστείας τονίζει και υπογραμμίζει: εν τέλει, ποιός τους χρειάζεται τους εκπαιδευτικούς; Όλα αυτά, βέβαια, είναι ζητήματα ιεράρχησης προτεραιοτήτων – τι θεωρείται από το κράτος ουσιώδες και αναντικατάστατο, τι όχι, τι μπορεί να βρεθεί στην κοινωνική ανυπαρξία χωρίς να θεωρηθεί πως προκαλείται ιδιαίτερο πρόβλημα. Επί παραδείγματι, οι αλληπάλληλες επανακεφαλαιοποιήσεις των ελληνικών τραπεζών θεωρούνται προφανώς από τις κυβερνήσεις ζήτημα κατά πολύ υπέρτερο των διδακτικών κενών στα σχολεία.

Στο ΜέΡΑ25 λειτουργούμε πολιτικά, ηθικά και ανθρώπινα με ακριβώς αντεστραμμένα τα πρόσημα της κυβέρνησης, τις προτεραιότητές της.

Ξεκαθαρίζουμε ότι και ο θεσμός των αναπληρωτών διδασκόντων εν συνόλω, αλλά και το «πάγωμα» μιας πλέον μη αντιπροσωπευτικής λίστας ΑΣΕΠ «για εθνικούς λόγους», αποκλείοντας τους νεοεισερχόμενους και καθιστώντας την ήδη αποθαρρυντική μοίρα των υποψηφίων αναπληρωτών ακόμα δυσχερέστερη, μας βρίσκει ριζικά αντίθετους. Στα μάτια μας είναι προφανής η προτεραιότητα της κάλυψης των ζωτικών κενών στην εκπαίδευση με κανονικούς, πλήρους απασχόλησης και μονιμότητας εκπαιδευτικούς. Και δεν νοείται να εξετάσει κανείς αυτό το ζήτημα χωρίς να διακρίνει τη διαστρέβλωση που το καθιστά εφικτό, δηλαδή την πολυετή λιτότητα, αυτήν που αφήνει άδεια σχολεία και νοσοκομεία: το μόνο που μπορεί αυτή η λιτότητα να δημιουργήσει είναι ένα κράτος και μια κοινωνία σε αποσύνθεση – και αυτή τη στιγμή γευόμαστε τους καρπούς της.

Η Δικαιοσύνη πρέπει να λογοδοτεί στο λαό και όχι στα κυβερνητικά συμφέροντα

21 Αυγούστου

Η Δικαιοσύνη έχει πληγεί ανεπανόρθωτα στα χρόνια των μνημονίων. Τα ανώτατα δικαστήρια έχουν κληθεί να αποφανθούν για εξαιρετικά κρίσιμα ζητήματα – μνημόνια, δανειακές συμβάσεις, περιορισμό κυριαρχικών δικαιωμάτων λόγω αυτών, fast track ιδιωτικοποιήσεις, περικοπές μισθών, συντάξεων και ξήλωμα δικαιωμάτων – σε καθεστώς κατεπείγοντος, ουσιαστικά με το μαχαίρι στο λαιμό, σε ένα πλαίσιο όπου αν το Σύνταγμα δεν συμφωνούσε με αυτές τις μεθοδεύσεις, τόσο χειρότερα για το Σύνταγμα.

Στο προκείμενο τώρα. Αύριο Πέμπτη ξεκινά στη Βουλή, μέσω του οργάνου της Διάσκεψης των Προέδρων, η διαδικασία επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης, που αναμένεται να ολοκληρωθεί την επομένη μέρα Παρασκευή 23 Αυγούστου. Ας μη μπερδεύομαστε όμως, δεν είναι η Διάσκεψη των Προέδρων που αποφασίζει, αλλά η κυβέρνηση, το υπουργικό συμβούλιο. Η Διάσκεψη λειτουργεί ως ένα παραπέτασμα δημοκρατικής συναίνεσης και επίπλαστης διαβούλευσης για να καλύψει την παρέμβαση της εκτελεστικής στη δικαστική εξουσία. Πώς θα μπορούσε άλλωστε να ελέγξει, συνομιλήσει, διαβουλευθεί η Διάσκεψη των Προέδρων με τους υποψήφιους μέσα σε μια διαδικασία δύο ημερών; Άλλωστε η όποια απόφαση της διάσκεψης δεν είναι δεσμευτική για την κυβέρνηση. Η τελευταία, η εκτελεστική εξουσία δηλαδή, έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο στην επιλογή της ηγεσίας της δικαιοσύνης, πράγμα που αποτελεί από μόνο του μέγιστο πλήγμα στη θεμελιώδη δημοκρατική αρχή της διάκρισης των εξουσιών.

Η Δικαιοσύνη πρέπει να είναι ανεξάρτητη και να έχει ως μοναδικό γνώμονα τη διασφάλιση και εφαρμογή της συνταγματικής νομιμότητας απέναντι σε όλους. Το «κυβερνητικό προνόμιο» στη δικαιοσύνη περιορίζει ουσιαστικά τους βαθμούς ελευθερίας της δικαιοσύνης, εφόσον η ηγεσία της διορίζεται εν τέλει από τον υπουργό, δημιουργώντας δεσμεύσεις και αγκυλώσεις.

Ο στρεβλός αυτός θεσμός – που είναι και Συνταγματικά κατοχυρωμένος παρακαλώ (Άρθρο 90, παρ.5), διατηρείται απαρασάλευτος από τις κυβερνήσεις, οι οποίες προφανώς και επιθυμούν φιλική προς τις ίδιες δικαιοσύνη που να σιγοντάρει τις κυβερνητικές τους επιλογές. Προφανώς αυτή η αλακαρτ αντίληψη της δικαιοσύνης του «φύγε εσύ, έλα 'συ», υποβαθμίζει την δικαστική εξουσία στο σύνολό της και κυρίως την απαξιώνει στα μάτια των πολιτών. Εμείς λοιπόν προτείνουμε η επιλογή να γίνεται δημοκρατικά, με τη συμμετοχή κληρωτών και εκλεγμένων πολιτών, 90 ατόμων, 2/3 κληρωτών και 1/3 εκλεγμένων πολιτών (εκπροσώπους των κομμάτων ανάλογα με την κοινοβουλευτική τους δύναμη). Οι κληρωτοί θα προέρχονται κατά το ήμισυ

από τον γενικό πληθυσμό, το εκλογικό σώμα φερ' ειπείν, και κατά το έτερο ήμισυ, από το δικαστικό σώμα. Αυτό το σώμα οργανώνει τη διαδικασία, διαβουλεύεται και ελέγχει τους υποψηφίους, σε έναν ικανό χρόνο, και εν τέλει αποφασίζει, ψηφίζοντας δημοκρατικά, την ηγεσία της δικαιοσύνης. Έτσι διασφαλίζεται ουσιαστικά η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, εφόσον προκύπτει δημοκρατικά από ένα πλήρως αντιπροσωπευτικό όργανο.

Ο θεσμός του ΔΙΑΣΚΕΠ (Διαβουλευτικό Συμβούλιο Κληρωτών & Εκλεγμένων Πολιτών) αποτελεί μια ευρύτερη πρόταση του ΜέΡΑ25 για διάφορους τομείς πολιτικής.

Το ΔΙΑΣΚΕΠ γενικότερα έχει ουσιαστικό ρόλο στο να επιλύει ζητήματα που είτε απαιτούν έναν μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, όπως η παιδεία, η εκπαιδευτική πολιτική, που προφανώς δεν μπορεί να λυθεί με τις απανωτές «μεταρρυθμίσεις» κάθε υπουργού, κάθε κυβέρνησης, κάθε δύο τρία χρόνια, είτε αφορούν επικάλυψη εξουσιών, όπως με το θέμα της επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης. Είναι ένα εργαλείο πολιτικής, «αντιπροσωπευτικά αμεσοδημοκρατικό» που σπάει γόρδιους δεσμούς σε διάφορα πεδία.

ΔΙΑΣΚΕΠ και Συνταγματικότητα

Οι τρεις παράγραφοι του αρθ.1 του Συντάγματος, που ορίζει το πλαίσιο του πολιτεύματος, μπορούν να κουμπώσουν μία προς μία με τη δομή του ΔΙΑΣΚΕΠ. Οι επιταγές του άρθρου είναι οι ακόλουθες:

- Αντιπροσωπευτικότητα (όπως προκύπτει από την 1η παράγραφο του άρθρου που ορίζει το πολίτευμα ως κοινοβουλευτικό, δηλαδή αντιπροσωπευτικό)
- Επικύρωση στη Λαϊκή κυριαρχία ως θεμέλιου του πολιτεύματος, δηλαδή εγκόλπωση της άμεσης δημοκρατίας
- Και, καθώς οι εξουσίες πηγάζουν από και για το λαό, ο λαός, μέσω του ΔΙΑΣΚΕΠ, δικαιούται να αποφασίζει για την ηγεσία μιας εξουσίας, όπως το κάνει για την εκτελεστική και τη νομοθετική, χωρίς αντιπροσώπους.

Αλέξης Σμυρλής

Συντονιστής Πολιτικού Σχεδιασμού και Στρατηγικής

Το χρέος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον Αμαζόνιο

23 Αυγούστου

Ως DiEM25/ΜέΡΑ25 απαιτούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση να παγώσει άμεσα τη συμφωνία ΕΕ-Mercosur. Είναι απολύτως αδιανόητο να συνάπτει η Ευρώπη συνεργασία με χώρες που ενεργούν ενάντια στο μέλλον της ανθρωπότητας. Τα σχέδια του Προέδρου Bolsonaro δείχνουν ότι δεν έχουμε να κάνουμε με μια κυρίαρχη χώρα που αντιμετωπίζει μια καταστροφή που προκλήθηκε από τη φύση, αλλά με την προαποφασισμένη εκτέλεση ενός σχεδίου ανθρωπίνης σύλληψης με την υποστήριξη των Βραζιλιάνικων αρχών στο ανώτατό τους επίπεδο.

Η Βραζιλία δεν είναι αξιόπιστος εμπορικός εταίρος και η σημερινή της ηγεσία αποτελεί απειλή για το μέλλον του πλανήτη. Το νεοεκλεγέν Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να ασκήσει όλες τις εξουσίες του για να υπερασπιστεί την παγκόσμια και κοινή φυσική μας κληρονομιά. Η αδράνεια δεν αποτελεί επιλογή, δεδομένης της ευθύνης που φέρει: πρέπει να ενεργήσει αμέσως.

Το DiEM25/ΜέΡΑ25 ορίζει στις αρχές της ΕΕ ως προθεσμία τις 28 Αυγούστου για να ανταποκριθούν σε αυτήν την παγκόσμια κατακραυγή και:

- να εκδώσουν ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία η εμπορική συμφωνία ΕΕ – Mercosur αναστέλλεται επ' αόριστον, λόγω των εγκλημάτων κατά του περιβάλλοντος που διαπράττουν οι αρχές της Βραζιλίας.
- να προτρέψουν τους υπόλοιπους εμπορικούς εταίρους της Mercosur να αναλάβουν άμεση δράση για να μετριαστεί η περιβαλλοντική τραγωδία που αντιμετωπίζει ο Αμαζόνιος.
- να προγραμματίσουν ειδική συνεδρίαση σχετικά με τη Βραζιλία στην επόμενη Ολομέλεια της ΕΕ, προσκαλώντας αυτόχθονες ηγέτες και περιβαλλοντικούς εμπειρογνώμονες για να αξιολογήσουν την καταστροφή που προκλήθηκε στον Αμαζόνιο, τις στρατηγικές μετριασμού της που πρέπει να εφαρμοστούν και τους τρόπους συνεργασίας των πολιτών της ΕΕ για την αντιστροφή της.

Σε αλληλεγγύη με τον λαό της Βραζιλίας, ιδιαίτερα με τους αυτόχθονες λαούς των οποίων η εστία φλέγεται: η Ευρώπη πρέπει να ενεργήσει χωρίς καθυστέρηση. Υπογράψτε εδώ το αίτημα του DiEM25.

Ως προς την Ελλάδα συγκεκριμένα, οί Έλληνες πολίτες βλέπουν στον Αμαζόνιο σκηνές από το μέλλον που, τηρουμένων των αναλογιών, επιφυλάσσεται και στη χώρα τους δεδομένων των προθέσεων και προτεραιοτήτων των κυβερνήσεων. Μητσοτάκης και Bolsonaro μοιράζονται το ίδιο πάθος για την «ανάπτυξη» πάση θυσία –περιβαλλοντική, δικαιωματική, ανθρωπινή–

και, υπορρήτως, την ίδια επίγνωση για το τι «την εμποδίζει». Βλέπουμε τα προεόρτια στις συγκινητικές διακηρύξεις της νέας κυβέρνησης Μητσοτάκη ενάντια στην κλιματική αλλαγή, με το παράλληλο ξεδίπλωμα των πιο περιβαλλοντοβόρων σχεδίων για τις εξορύξεις στη Χαλκιδική, στην Ήπειρο, στη θάλασσα, παντού.

Σύνοδος G7:

Η Ευρώπη εγκλωβισμένη ανάμεσα στους βρυχηθμούς ΗΠΑ-Κίνας

24 Αυγούστου

Σήμερα ξεκινά στο Μπίαρριτζ της Γαλλίας η 45η Σύνοδος των G7, των επτά δηλαδή μεγαλύτερων οικονομιών του πλανήτη. Ο οικοδεσπότης της συνόδου, γάλλος πρόεδρος Εμμανουέλ Μακρόν θέλει να θέσει ψηλά στην ατζέντα το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής, με αφορμή την τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή που συντελείται αυτή τη στιγμή στον Αμαζόνιο, σε μια απόπειρα να φέρει τους παρευρισκόμενους σε ένα κλίμα, όχι ομοφωνίας, τουλάχιστον μιας κάποιας κοινής αναγνώρισης του προβλήματος. Η παρουσία Τραμπ βέβαια, αρνητή της κλιματικής αλλαγής, δεν προβλέπεται να βοηθήσει.

Το παγκόσμιο οικονομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα λάβει χώρα η σύνοδος επισκιαζεται πλήρως από τον εμπορικό πόλεμο ΗΠΑ-Κίνας, με την ΕΕ – και ειδικά την ατμομηχανή της την Γερμανία – να βρέχονται ήδη από τα απόνερα αυτής της σύγκρουσης των γιγάντων. Από τη μία οι ΗΠΑ παίζουν το χαρτί του απομονωτισμού/προστατευτισμού (πόσο ιστορικά παράδοξο αποτελεί αυτό το γεγονός για την ηγέτιδα δύναμη και κύρια φωνή υπέρ του ελεύθερου εμπορίου) με σκοπό να επικυρώσει εκ νέου την παγκόσμια ηγεμονία της, δημιουργώντας τεχνητές εντάσεις που αργότερα θα κληθεί να επιλύσει και διαχειριστεί ως εγγυήτρια δύναμη, ακριβώς ό,τι συνέβη στον Α' ΠΠ, στον Β' ΠΠ και σε πάμπολλες κρίσεις και συρράξεις μεταπολεμικά, τις οποίες οι ΗΠΑ υποκίνησαν είτε άμεσα, είτε έμμεσα. Από την άλλη, η Κίνα βλέπει την κερδοφόρα αμερικανική αγορά να κλείνει για τις εξαγωγές της, προσπαθώντας να υποκαταστήσει αυτή τη χαμένη ζήτηση με εγχώρια, επιβάλλοντας κανονισμούς και οδηγίες που πλήττουν τις εισαγωγές δυτικών αγαθών στην κινεζική αγορά, επηρεάζοντας έτσι και τις ευρωπαϊκές εξαγωγές προς την Κίνα.

Αποτέλεσμα; Η ΕΕ βρίσκεται εγκλωβισμένη ανάμεσα στους βρυχηθμούς των δύο γιγάντων. Η βιομηχανική παραγωγή στη Γερμανία βαίνει ανησυχητικά φθίνουσα, η ανισότητα είναι στο υψηλότερο σημείο εικοσαετίας στην Ευρώπη, ενώ ο νεοφασισμός τύπου Σαλβίνι, που προσφέρει απλοϊκές, μονοσήμαντες απαντήσεις σε σύνθετα και μη γραμμικά προβλήματα κερδίζει συνεχώς έδαφος. Μέσα λοιπόν σε αυτό το παγκόσμιο πλαίσιο, οι ηγέτες των 7 πλουσιότερων χωρών θα προσπαθήσουν να διαβλέψουν τις κινήσεις των αντιπάλων τους, επειδή περί αντιπάλων πρόκειται, όχι εταίρων, και να επιβληθούν, να αποκτήσουν κάποιο προβάδισμα στη παγκόσμια γεωπολιτική σκακιέρα.

Ευρώπη

Το 47% της γερμανικής οικονομίας στηρίζεται στις εξαγωγές, στην ικανοποίηση ζήτησης άλλων χωρών. Ο εμπορικός πόλεμος ΗΠΑ-Κίνας αποτελεί τεράστιο πλήγμα για τη γερμανική μηχανή. Οι αισιόδοξες φωνές, ουτοπικές θα λέγαμε, λένε πως η Γερμανία θα εξαναγκαστεί εκ των πραγμάτων να επιτρέψει δημοσιονομική επέκταση πανευρωπαϊκά, τονώνοντας την ενδοζωνική ζήτηση για να υποκαταστήσει τη χαμένη ζήτηση προς ΗΠΑ και Κίνα. Ας μη γελιόμαστε όμως. Το ευρωπαϊκό κατεστημένο θα χρησιμοποιήσει την ante portas ύφεση ως ευκαιρία, με τρόπο σκληρά ταξικό. Το αφήγημα θα λέει πως πρέπει η Ευρώπη να γίνει ανταγωνιστική, φιλικότερη στις επιχειρήσεις, με λίγα λόγια δηλαδή, θα πρέπει να μειωθούν μισθοί, παροχές, να απορρυθμιστεί πλήρως η αγορά εργασίας, να καταργηθούν μιας και δια παντός οι ΣΣΕ, να ιδιωτικοποιηθούν τα πάντα και τα δικαιώματα να μετατραπούν σε εμπορεύσιμα στις αγορές προνόμια. Τα επιτόκια θα πέσουν σε πολικές θερμοκρασίες, προεξοφλώντας ουσιαστικά μια αναπόφευκτη ύφεση που θα σκάσει σαν αυτο-εκπληρούμενη προφητεία. Το ευρωπαϊκό κατεστημένο θα κινηθεί αναπτυξιακά, μη φαντάζεστε τίποτα συγκλονιστικό, απλώς θα φροντίσει να εκκαθαρίσει τα τραπεζικά συστήματα της ΕΖ μαζικά ώστε να δύνανται να ξαναπαρέχουν ρευστότητα στην οικονομία της ΕΖ, αποκλειστικά και μόνο όμως όταν εμποδιστούν πλήρως στους ευρωπαϊκούς λαούς οι νεοφιλελεύθερες πρακτικές και πολιτικές που περιγράφονται μόλις παραπάνω. Για να συμβούν αυτά, το ευρωπαϊκό κατεστημένο – που σημειωτέον λειτουργεί εξόχως διεθνικά και συνεργατικά μεταξύ του – θέλει να διατηρήσει τις προσδοκίες των ανθρώπων στα τάρταρα. Άνθρωπος με υψηλές προσδοκίες είναι άκαμπτος στο να δεχτεί χαμηλότερο μισθό, χειρότερους όρους εργασίας, χαμηλότερο βιοτικό επίπεδο εν γένει. Αντίθετα, όταν οι προσδοκίες είναι χαμηλές, η ακαμψία εξαφανίζεται και όλοι είμαστε σαφώς πιο δεκτικοί στα πάντα.

Ελλάδα

Τέλος δυο λόγια για τα καθ' ημάς. Τι μπορούμε να περιμένουμε εμείς, όχι απλώς από τη Σύνοδο των G7, αλλά γενικότερα από τους ισχυρούς, ειδικά τους δανειστές μας. Τίποτα είναι η απάντηση. Η κυβέρνηση θεωρεί πως θα μπορέσει να αποσπάσει από τους δανειστές την συμφωνία τους για μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων. Μέσα όμως σε ένα οικονομικό περιβάλλον ύφεσης και έντονου ταξικού πολέμου, είναι τουλάχιστον αφέλεια να θεωρεί κάποιος ότι θα δείξουν επιείκεια στην Ελλάδα, όταν θέλουν να εγκαταστήσουν μόνιμα και με τη βούλα την Τρόικα στο Παρίσι, τη Μαδρίτη, τη Ρώμη, το Βερολίνο. Η όποια «επιείκεια», αν και όποτε, θα συνοδεύεται από σκληρά ανταλλάγματα.

Το ΜέΡΑ25 έχει προβλέψει εδώ και καιρό τα παραπάνω κι έχει καταθέσει ολοκληρωμένο, πανευρωπαϊκό πρόγραμμα οριστικής εξόδου από την κρίση – που δεν απαιτεί την παραμικρή αλλαγή συνθηκών και την παραμικρή επιβολή νέων φόρων: την Νέα Πράσινη Συμφωνία για την Ευρώπη, η οποία θέτει στο επίκεντρο την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Το μεγάλο ζητούμενο όμως για άλλη μια φορά δεν είναι η ύπαρξη λύσεων, αλλά η πολιτική βούληση να υλοποιηθούν.

26 Αυγούστου

Το σχέδιο νόμου «*Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού ΕΕ 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας ΕΕ 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016*» αποτελεί, στον πυρήνα του, ενσωμάτωση αντίστοιχων ευρωπαϊκών οδηγιών και κανονισμών (GDPR/ΓΚΠΔ) στο ελληνικό δίκαιο, μαζί με άλλες προβλέψεις, στοιχεία, και γαλάζιες προσθήκες. Σημειώνουμε πως θίγει θέματα που κρίνεται πως θα έπρεπε να συμμετέχουν στο ν/σ ως συνυπογράφοντες και το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης, καθώς υπάρχουν ζητήματα ψηφιακής ασφάλειας και ελέγχου από το δημόσιο της συμμόρφωσης και εφαρμογής, αλλά και του Υπουργείου Εργασίας, καθώς υπάρχουν καίρια ζητήματα που σχετίζονται με τα εργασιακά δικαιώματα, τα οποία διασαλεύει το ν/σ στο άρθρο 27.

Εισαγωγή

Ήδη αποτελεί ιδιαίτερη ειρωνεία ότι ένα από τα πρώτα νομοσχέδια της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι η ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο μιας ήδη ισχύουσας στην Ελλάδα οδηγίας, του λεγόμενου GDPR/ΓΚΠΔ, την οποία η ίδια η Νέα Δημοκρατία συστηματικά, συνειδητά και κατ'εξακολούθηση παραβίαζε κατά τον προεκλογικό της αγώνα για τις εκλογές της 7 Ιουλίου. Έτσι, δεκάδες χιλιάδες πολίτες βρέθηκαν με SMS στα κινητά τους τηλέφωνα από μια εντυπωσιακή πληθώρα υποψηφίων βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας – με άδηλους τους τρόπους με τους οποίους οι τηλεφωνικοί αυτοί αριθμοί έχουν περιέλθει στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και παρανόμως, κατά παράβαση του GDPR/ΓΚΠΔ, διατηρούνται εκεί για προεκλογική χρήση. Η εικόνα ενός κυβερνητικού κόμματος που προσέρχεται να νομοθετήσει την προστασία των πολιτών από αυτό που το ίδιο έπραττε λίγες εβδομάδες πριν δηλώνει πολλά – αλλά ας είναι.

Αφετηριακά, έχει νόημα να σημειωθούν τα εξής. Εξυπακούεται πως κάθε οδηγία και νομοθεσία προς την κατεύθυνση της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απαραίτητη και καλοδεχούμενη.

Για αρχή οφείλει να σημειωθεί πως η αντίστοιχη ευρωπαϊκή οδηγία είναι κωμικά ανεπαρκής στην μετά-Σνόουντεν εποχή, κατά την οποία γνωρίζουμε την έκταση και το εύρος της παρείσφρησης στις ιδιωτικές μας ζωές και στα ιδιωτικά μας δεδομένα, πρωτίστως από το ίδιο το κράτος αλλά και από

μεγάλες εταιρείες. Η κυβέρνηση θα μπορούσε να προβλέψει πρόσθετες πρόνοιες προς τούτο, ανεξάρτητα από την «ευρωπαϊκή υποχρέωση». Δεν το πράττει.

Δεύτερον, πολλά θα μπορούσαν να λεχθούν για το γενικότερο πλαίσιο της «ανεύθυνης υπακοής» που συνιστά η ενσωμάτωση δια της αντιγραφής στο ελληνικό δίκαιο κάθε ευρωπαϊκής οδηγίας και κανονισμού, όποια κι αν είναι αυτή, no questions asked – χωρίς έγνοια για τις ιδιαίτερες ανάγκες κάθε χώρας, για τους τρόπους διασφάλισης της εφαρμοσιμότητας, κλπ.

Τρίτον, εντυπωσιάζει η έλλειψη πρόνοιες για τα μικρότερα μεγέθη, επί παραδειγματι τοπικούς συλλόγους με μερικές εκατοντάδες μέλη στα αρχεία τους, όπου η έλλειψη επαγγελματικού προσωπικού και η εργασία σε εθελοντική βάση κατά πάσα πιθανότητα προοικονομούν μια μη-τήρηση του νέου νομοθετικού πλαισίου, με αποτέλεσμα τον κίνδυνο των ιδιαίτερα τσουχερών προστίμων που προβλέπονται. Όμως, αυτή η σκέψη έχει νόημα μόνο εάν οι νόμοι υπερψηφίζονται ώστε να τηρηθούν. Εάν υποπτευθούμε αυτό που πολλές φορές διαπιστώνουμε, ότι δηλαδή αρκετές ευρωπαϊκές οδηγίες (αλλά και ανεξάρτητα ελληνικά νομοσχέδια) ενσωματώνονται στο ελληνικό δίκαιο για να «ξεμπερδεύουμε με την υποχρέωση» χωρίς απολύτως καμία πρόθεση εφαρμογής τους – ή, ακόμα χειρότερα, με πρόθεση εφαρμογής τους μόνο στους αδυνάμους, αλλά όχι στους ισχυρούς (όπως επί παραδειγματι το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας προεκλογικά) – τότε η κατάσταση καθίσταται πραγματικά ιλαροτραγική. Μια ευρωπαϊκή οδηγία που σχεδιάστηκε με σκοπό την προστασία του πολίτη από την αυθαιρεσία των μεγάλων εταιρειών δεν αποκλείεται να καταλήξει, ως ελληνικός νόμος, άχθος για τα «μικρά ψάρια», με πλημμελή εφαρμογή του εκεί όπου πραγματικά χρειάζεται.

Επίμαχα άρθρα

Άρθρο 22

Στο άρθρο 22 εισάγεται μια σειρά εξαιρέσεων στους κανονισμούς του GDPR/ΓΚΠΔ αναφορικά με ειδικές κατηγορίες προσωπικών δεδομένων [όπως αυτές περιγράφονται στο Άρθρο 9, παρ. 1 του ΓΚΠΔ: δεδομένα που αφορούν φυλετική καταγωγή και εθνότητα, πολιτικά φρονήματα, θρησκευτικές και φιλοσοφικές πεποιθήσεις, συνδικαλιστική δράση, γενετικά δεδομένα, βιομετρικά στοιχεία, δεδομένα που αφορούν την υγεία και τον σεξουαλικό προσανατολισμό], «εφόσον [η επεξεργασία των δεδομένων] είναι απαραίτητη», ό,τι κι αν σημαίνει αυτό: στις αρκετές προβλέψεις του άρθρου δεν βλέπουμε μόνο ένα παραθυράκι στο νομοσχέδιο, αλλά μια ορθάνοιχτη μπαλκονόπορτα για ουσιαστική ακύρωση των προβλέψεων του GDPR/ΓΚΠΔ ακριβώς στις

περιπτώσεις που αυτός χρειάζεται περισσότερο. Το ότι η επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων προβλέπεται «εφόσον είναι απολύτως απαραίτητη για λόγους ουσιώδους δημοσίου συμφέροντος» δε σημαίνει τίποτε συγκεκριμένο, το οποίο συνεπάγεται πως δύναται να σημαίνει τα πάντα. Αν επιτρέπεται επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από ιδιωτικούς φορείς για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο έχουν συλλεχθεί εφόσον είναι απαραίτητη για την αποτροπή απειλών κατά της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας ασφάλειας ή για τη δίωξη ποινικών αδικημάτων όπως και εάν όλα αυτά ερμηνεύονται σε κάθε περίπτωση (επί παραδείγματι, σε συνάρτηση με τις ελληνικές πρωτοτυπίες στους «αντιτρομοκρατικούς» νόμους;), τότε τα σχεδιαζόμενα μπορούν εύκολα να διολισθήσουν στη δυστοπία με τη σφραγίδα του νομοθέτη. Η τρίτη παράγραφος του νομοσχεδίου δεν επιλύει το πρόβλημα.

Άρθρο 27

Στο άρθρο 27 ρυθμίζεται η χρήση των προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο των σχέσεων απασχόλησης. Καταρχάς παρατηρούμε πως συγκριτικά με το κείμενο της διαβούλευσης, το ν/σ που έχουμε στα χέρια μας έχει βελτιώσεις. Ξεκινούμε τονίζοντας πως παρά τις βελτιώσεις και την λεπτομερέστερη περιγραφή του πώς και υπό ποιές συνθήκες δίνεται η συγκατάθεση των εργαζομένων προς την εργοδοσία για την επεξεργασία των δεδομένων τους, ακόμα και ειδικών προσωπικών δεδομένων όπως ορίζονται στο άρθρο 9, παρ 1 του ΓΚΠΔ, σημειώνουμε πως εργοδότης και εργαζόμενος δεν έχουν επ ουδενί ισότιμη και ισοδύναμη διαπραγματευτική ισχύ, ουσιαστικά είναι take it or live it για τον εργαζόμενο. Το μεγάλο πρόβλημα βέβαια στο εν λόγω άρθρο εντοπίζεται στην παρ 7. Εκεί, το σχέδιο νόμου αναφέρει πως **η ύπαρξη κλειστού κυκλώματος οπτικής καταγραφής επιτρέπεται μόνο για την προστασία προσώπων και αγαθών**. Στην αμέσως επόμενη πρόταση, αναφέρεται ρητά πως τα δεδομένα που συλλέγονται μέσω του κλειστού κυκλώματος οπτικής καταγραφής δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν ως **ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ!** Εδώ ουσιαστικά έχουν απόπειρα θεσμοθέτησης της παρακολούθησης των εργαζομένων από τους εργοδότες για την αξιολόγησή τους, αλλά όχι ως αποκλειστικό κριτήριο... Ενώ δηλαδή η παρ 7 ουσιαστικά αναφέρεται σε θέματα ασφαλείας ως λόγο εγκατάστασης βιντεοσκοπικού κυκλώματος, καταλήγει να ορίζει το πώς τα δεδομένα αυτά θα χρησιμοποιούνται για να αξιολογούνται οι εργαζόμενοι. Θεωρούμε επιβεβλημένη την αφαίρεση από την παρ 7, άρθρου 1, της αναφοράς χρήσης των δεδομένων για σκοπούς αξιολόγησης της συμπεριφοράς και αποδοτικότητας των εργαζομένων.

Στα άρθρα 24 και 25 προβλέπεται η επεξεργασία δεδομένων από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς για διαφορετικό σκοπό από τον οποίο συλλέχθηκαν.

Πλην του αόριστου περιεχομένου των προβλέψεων, που τις αφήνει ανοιχτές σε ερμηνείες, το καθεστώς συγκατάθεσης είναι διατυπωμένο εξόχως προβληματικά, καθώς να υπάρχει μέχρι και αναφορά για υπόθεση συγκατάθεσης από το υποκείμενο των δεδομένων στο άρθρο 24, ενώ ο Ευρωπαϊκός Κανονισμός αναφέρει αποκλειστικά για ρητή συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων!

ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ

Μετά την κατακραυγή και την ανάδειξη του θέματος από το ΜΕΡΑ25, αφαιρέθηκε το κομμάτι της παρ 7, άρθρου 1, σχετικά με την χρήση των δεδομένων για σκοπούς αξιολόγησης της συμπεριφοράς και αποδοτικότητας των εργαζομένων.

Δόγμα Σαλβίνι στα Εξάρχεια

26 Αυγούστου

Η κυβέρνηση επέλεξε να γιορτάσει την πρώτη μέρα της Δημαρχίας του κυρίου Μπακογιάννη με μια χολιγουντιανή παράσταση «απελευθέρωσης» των Εξαρχείων με διμοιρίες ΜΑΤ, κλούβες, ελικόπτερα, και αν ήταν λίγο φαρδύτεροι οι δρόμοι, είμαστε σίγουροι ότι θα έστελνε και αεροπλανοφόρο.

Στόχος ήταν καταλήψεις που φιλοξενούσαν οικογένειες προσφύγων. Άνθρωποι ικέτες που οι πολιτικές του επίσημου ελληνικού κράτους ολιγωρούν να τους παράσχουν ανθρώπινες συνθήκες ζωής, άκουσαν τον εκπρόσωπο της ΠΟΑΣΥ στο ΣΚΑΪ να τους αποκαλεί «σκουπίδια», ενώ θεωρήθηκε απαραίτητο από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να ξαναζήσουν την τραυματική εμπειρία των εμπόλεμων ζωνών απ' τις οποίες διέφυγαν, με ελικόπτερα να ουρλιάζουν πάνω από τα κεφάλια τους την ώρα που μαζικά τους στρίμωχναν σε κλούβες πάνοπλοι αστυνομικοί. Ναρκωτικά και όπλα πάντως, που ήταν το φύλο συκής της καθαρά σαλβινικής αυτής επιχείρησης, δε βρέθηκαν.

Οι Αθηναίοι πολίτες θα κοιμούνται πιο ήσυχοι από σήμερα. Κανένα παιδικό αρκουδάκι δεν θα απειλεί πλέον τον ανέφελο βίο τους.

Ποιος έκλεισε τις τράπεζες το 2015;

26 Αυγούστου

Ποιος έκλεισε τις τράπεζες το 2015; Ο Μάριο Ντράγκι είναι η απάντηση.

Οι ελληνικές τράπεζες, αφού αποκλείστηκαν αρχικά από την παγιωμένη σε όλη την ΕΖ πρακτική φθηνής ρευστότητας στα τραπεζικά ιδρύματα από την ΕΚΤ μέσω του λεγόμενου *waiver*, στα πλαίσια της πολεμικής επιχείρησης συντριβής της διαπραγμάτευσης από την τρόικα εξωτερικού κι εσωτερικού, κι αφού η ΝΔ και ο νυν κεντρικός τραπεζίτης ενορχήστρωσαν *bank run* για να αυτο-εκπληρωθεί η προφητεία τους περί κλειστών τραπεζών, εντάχθηκαν στον μηχανισμό ανάγκης ELA, με τον οποίο η ΕΚΤ έδινε ρευστότητα στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα με το σταγονόμετρο και κατά περίπτωση.

Στην περίπτωση λοιπόν που χρειαζόταν περισσότερο από ποτέ ενισχυμένη ρευστότητα το τραπεζικό μας σύστημα, τα ξημερώματα της 27ης Ιουνίου 2015, όταν είχε μόλις προκηρυχθεί το Δημοψήφισμα και σύσσωμη η αντιπολίτευση καλούσε ευθέως σε *bank run* τους πολίτες, η ΕΚΤ, καταπατώντας κάθε έννοια ουδετερότητας όπως ορίζει ρητά το καταστατικό της, λειτούργησε πολιτικά εκβιάζοντας τον ελληνικό λαό να ψηφίσει ΝΑΙ. Με τι τρόπο; Δεν αύξησε τη ρευστότητα στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, διατηρώντας την στα ίδια επίπεδα με αυτά πριν την προκήρυξη του Δημοψηφίσματος.² Με άλλα λόγια δηλαδή, η Κεντρική Τράπεζα, που έχει στόχο να προφυλάσσει τα ελληνικά τραπεζικά ιδρύματα, **τα άφησε έρμαια σε συνθήκες αυξημένης ανάγκης ρευστότητας, οδηγώντας νομοτελειακά στην επιβολή κάπιταλ κοντρολς.** Ο κ. Ντράγκι, γνωρίζοντας ότι αυτή η κίνηση κινείτο στα όρια της νομιμότητας, εκτός αυτής, ζήτησε και έλαβε **γνωμοδότηση** από ιδιωτική νομική εταιρεία για να καλυφθεί σε μια δυνητική δικαστική διερεύνηση της εκβιαστικής κίνησής του. **Να σημειωθεί πως ακόμα και σήμερα αρνείται να γνωστοποιήσει το περιεχόμενό της.**

---

2 <https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2015/html/pr150628.en.html>

28 Αυγούστου

Η ΝΔ, πριν ακόμα και από την εκλογή της στην κυβέρνηση, μετά από το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών της 26ης Μαΐου, έχει εντάξει στη ρητορική της με ιδιαίτερη ένταση και εντολή για *must* αναφορά στα πάνελς και στη Βουλή, το αφήγημα της ψήφου εμπιστοσύνης που της δίνουν οι αγορές.

Όλοι έχουμε ακούσει κάποιον εκπρόσωπο της ΝΔ ή του ΣΚΑΙ/ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ, το ίδιο πράγμα είναι, να δηλώνει με σιγουριά νομπελίστα οικονομολόγου και ύφος χιλίων καρδιναλίων, πως «οι αγορές εμπιστεύονται τον Κυριάκο Μητσοτάκη και αυτό αποτυπώνεται στα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων που πέφτουν». Χωρίς να μπορούμε στη διαδικασία να εξετάσουμε τί ακριβώς σημαίνει να σου δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης οι αγορές, αυτές που απαιτούν απορρόθμιση και ιδιωτικοποίηση για να ικανοποιηθούν, ας διερευνήσουμε αν όντως, ακόμα κι έτσι, οι αγορές δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης στον κο Μητσοτάκη.

Το σημείο από το οποίο πρέπει να ξεκινά κάθε ανάλυση, συζήτηση και αντιπαράθεση με πολιτικούς αντιπάλους για το θέμα της μείωσης των spreads των 10ετών ελληνικών ομολόγων στις δευτερογενείς αγορές ομολόγων, είναι η συνολική εικόνα της Ευρωζώνης αυτή τη στιγμή, και **ιδιαίτερα** της αγοράς ομολόγων των χωρών-μελών της ΕΖ. Η ΕΖ βαδίζει προς την ύφεση και η ΕΚΤ ετοιμάζεται για περαιτέρω μείωση των επιτοκίων, σε ακόμα πιο βαθιά αρνητικά επίπεδα, οι αγορές το προεξοφλούν και τα spreads των ομολόγων των χωρών μελών της ΕΖ είναι σε διαρκή καθοδική πορεία από τον Μάιο, με τη συντριπτική πλειοψηφία των αποδόσεων των ομολόγων των χωρών-μελών της ΕΖ να είναι σε αρνητικό επίπεδο ή ελάχιστα πάνω από το μηδέν, με φθίνουσα δυναμική επαναλαμβανούμε.

Αυτό είναι το περιβάλλον της αγοράς ομολόγων των οικονομιών της ΕΖ: η Γερμανία δανείζεται με -0,7%, η Γαλλία με -0,41%, η Ολλανδία με -0,56% και φτάνουμε στην Πορτογαλία με 0,12%.³ Και μετά έχουμε δύο χώρες με άσσο μπροστά στο επιτόκιο: Ιταλία, με 1,12% και Ελλάδα με 1,82%, το επιτόκιο για το οποίο πανηγυρίζει η ΝΔ! Σε ένα περιβάλλον πολικών επιτοκίων, με καθοδική δυναμική, εξακολουθούμε να έχουμε το υψηλότερο όλων μακράν, και επιχαίρει η κυβέρνηση ταΐζοντας κουτόχορτο τον κόσμο, που τα spreads των 10 ετών ομολόγων μας απλώς ακολουθούν την γενική καθοδική κατεύθυνση που ενορχηστρώνει η προεξόφληση των ενεργειών της ΕΚΤ! Τίποτα παραπάνω δεν είναι, καμία ψήφος εμπιστοσύνης των αγορών στην πορεία της ελληνικής πραγματικής οικονομίας.

---

3. <https://www.naftemporiki.gr/finance/spreads>

Στο παραπάνω διάγραμμα μπορείτε να δείτε την πορεία της απόδοσης του ελληνικού δεκαετούς ομολόγου στη δευτερογενή αγορά. Παρατηρούμε πως από μέσα Μαΐου ακολουθεί φθίνουσα πορεία. Ακολουθούν διαγράμματα για την πορεία των **πορτογαλικών, γερμανικών και ιταλικών** ομολόγων για την αντίστοιχη χρονική περίοδο (επιλέξαμε αυτές τις τρεις οικονομίες λόγω των μεταξύ τους διαφορών, για αντιπροσωπευτικότητα):

Παρατηρείτε κάτι κοινό; Μήπως καθοδική πορεία από την ίδια χρονική περίοδο και μετά; Όταν πλέον άρχισε να κυκλοφορεί* ευρέως ως είδηση και οι αγορές να προεξοφλούν τις δυνητικές περικοπές των επιτοκίων από την ΕΚΤ; Μπα, μάλλον ο ερχομός του κου Μητσοτάκη έριξε και εξακολουθεί να ρίχνει τις αποδόσεις των ομολόγων σε όλες τις χώρες της ΕΖ...

*Από αρχές Ιουνίου είχε ήδη αρχίσει να κυκλοφορεί στον mainstream οικονομικό τύπο (FT⁴ – 6/6/2019, Bloomberg⁵ 11/6/2019, ενώ κυκλοφορούσε από αναλυτές επενδυτικών τραπεζών ήδη από τον Απρίλιο, NordeaBank⁶ –10/4/2019)

Αλέξης Συμυρλής

Συντονιστής Πολιτικού Σχεδιασμού και Στρατηγικής ΜέΡΑ25

4. <https://www.ft.com/content/90fc7bfa-8838-11e9-97ea-05ac2431f453>

5. <https://www.bloomberg.com/news/articles/2019-06-11/ecb-s-rehn-says-toolkit-still-includes-rate-cuts-and-more-qe>

6. <https://e-markets.nordea.com/#!/article/48536/ecb-watch-opening-the-door-for-rate-cuts>

Κύριε Μητσοτάκη σώστε την Τιμή της Δημοσιογραφίας: Διορίστε και τους υπόλοιπους!

28 Αυγούστου

Ελάχιστα ξύνοντας κάποιος κάτω απ' την επικοινωνιακά φροντισμένη ρητορική της ΝΔ του Κυριάκου Μητσοτάκη περί σύγχρονου κράτους, επιβράβευσης της αριστείας, αξιοκρατίας κλπ, θα πέσει πάνω σ' έναν στρατό κολλητών, βυσμάτων και συγγενολογιών δοκιμασμένης ανικανότητας όσο και διαγνωσμένης οσφυοκαμψίας, οι οποίοι εφόρμησαν στις κρατικές θέσεις γρηγορότερα κι απ' τις ακρίδες του Φαραώ.

Πετράδι του στέμματος του Ημετερισμού, είναι η εντυπωσιακά μεγάλη λίστα υπηρετούντων στα ΜΜΕ οι οποίοι με μια κομψή πιρουέτα απεκδύθηκαν το χιλιοφθαρμένο φύλο συκής της Δεοντολογίας και πήραν το χαρτί της ευνοϊκής μετάθεσης στα Κεντρικά, αφήνοντας βέβαια πολλαπλάσιους ομολόγους τους να συνεχίζουν να υπηρετούν την Κυβερνητική Γραμμή από την παραμεθόριο βυθισμένων εφημερίδων και καταχρεωμένων καναλιών.

Θα περίμενε κάποιος από μια παράταξη που στεφάνι στο προσκεφάλι της έχει τις «κανονικές ευρωπαϊκές χώρες» να μην καρφώνεται τόσο πολύ ως προς το πού ακριβώς έχει καταχωρημένη τη διάκριση των Εξουσιών. Και αυτός ο κάποιος θα είχε δίκιο: γιατί για να είμαστε ακριβοδίκαιοι προς την κυβέρνηση, υπάρχει λόγος που γράψαμε «υπηρετούντες στα ΜΜΕ» , γιατί η λέξη «Δημοσιογράφος» δεν θα απέδιδε το ακριβές job description των επιστρατευμένων.

Μια ματιά στην επαγγελματική πρακτική της καριέρας τους, τους κατατάσσει με ευκολία σε άλλα ΚΑΔ: Πράκτορες Πρεσβειών, Τρόφιμοι κονδυλίων, Κέμπριτζ Αναλήτες, πενταθεσίτες γραφείων Τύπου, μεγαλοδιακινητές fake news και βαποράκια συμφερόντων, η μόνη υπηρεσία που προσέφεραν στον κλάδο της Ενημέρωσης είναι ότι τον εγκατέλειψαν.

Κύριε Μητσοτάκη μην αφήνετε πράγματα στη μέση. Κάντε τη μαγική κίνηση που αμέσως θα ανεβάσει την αξιοπιστία του Τύπου κατά τουλάχιστο δέκα σκαλιά απ' τα 100 που έχει κατρακυλήσει τα χρόνια των Μνημονίων: Διορίστε και τους υπόλοιπους!

Σπύρος Δερβενιώτης

Υπεύθυνος Επικοινωνίας ΜέΡΑ25

Η «κατεπείγουσα» δημοκρατία του κου Μητσοτάκη

29 Αυγούστου

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει παγιώσει μια κάκιστη νομοθετική πρακτική, που ευτελίζει το κοινοβούλιο. Το μοτίβο στα πέντε ν/σ που έχει φέρει η κυβέρνηση μέχρι τώρα, τα τέσσερα πρώτα είναι νόμοι του κράτους πλέον, είναι κοινό: κατεπείγον (3), επείγον (1), και ταχύρρυθμο «κανονικό» (1).

Αναλυτικά:

– Επιτελικό Κράτος (ο νόμος-ρεσάλτο της ΝΔ στην κεντρική διοίκηση), 120 άρθρα, κατατέθηκε 25/7 αργά το βράδυ, με το πνεύμα βέβαια της διαδικασίας να έχει σαφώς τον χαρακτήρα επείγοντος: τέσσερις μέρες στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης (29,30,31/7 – 1/8) και δύο στην Ολομέλεια (5,6/8), για ένα τόσο κρίσιμο ν/σ που Μητσοτακοποίησε το κράτος.

– Μίνι Φορολογικό (ΕΝΦΙΑ – 120 ΔΟΣΕΙΣ), κατατέθηκε Παρασκευή 26/7 στις 19:00 με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, μία μέρα στην Επιτροπή Οικονομικών (Δευτέρα 29/7), μία στην Ολομέλεια (Τρίτη 30/7)

– Πολυνομοσχέδιο για ΟΤΑ – Άσυλο και λοιπές διατάξεις (το ρεσάλτο της ΝΔ στην τοπική αυτοδιοίκηση/περιφερειακή διοίκηση), 120 άρθρα, κατατέθηκε αργά το βράδυ της Παρασκευής 2/8 με τη διαδικασία του επείγοντος, δύο μέρες στις Επιτροπές Δημόσιας Διοίκησης και Μορφωτικών Υποθέσεων (5,6/8), δύο μέρες στην Ολομέλεια (7,8/8), με 10 τροπολογίες, αποχώρησή μας και άλλων κομμάτων

– Προσωπικά Δεδομένα, 86 άρθρα, κατατέθηκε αργά το απόγευμα Πέμπτη 22/8 με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, μία μέρα στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης κ Δικαιοσύνης (Παρασκευή 23/8), μία μέρα στην Ολομέλεια (Δευτέρα 26/8)

και χτες 28/8, αργά το βράδυ, κατατέθηκε το ν/σ του Υπουργείου Μεταφορών κ Υποδομών με τίτλο: Ρυθμίσεις του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και άλλες επείγουσες διατάξεις, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος! Το πρωί στις 10:00 εισήχθη στην Επιτροπή Παραγωγής κ Εμπορίου, για μία και μοναδική συνεδρίαση και την Παρασκευή εισάγεται στην Ολομέλεια προς ψήφιση.

Το συγκεκριμένο ν/σ αποτελείται από 19 άρθρα, και εκτός των ρυθμίσεων για τις άδειες οδήγησης, περιλαμβάνει και ρυθμίσεις (οι περιβόητες «άλλες επείγουσες διατάξεις») που άπτονται ποικίλων θεμάτων, διάφορων υπουργείων:

– σφραγιστικών θεμάτων: ολοκλήρωση της μεταφοράς των φυλακών από το υπουργείο Δικαιοσύνης – εκεί που θα έπρεπε να υπάγονται δηλαδή – στο

ΠροΠο, όπου θα υπάγονται στην γενική διεύθυνση αντεγκληματικής πολιτικής (η ΝΔ μας λέει πως τα σωφρονιστικά καταστήματα πρέπει να υπάρχουν ως φόβητρα στα πλαίσια της αντεγκληματικής πολιτικής, και όχι στα πλαίσια της απονομής δικαιοσύνης, του σωφρονισμού και της κατά κανόνα επιδιωκόμενης επανένταξης) με τη δημιουργία 2 γενικών διευθύνσεων και 3 διευθύνσεων υπό την Γενική Διεύθυνση Αντεγκληματικής Πολιτικής – άρθρο 18

– οικονομικών (άρθρο 6)

– περιβάλλοντος (άρθρα 7,8,9)

– ρυθμίσεις στους ΟΤΑ προς ολοκλήρωση του πραξικοπήματος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με το Πολυνομοσχέδιο (άρθρα 10,12,13,14) με το άρθρο 13 να είναι εξόχως προβληματικό – δωράκι στους γαλάζιους δημάρχους – καθώς καταργεί την αποκλειστικά περιβαλλοντική χρήση των τελών που καταβάλλουν ως αντισταθμιστικά οφέλη οι ΦΟΔΣΑ (Φορείς Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων) στους Δήμους που εδράζονται για τη ρύπανση που διαχέουν, επιτρέποντας στους Δήμους να δαπανούν σε οποιοδήποτε τύπου δαπάνες αυτούς τους πόρους, ενδεχομένως και σε δαπάνες που ζημιώνουν το περιβάλλον (ο κατά τ'άλλα περιβαλλοντικά ευαίσθητος κος Μητσοτάκης), και τέλος

– θέματα πολιτισμού (άρθρα 16,17).

Πρόκειται για ένα μίνι πολυνομοσχέδιο, με κάποιες αρκετά προβληματικές ρυθμίσεις και κάποιες που χρήζουν εμβάθυνσης, συζήτησης και κυρίως διαβούλευση με φορείς, αλλά λόγω μιας τεχνητής κατεπείγουσας νομοθετικά κατάστασης που έχει επιβάλλει χωρίς κανέναν πραγματικό λόγο η κυβέρνηση, δεν υπάρχει ο χρόνος για κάτι τέτοιο, για ουσιαστικό νομοθετικό/κοινοβουλευτικό έργο.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη νομοθετεί με κατεπείγον (3) και επείγον (1), καθώς και με συνοπτικές διαδικασίες εν γένει (1), ακυρώνοντας κάθε ουσιαστικό ρόλο της κοινοβουλευτικής συζήτησης. Είναι πέρα από προφανές πως αυτό αποτελεί ένα επικοινωνιακό τέχνασμα προπαγάνδισης των (φαντασιακών) αρετών που κατέχει όλο το υπουργικό συμβούλιο ως οι άριστοι των αρίστων: ετοιμότητα, ταχύτητα, αποτελεσματικότητα, αποδοτικότητα, you name it – και σε δεύτερο, μια σαφής πολιτική δήλωση ότι το boss του κράτους είναι ο Μητσοτάκης. Η Βουλή, οι διαδικασίες της και τα κοινοβουλευτικά κόμματα υπάρχουν απλώς και μόνο για να παρέχουν δημοκρατικό άλλοθι στην κατάληψη του κράτους από τους «αρίστους», οι οποίοι ως αυτοδύναμη κυβέρνηση, θέλουν να εμποδίσουν στην κοινωνία το αφήγημα που δικαιούνται να κάνουν ό,τι θέλουν, δεν έχουν ανάγκη καμίας διαβούλευσης, συζήτησης, συναίνεσης. Αποφασίζουν και διατάζουν. Ο Νόμος τους και η Τάξη τους.

Τι κάνουμε για αυτό;

Όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης οφείλουν να θέσουν όσο είναι νωρίς

ένα τέλος σε αυτό τον συνειδητό εξευτελισμό του κοινοβουλίου από τη ΝΔ, και να απέχουν των διαδικασιών. Οφείλουμε να καταγγείλουμε αυτές τις μεθοδεύσεις της ΝΔ, να καλέσουμε την αντιπολίτευση να πράξει το ίδιο και να απέχουμε από τις διαδικασίες, μέχρι να τερματιστεί αυτή η φαρσοκωμωδία και να μεταβούμε στη νομοθετική ομαλότητα. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε αυτές οι διαδικασίες να καταστούν η νομοθετική κανονικότητα.

30 Αυγούστου

Η κυβέρνηση, ως γνωστόν, νομοθετεί πρωτίστως με τροπολογίες, προσθήκες, και τη διαδικασία του επειγόντος και του κατεπείγοντος – όχι δια της κανονικής θεσμικής οδού. Έτσι, στο νομοσχέδιο «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και άλλες επείγουσες διατάξεις», αρχικά για τα διπλώματα οδήγησης των υπερηλίκων, προστέθηκε τροπολογία για το κρίσιμο ζήτημα της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών – ΕΥΠ, η οποία πλέον υπάγεται απ' ευθείας στον πρωθυπουργό.

Θυμάστε το πρόσφατο νομοσχέδιο για την προστασία των προσωπικών δεδομένων; Ε, η νέα τροπολογία το ακυρώνει πλήρως, αφού διαφαίνεται πως η ΕΥΠ δύναται να ζητήσει οποιοδήποτε στοιχείο και προσωπικό δεδομένο από οποιαδήποτε δημόσια υπηρεσία ή φορέα, σε μια απελευθέρωση των δυνατοτήτων της, δια της «σύναψης μνημονίων συνεργασίας» με λοιπούς φορείς: «παρέχοντάς της ρητά τη δυνατότητα να συνεργάζεται με το σύνολο των δημοσίων φορέων, για την εκπλήρωση της αποστολής της» (θυμίζουμε την αόριστη πρόβλεψη για «εθνικούς λόγους» στο νομοσχέδιο περί προσωπικών δεδομένων). Δεδομένης και της υπαγωγής της υπηρεσίας απ' ευθείας και προσωποπαγώς στον Πρωθυπουργό, η τροπολογία αυτή δυνητικά καθιστά κάθε πολίτη απολύτως «γυμνό» έναντι του κράτους κατά πρωτοφανή τρόπο, χωρίς να απαιτείται εξήγηση για τη συλλογή ακόμα και των φαινομενικά πιο άσχετων δεδομένων του από την πρωθυπουργική ΕΥΠ.

Θυμάστε τη συζήτηση για το εάν ο νέος Διοικητής της ΕΥΠ διαθέτει την απαραίτητη και αναγνωρισμένη πανεπιστημιακή εκπαίδευση για να αναλάβει τον υψηλό θώκο του; Ε, και αυτό επιλύθηκε (II. Προτεινόμενες διατάξεις, τροποποίηση ν. 3649/2008, παράγραφος 2): η τροπολογία ορίζει ότι ο Διοικητής της ΕΥΠ οφείλει να διαθέτει, διαζευκτικά, είτε πανεπιστημιακούς τίτλους και διοικητική πείρα είτε απλώς «δεκαετή επαγγελματική εμπειρία» – χωρίς περαιτέρω διευκρινήσεις, επί παραδείγματι μια δεκαετής επαγγελματική εμπειρία ως κηπουρός ή σερβιτόρος πληροί τα τυπικά προσόντα για τη διοίκηση της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

Προφανώς ο κ. Μητσοτάκης έχει λαμπρά σχέδια για τη λειτουργία της ΕΥΠ κατά τη διάρκεια της πρωθυπουργίας του – ελπίζουμε όχι στο πλαίσιο του ρεβανσισμού που εξαγγέλλουν καθημερινά οι οπαδοί του. Δεδομένης της ουσιαστικής ακύρωσης ενός νομοσχεδίου που ήλθε μόλις προχθές, καθώς και της ακύρωσης της απαίτησης πανεπιστημιακού πτυχίου για τη διοίκηση της ΕΥΠ επί κυβέρνησης της Αριστείας, όλα αυτά θα ήταν κωμικά, υλικό για σάτιρα – εάν δεν επηρέαζαν άμεσα τη ζωή μας, με τρόπο ιδιαίτερα ανησυχητικό.

Είσαι πιστοποιημένος φασίστας;⁷ Ζήσε το μύθο σου στη νέα γαλάζια Ελλάδα

30 Αυγούστου

Σε πολλούς αρέσει να λένε ότι «το ήμισυ της οικονομίας είναι η ψυχολογία». Το ίδιο ισχύει και για τη διελκυστίνδα σεβασμού των δικαιωμάτων/δημοκρατικής νομιμότητας και του ξεσαλώματος κάθε αυταρχικής αυθαιρεσίας. Η φιλελεύθερη, ευρωπαϊκή διακυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη έχει ήδη σημάνει την «ψυχολογία» για το δεύτερο.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός: καθ' αυτές οι πολιτικές αλλαγές είναι οι ακόλουθες. Εξαγγελία μελλοντικών προσλήψεων αστυνομικών αποκλειστικά –προφανώς, το κατ' εξοχήν έλλειμμα του κράτους μετά από μια δεκαετία κρίσης... Αλλαγές στην ΕΥΠ και άμεσος έλεγχός της από τον Πρωθυπουργό. Μεταφορά σειράς αρμοδιοτήτων δικαιοσύνης από το αρμόδιο υπουργείο στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη: η δικαιοσύνη λογίζεται εν πολλοίς πλέον ως αστυνομική υπόθεση. Υπόσχεση «εκκαθάρισης» των Εξαρχείων. Και ούτω καθ' εξής.

Η «ψυχολογία» λοιπόν κατέστησε εφικτά τα ακόλουθα, με το καλημέρα της νέας διακυβέρνησης, και είμαστε μόλις στην αρχή:

(1) Η απαρχή της «εκκαθάρισης» του «αβάτου» των Εξαρχείων έλαβε χώρα. Με την καταπολέμηση του προβλήματος ναρκωτικών της περιοχής; Με μέτρα ενάντια στις διαρρήξεις που σημειώνονται εκεί; Όχι: με την εκδίωξη κάποιων προσφύγων από την κατάληψη όπου διέμεναν, «με τεράστια αστυνομική επιχείρηση», και την... μεταφορά τους σε άλλη περιοχή, στο Μενίδι. Πασίγνωστες πλέον οι δηλώσεις του αντιπροέδρου της ΠΟΑΣΥ για τη «σκούπα νέας τεχνολογίας», με τη νέα κυβέρνηση, που θα μας καθαρίσει «από τα σκουπίδια». Την υπεράσπιση των δηλώσεων του κ Μπαλάσκα ανέλαβε ο κυβερνητικός βουλευτής της κ. Αθανάσιος Πλεύρης, ο οποίος έχει εμπειρική γνώση των Εξαρχείων από τα σαράντα δευτερόλεπτα της προεκλογικής του βίντεο-σέλφι.

(2) Λίγα μόνο εικοσιτετράωρα μετά το θέμα των δηλώσεων του αντιπροέδρου της ΠΟΑΣΥ, έχουμε νέο κρούσμα ανάρμοστης συμπεριφοράς κατά την επιχείρηση στον κοινωνικό χώρο Κ*ΒΟΞ. Όπως καταγράφηκε σε βίντεο που είδε το φως της δημοσιότητας άντρας των ΜΑΤ απροκάλυπτα απειλεί λέγοντας «αυτά θα τα έχετε κάθε μέρα», ενώ σύμφωνα με μάρτυρες υπήρξαν

7. Συχνά σημειώνεται η πολυχρησία της λέξης «φασίστας» στο δημόσιο λόγο. Όμως, περιστατικά όπως τα περιγραφόμενα, π.χ. η σωματική βία αστυνομικών οργάνων εναντίον ενός ομοφυλόφιλου ζευγαριού επειδή «δεν ήταν αρεστό», συνιστά ακριβώς αυτό: σύμπτωμα εκφασισμού. Ως εκ τούτου, ο όρος δεν χρησιμοποιείται εδώ με καμία υπερβολή.

τραυματίες από αυτή την επιχείρηση, μιας και έγινε χρήση τόσο δακρυγόνων όσο και γκλοπ.

(3) Το πρωί της Τετάρτης 28 Αυγούστου είδαμε στα Εξάρχεια έναν αστυνομικό των ΜΑΤ να συνομιλεί φιλικά με «ακτιβιστή» που φοράει μπλούζα ιταλικής φασιστικής γκρούπας γνωστή για επιθέσεις σε μετανάστες, ελπίζουμε για κοινό συντονισμό με επιτελική αποτελεσματικότητα. Η φωτογραφία επισυνάπτεται.

(4) Σήμερα καταγγέλθηκε βίαιη ομοφοβική επίθεση στο κέντρο της Αθήνας από άνδρες των ΜΑΤ. Ο Νίκος Σοφιανός, ένας από τους ιδιοκτήτες του περιοδικού Antivirus, καταγγέλλει⁸ τα ακόλουθα αδιανόητα:

«Περπατούσαμε εχθές το βράδυ με τον σύντροφό μου προς το Εξάρχεια. Γύρω στις 11:30 περάσαμε από την οδό Βασιλέως Ηρακλείου, πιασμένοι χέρι-χέρι. Εκεί, στα πλαϊνά της εισόδου του Αρχαιολογικού Μουσείου, ήταν σταθμευμένη μια κλούβα των ΜΑΤ, με δύο φρουρούς που κάθονταν απ' έξω. Εμείς, ενώ προχωρούσαμε πιασμένοι χέρι-χέρι, ακούσαμε κάποια στιγμή έναν απ' αυτούς να λέει: «Κοίτα, τώρα περνούν κάτι παλικάρια, άλλο πράγμα.» Προσπερνώντας τους, ακούσαμε πάλι τον ίδιο αστυνομικό να λέει ειρωνικά: «Άντρακλες σκέτοι». Εκείνη τη στιγμή, γυρνάω και τον ρωτώ: «Συγγνώμη, σ' εμάς αναφέρεστε»; Εκείνος με τσαμπουκά μου απαντά: «Ναι ρε, υπάρχει κάποιο πρόβλημα;» «Αν αναφέρεστε σ' εμάς, μάλλον υπάρχει», του απαντώ εγώ κι εκείνος, εντελώς, ξαφνικά μου ρίχνει μια κουτουλιά. Από το χτύπημα το κεφάλι μου έγειρε, χτυπώντας με δύναμη τη μύτη του συντρόφου μου, που καθόταν πίσω μου. Στη συνέχεια, αφού μας δήλωσε ότι δεν του αρέσουν οι φάτσες μας, μας είπε να τσακιστούμε να φύγουμε από εκεί. Το επανέλαβε κι ο 2ος αστυνομικός, ο οποίος άπλωσε το πόδι του μπροστά μου για να μου βάλει τρικλοποδιά. Ευτυχώς, με κράτησε ο σύντροφός μου και δεν έπεσα. Περπατήσαμε γρήγορα μακριά τους σε κατάσταση ΣΟΚ. Λίγο αργότερα, έχοντας βρει κάπως την ψυχραιμία μας, πήραμε τηλέφωνο την αστυνομία για να καταγγείλουμε το περιστατικό.»

Δηλαδή, τα νέα ήθη προβλέπουν το να απειλείται η σωματική σου ακεραιότητα και η αξιοπρέπείά σου, από άνδρες επιφορτισμένους με την «Προστασία του Πολίτη», λόγω του σεξουαλικού σου προσανατολισμού.

Όλα αυτά συνιστούν μόνο την αρχή. Διότι, όπως το περιέγραψε και ένας νέος βουλευτής της συμπολίτευσης, το πρόγραμμα συνοψίζεται στη «Λευτεριά στην Α' Αθήνας» – από γκέϊ, μετανάστες, πρόσφυγες, σκουπίδια και αποβράσματα χωρίς εισιτήριο. Πόσο αφελής όμως πρέπει να είναι κάποιος που ανέμενε κάτι διαφορετικό από την κυβέρνηση όπου ως πρωτοκλασάτοι υπουργοί υπηρετούν οι πρώτοι αστέρες του κάποτε ΛΑΟΣ; Τι περιμένατε, ευρωπαϊκή φινέτσα και ανθρώπινα δικαιώματα;

---

8. <https://avmag.gr/111541/1115411/>

Πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο στο επικοινωνιακό Κολοσσαίο του κ. Μητσοτάκη

1 Σεπτεμβρίου

Στην έκτακτη συνεδρία του ΚΥΣΕΑ στις 31 Αυγούστου αποφασίστηκε από την κυβέρνηση «η διαμόρφωση μιας νέας σθεναρής πολιτικής» όσον αφορά το προσφυγικό.

Μεταξύ άλλων, αποφασίστηκε η «αποσυμφόρηση των νησιών με μεταφορά μεταναστών/προσφύγων σε ήδη υφιστάμενες δομές της ενδοχώρας»: ποιές είναι αυτές οι «ήδη υφιστάμενες δομές»; Πρόκειται για κλειστά κέντρα; Σε τι συνθήκες βρίσκονται οι «ήδη υφιστάμενες δομές της ενδοχώρας»;

Μίλησαν για την «αύξηση της επιτήρησης των συνόρων», με θερμικές κάμερες, drones κ.λ.π. Βέβαια, όσοι πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο καταφέρουν να φτάσουν στη χώρα, θα αντιμετωπίσουν μια, στα όρια της νομιμότητας όπως σημειώνει η Διεθνής Αμνηστία, «αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για τη διαδικασία χορήγησης ασύλου, με κατάργηση του δεύτερου βαθμού εξέτασης προσφύγων με στόχο –σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης χορήγησης ασύλου – να προχωρά άμεσα η διαδικασία επιστροφής του αιτούντος στη χώρα από την οποία προήλθε.»

Ειδικά η ρύθμιση για την κατάργηση δεύτερου βαθμού εξέτασης προσφύγων περίπτωση απόρριψης της αίτησης χορήγησης ασύλου πραγματικά παίζει εν ου παικτοίς, στο θεσμικό και στο ανθρώπινο επίπεδο, βάζοντας τρικλοποδιά σε μια στοιχειώδη μέριμνα στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης ασύλου σε όσους το έχουν πραγματικά ανάγκη.

Όλα αυτά εντάσσονται στον πολιτικό σχεδιασμό της κυβέρνησης, η οποία αφού δεν μπορεί να δώσει άρτο, δίνει θεάματα, εκπαιδεύοντας παράλληλα το κοινό της ως προς το ποιά θεάματα εκείνο θα επιθυμήσει. Ως εκ τούτου, η ατζέντα «νόμος και τάξη», που όπως είδαμε έχει ήδη δώσει το σήμα για μια αποθράσυνση άνευ προηγουμένου, επεκτείνεται τώρα όχι απλώς στο ζήτημα των προσφύγων και των μεταναστών γενικά, αλλά ενάντια στην ίδια την πρόνοια για δίκαιο αίτημα ασύλου. Παράλληλα, η ιδιοφυής στρατηγική της κυβέρνησης για το μεταναστευτικό και το προσφυγικό ζήτημα συνοψίζεται στην... μεταφορά προσφύγων πέρα-δώθε: από τα Εξάρχεια στο Μενίδι, από τα «νησιά» στην «ενδοχώρα», με εμφανές το ερωτηματικό για την ακριβή μοίρα που τους περιμένει εκεί.

Η επικοινωνιακή εκστρατεία της κυβέρνησης, όμως, επηρεάζει πραγματικούς ανθρώπους και τις οικογένειές τους – και εκεί φαίνεται το μέγεθος της ανευθυνότητάς της.

Σημειώνουμε ότι η κριτική στις κυβερνητικές αποφάσεις δεν αποτελεί

κάποια εμμονή της αντιπολίτευσης: παραθέτουμε αυτούσια την ανακοίνωση της Διεθνούς Αμνηστίας για τις ίδιες αποφάσεις.

«Η Διεθνής Αμνηστία εκφράζει τη σοβαρή της ανησυχία για τη σημερινή ανακοίνωση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Εξωτερικών και Άμυνας (ΚΥΣΕΑ), ότι θα καταργηθεί ο δεύτερος βαθμός εξέτασης προσφυγών με στόχο – σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης χορήγησης ασύλου – να προχωρά άμεσα η διαδικασία επιστροφής του αιτούντος στη χώρα από την οποία προήλθε. Οι μεταρρυθμίσεις που ανακοινώθηκαν θα μπορούσαν να υπονομεύσουν τη νομιμότητα της διαδικασίας ασύλου, και να στερήσουν τους αιτούντες και τις αιτούσες άσυλο από το δικαίωμά τους σε αποτελεσματική προστασία, όπως την εγγυώνται το Άρθρο 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και το Άρθρο 39 της Οδηγίας για τις Διαδικασίες Ασύλου. Καλούμε τις ελληνικές αρχές να διευκρινίσουν περαιτέρω το περιεχόμενο των προτεινόμενων μεταρρυθμίσεων, και να διασφαλίσουν ότι τα δικαιώματα όσων αναζητούν διεθνή προστασία δεν θα υπονομεύονται προκειμένου να εφαρμοστεί η επαίσχυντη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας».

Ο κ. Μητσοτάκης ενδέχεται να φιλοδοξεί την μηντιακή αυτοπαρουσίασή του ως Βαλκάνιου Σαλβίνι απ'τα Lidl – και είναι αναφαίρετο δικαίωμά του, αφού αποφάσισε να παραιτηθεί από το ενδεχόμενο ηγεσίας της χώρας προκειμένου να πουλήσει επικοινωνιακά «θεάματα χωρίς άρτο». Όμως, τι φταίνε οι πραγματικοί άνθρωποι, με σάρκα, οστά και οικογένειες, που χρησιμοποιούνται ως «μάρκες» στο παιχνίδι του; Και πρωτίστως, πότε θα αντιληφθεί πραγματικά η κυβέρνηση ότι το προσφυγικό ζήτημα είναι πανευρωπαϊκό ζήτημα, και ότι μόνο ως τέτοιο μπορεί να τεθεί;

Το παράδειγμα Βαρουφάκη και η αιώνια μήνις των ισχυρών εναντίον του

2 Σεπτεμβρίου

Μη γελιόμαστε, αυτό που προσάπτει η Τρόικα εσωτερικού στον Γιάνη Βαρουφάκη δεν είναι λανθασμένες προτάσεις, άλλωστε οι ίδιοι είναι που τώρα σκούζουν και θερμοπαρακαλούν για χαμηλότερα πλεονάσματα και λιγότερη λιτότητα.

Αυτό που του προσάπτουν είναι πως τόλμησε να μιλήσει ως ίσος προς ίσον στους δανειστές μας, στον Σόιμπλε, τον Ντάισελμπλουμ, τη Λαγκάρντ. Τόλμησε να απορρίψει, και δη επιχειρηματολογώντας, τις προσταγές της Τρόικας, αντί να υπακούσει τυφλά στις καταστροφικές για τη χώρα απαιτήσεις τους. «Μοιραία και η Τρόικα εξαναγκάστηκε να μας συντρίψει» λένε, δηλαδή να ενορχηστρώσει bank run, να περιορίσει δραστικά τη ρευστότητα στο τραπεζικό μας σύστημα και να την παγώσει πλήρως με την προκήρυξη του Δημοψηφίσματος, κλείνοντας τις τράπεζες. (Μέχρι και το προσφυγικό χρησιμοποίησαν οι δανειστές εργαλειακά σε αυτή την ανίερη εκστρατεία τους να συντρίψουν ένα λαό, όπως έχει ομολογήσει εμμέσως πλην σαφώς ο Κυριάκος Μητσοτάκης σε πρόσφατη συνέντευξη του σε ξένο μέσο).

Το σκεπτικό τους είναι κοινό με το ψευδεπιστημονικό ρεύμα του αναθεωρητισμού στην Ιστορία, ενός ρεύματος που φτάνει να δικαιολογεί μέχρι και τους ναζι φονιάδες του Διστόμου και των Καλαβρύτων: «Φταίει αυτός που αντιδρά [...στην καταπίεση και τον παραλογισμό..] για τα αντίποινα και την αντεπίθεση των ισχυρών στην αντίδραση του». Δεν φταίει ο ισχυρός, αλλά ο αδύναμος που δεν ξέρει τη θέση.

Σε τελική ανάλυση, το παράδειγμα του Βαρουφάκη ήταν και θα είναι για πάντα (για αυτό και η μήνις τους εναντίον του θα είναι διαρκής) ιδιαίτερα βλαπτικό για τα συμφέροντα των ισχυρών. Ο αδύναμος must know his place, όχι να αρνείται να υποταχθεί σε ό,τι προστάζουν οι αφεντάδες...

Αλέξης Σμυρλής

Συντονιστής Πολιτικού Σχεδιασμού και Στρατηγικής ΜέΡΑ25

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΟΙ ΕΠΤΑ ΤΟΜΕΣ ΤΟΥ Μέρα25

TOMH 1η – Αναδιάρθρωση Δημόσιου Χρέους

Το μη βιώσιμο δημόσιο χρέος είναι η κινητήριος δύναμη της χρεοδουλοπαροικίας μας. Για να διατηρηθεί η προσποίηση ότι είναι βιώσιμο και ότι μπορεί να αποπληρωθεί, το κράτος δεσμεύεται να αποπληρώνει ετησίως υπέρογκα ποσά. Πώς; Διατηρώντας τη διαφορά δημόσιων εσόδων (φόρων ως επί το πλείστον) και δημόσιων δαπανών (το λεγόμενο πρωτογενές πλεόνασμα του κρατικού προϋπολογισμού) στο 3,5% του συνολικού εισοδήματος (του ΑΕΠ). Προϋπόθεση για να επιτυγχάνονται αυτά τα πλεονάσματα είναι η λεγόμενη λιτότητα: μια συνεχής αφαιμάξη των φορολογούμενων με παράλληλη μείωση των δαπανών στο κοινωνικό κράτος και στις δημόσιες επενδύσεις. Όμως, όσο εφαρμόζεται η λιτότητα, η οικονομική δραστηριότητα συνεχίζει να παραπαίει, τα φορολογικά έσοδα να μειώνονται και, έτσι, για να εξασφαλιστούν οι αποπληρωμές του χρέους απαιτούνται κι άλλοι φόροι, κι άλλες περικοπές, κι άλλη λιτότητα. Αυτή η ανατροφοδοτούμενη λιτότητα, την οποία προκαλεί το μη βιώσιμο δημόσιο χρέος, εγγυάται την συνέχιση της κρίσης – καθώς ο όλο και πιο αρνητικός αντίκτυπος της στην οικονομία βαθιάει συστηματικά την υπερχρέωση νοικοκυριών και επιχειρήσεων, αυξάνει τα «κόκκινα δάνεια» των ιδιωτών και σπρώχνει τις τράπεζες πιο βαθιά στη μαύρη τρύπα της χρεοκοπίας τους. Οι υποσχέσεις της τρόικας και της κυβέρνησης για «ελάφρυνση χρέους» ουσιαστικά αφορούν την... επιβάρυνση του χρέους μακροπρόθεσμα. Όταν μιλάνε για «ελάφρυνση χρέους» εννοούν επιμήκυνση των αποπληρωμών, δηλαδή «ευκολίες πληρωμών» που αναβάλουν κάποιες αποπληρωμές για τα επόμενα χρόνια συσσωρεύοντας μεγαλύτερες αποπληρωμές (που περιλαμβάνει, φυσικά, μεγαλύτερους τόκους) για αργότερα. Αν και η «ελάφρυνση χρέους» ανακουφίζει τις κυβερνήσεις των επόμενων ετών, η προοπτική των ογκωδέστερων αποπληρωμών στο μέλλον (2035-2060) φοβίζει τους μακρόπνοους επενδυτές οι οποίοι, για αυτό τον λόγο, δεν επενδύουν – με αποτέλεσμα την συνεχιζόμενη στασιμότητα - ύφεση σήμερα. Άλλη λύση από την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους συνεπώς δεν υπάρχει. Η ιδανική λύση, βέβαια, θα ήταν η διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους. Πράγματι, αυτό ακριβώς θα συμβεί είτε στην περίπτωση ενός Grexit (καθώς εάν δεν έχεις πια ευρώ δεν είναι δυνατόν να αποπληρώνεις ένα ογκώδες χρέος σε... ευρώ) είτε εάν συνεχίσουμε ως χώρα όπως σήμερα: Αφού θα έχουν εγκαταλείψει τη χώρα οι νέοι που παραμένουν, και μονιμοποιηθεί η οικονομική δραστηριότητα σε επίπεδα που δεν μπορούν να χρηματοδοτούν τις αποπληρωμές, το χρέος θα κουρευτεί. Θα είναι όμως αργά. Για αυτό απαιτείται η απομείωση του χρέους τώρα!

Η πρόταση του ΜέΡΑ25 εντάσσεται στο πλαίσιο της υπεύθυνης ανυπακοής: Αναδιάρθρωση δημόσιου χρέους μέσω της άμεσης διασύνδεσης:

- του ύψους του συνολικού χρέους (κεφάλαιο και τόκους) και των ετήσιων

αποπληρωμών χωρίς καμία επιμήκυνση με

- το ύψος του ονομαστικού ΑΕΠ και τον ρυθμό αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ. Τεχνικά, αυτή η διασύνδεση γίνεται απλά με την ανταλλαγή ομολόγων/ υποσχετικών: τα παλαιά ομόλογα ή υποσχετικές μας προς την τρόικα, ανταλλάσσονται με νέα που υπαγορεύουν αποπληρωμές και υποχρεώσεις ως εξής:
- Αν το ονομαστικό ΑΕΠ της χώρας ανακάμψει σημαντικά (π.χ. πάνω από τα 280 δις ευρώ), τότε το ύψος του χρέους (σε ευρώ) παραμένει ως έχει αλλά (καθώς το ΑΕΠ θα έχει ανέλθει) μειώνεται ως ποσοστό του ΑΕΠ
- Αν το ονομαστικό ΑΕΠ της χώρας δεν ανακάμψει σημαντικά έως την χρονιά που πρέπει να αποπληρωθεί, τότε μειώνεται (κουρεύεται) δραστικά και αυτομάτως (στη βάση φόρμουλας που εμπεριέχεται στα νέα ομόλογα)
- Αν ο ρυθμός ετήσιας αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ ξεπεράσει ένα επίπεδο, τότε οι αποπληρωμές αυξάνονται ανάλογα με τον ρυθμό ετήσιας αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ
- Αν ο ρυθμός ετήσιας αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ δεν ξεπεράσει το συγκεκριμένο ελάχιστο επίπεδο, οι αποπληρωμές της χρονιάς ματαιώνονται χωρίς να προστίθενται (με τόκο μάλιστα) στις αποπληρωμές μελλοντικών ετών.

Περιληπτικά, η προτεινόμενη ανταλλαγή ομολόγων προδιαγράφει κούρεμα αντιστρόφως ανάλογο της μεγέθυνσης της οικονομικής δραστηριότητας και των συνολικών εισοδημάτων: Ραγδαία ανάπτυξη θα σημαίνει μηδενικό κούρεμα για τους δανειστές. Όσο όμως πιο αναιμική η ανάπτυξη τόσο μεγαλύτερο το κούρεμα που θα υποστούν οι δανειστές. Με αυτό τον τρόπο, ουσιαστικά, οι δανειστές μετατρέπονται σε εταίρους στην ανάκαμψη της χώρας, καθώς θα πληρωθούν στο ακέραιο μόνο στην περίπτωση που η χώρα ανακάμψει σημαντικά. Σε περίπτωση που οι δανειστές δεν αποδεχθούν αυτή την πρότασή μας, η μόνη τους επιλογή είναι να σπρώξουν την Ελλάδα εκτός ευρωζώνης, οπότε το κούρεμα που θα αναγκαστούν (εκ των πραγμάτων) να αποδεχθούν θα είναι τεράστιο – σε αντιδιαστολή με το κούρεμα που θα έφερε η συμφωνία τους στις ανταλλαγές ομολόγων που προτείνουμε.

ΤΟΜΗ 2η – Πρωτογενή Πλεονάσματα που καταργούν την λιτότητα

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Eurogroup της 15/6/2017, η Ελλάδα δεσμεύεται σε στόχο πρωτογενών πλεονασμάτων 3,5% του ΑΕΠ από το 2018 μέχρι και το 2022 και μετά σε 2% από το 2023 μέχρι και το 2060. Αυτό πρακτικά σημαίνει μονιμοποίηση της λιτότητας, κάτι που συγκρούεται με την παγκόσμια οικονομική εμπειρία: Καμία ευρωπαϊκή χώρα δεν διατήρησε

πρωτογενή πλεονάσματα πάνω από το 1,9% ούτε για μια δεκαετία (πόσο μάλιστα για πάνω από τέσσερις δεκαετίες)!

Ο μόνος λόγος που οι δανειστές εμμένουν σε μια τέτοια γελοιότητα είναι ότι μόνον έτσι μπορούν να προσποιηθούν ότι το δημόσιο χρέος μας μπορεί να αποπληρωθεί, με μοναδική βοήθεια τη «ελάφρυνση χρέους» που συζητούν. Δεδομένης όμως της αναδιάρθρωσης χρέους που θα νομοθετήσουμε (με την σύνδεση ύψους χρέους και ρυθμού αποπληρωμών στο ύψος και στον ρυθμό αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ - βλ. Τομή 1η πιο πάνω), ο απαιτούμενος στόχος πρωτογενούς πλεονάσματος μειώνεται από το 2% με 3,5% του ΑΕΠ στο 0% με 1,5% του ΑΕΠ – κάτι που ισοδυναμεί με την κατάργηση της λιτότητας και τη δυνατότητα δραστηκής μείωσης των φορολογικών συντελεστών. [Σημ. Το κατώτερο όριο του 0% πρωτογενούς πλεονάσματος καταδεικνύει την ανάγκη να μην χρειαστεί ξανά, ακόμα και σε περιόδους «ισχνών αγελάδων», ο δανεισμός του κράτους ώστε να πληρώνονται μισθοί, συντάξεις κλπ.]

ΤΟΜΗ 3η – Δημόσια Εταιρεία Αναδιάρθρωσης Ιδιωτικών Χρεών

Η ανάληψη ανοησία της πώλησης των «κόκκινων» δανείων σε ιδιώτες

Η αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους δεν αρκεί σε μια οικονομία όπου οι πολίτες χρωστούν 100 δις «κόκκινων δανείων» στις τράπεζες, ενώ οι τράπεζες χρωστούν πάνω από 50 δις στο κράτος (και οι ιδιώτες συνολικά – νοικοκυριά και επιχειρήσεις – χρωστούν άλλα 100 δις στο κράτος). Είναι προφανές ότι αγοραία λύση δεν υπάρχει σε ένα τέτοιο πρόβλημα γενικευμένης χρεοκοπίας. Η εμμονή της τρόικας να λύσει το πρόβλημα με αγοραίες λύσεις, πουλώντας δηλαδή κοφτιμής τα «κόκκινα» δάνεια των τραπεζών σε ιδιώτες (κυρίως ξένους), οι οποίοι μετά μέσω της απειλής των πλειστηριασμών θα πάρουν πίσω ένα ποσοστό από την ονομαστική αξία αυτών των δανείων, κρατώντας ως κέρδη τη διαφορά της τελευταίας από την τιμή στην οποία αγόρασαν τα δάνεια, είναι όχι μόνο ηθικά και κοινωνικά καταδικαστέα αλλά ανόητη ακόμα και με «ψυχρά» κριτήρια της αγοράς.

Το βασικό «περιουσιακό» στοιχείο των τραπεζών, το κεφάλαιό τους δηλαδή, είναι τα ακίνητα που έχουν δώσει ως εχέγγυα οι δανειζόμενοι. Όταν η αξία τους μειώνεται κάτω από ένα επίπεδο που ορίζει η ΕΚΤ (π.χ. λόγω της κρίσης), οι τράπεζες θεωρούνται χρεοκοπημένες και οι τραπεζίτες φοβούνται ότι, ανά πάσα στιγμή, η ΕΚΤ θα κινηθεί για να τους αποσπάσει τον έλεγχο της τράπεζας. Έτσι, οι τράπεζες κρατούν και το τελευταίο ευρώ που έρχεται στα ταμεία τους, αρνούμενες να παρέχουν δάνεια στον ιδιωτικό τομέα (ούτε καν σε εν δυνάμει κερδοφόρες επιχειρήσεις), ώστε να ελαχιστοποιούν την εξάρτησή τους από την ΕΚΤ. Έτσι συντηρείται η κρίση. Η πώληση των

«κόκκινων» δανείων σε ιδιώτες να μην αφαιρεί από τα βιβλία των τραπεζών ένα καρκίνωμα όμως, από την άλλη δημιουργεί νέα προβλήματα: Όταν οι ιδιώτες που αγόρασαν τα «κόκκινα» δάνεια βγάζουν τα ακίνητα με τα οποία συνδέονται σε πλειστηριασμό, αυξάνεται η προσφορά ακινήτων σε μια αγορά ακινήτων όπου οι τιμές είναι ήδη στο πάτωμα. Αποτέλεσμα είναι η περαιτέρω μείωση των τιμών των ακινήτων. Αυτή η μείωση όμως πλήττει τις τράπεζες καθώς μειώνει την αξία των ακινήτων που παραμένουν στα βιβλία τους – ακίνητα που συνδέονται με δάνεια που δεν έχουν γίνει ακόμα «κόκκινα» δάνεια. Με άλλα λόγια, μειώνεται κι άλλο το κεφάλαιο των τραπεζών. Συνεπώς, η «λύση» της πώλησης των «κόκκινων» δανείων των τραπεζών στους ιδιώτες όχι μόνο φέρνει την απόγνωση σε πολίτες που βλέπουν το σπίτι ή το μαγαζί τους να πωλείται για ένα κομμάτι ψωμί αλλά, επί πλέον, βουλιάζει τις τράπεζες ακόμα βαθύτερα στην χρεοκοπία τους.

Η πρόταση του ΜέΡΑ25

Προτείνουμε την ίδρυση Δημόσιας Εταιρείας Αναδιάρθρωσης & Διαχείρισης Ιδιωτικών Χρεών (ΔΕΑΔΙΧ), που θα έχει διττό στόχο: να προφυλάξει τον δανειολήπτη και την πρώτη κατοικία αλλά και τις τράπεζες, αποκαθιστώντας την κανονική λειτουργία τους ως πιστωτικά ιδρύματα.

1. Σταδιακά μεταφέρονται στην ΔΕΑΔΙΧ από τις τράπεζες τα πιο «κόκκινα» των δανείων. Ως αντάλλαγμα, οι τράπεζες εκδίδουν υποσχετικές (ΙΟΥ) ίσης ονομαστικής αξίας που εγγυάται το κράτος, τις οποίες οι τράπεζες κρατούν στα βιβλία τους ως περιουσιακό στοιχείο, και τις οποίες δεσμεύεται να αποπληρώσει η ΔΕΑΔΙΧ μακροπρόθεσμα από τα μελλοντικά της έσοδα.

2. Νομοθετείται μορατόριουμ στους πλειστηριασμούς (α) πρώτης κατοικίας και (β) καταστημάτων/εμπορικών χώρων κάτω μιας συγκεκριμένης αξίας

3. Νομοθετείται το δικαίωμα των δανειζόμενων, των οποίων τα δάνεια πουλήθηκαν ήδη σε ιδιώτες, να αγοράζουν πίσω τα δάνειά τους στην ίδια τιμή που τα αγόρασαν οι ιδιώτες

4. Η ΔΕΑΔΙΧ δεσμεύεται να κρατά στα βιβλία της τα «κόκκινα» δάνεια έως ότου η τιμή των δεσμευμένων ακινήτων ξεπεράσει ένα επίπεδο κοντά στην προ της κρίσης τιμή. Έως τότε, οι δανειζόμενοι καταβάλουν ενοίκιο στην ΔΕΑΔΙΧ (για το δικαίωμα να παραμένουν στο σπίτι τους) το ύψος του οποίου προσδιορίζεται από την τοπική κοινωνία (π.χ. Δήμο) με γνώμονα τα εισοδήματά τους και τις τοπικές συνθήκες.

5. Όταν, εν καιρώ, ξεπεραστεί η κρίση της αγοράς ακινήτων, οι οφειλέτες θα έχουν το δικαίωμα να εξαγοράσουν το παλιό τους δάνειο από την ΔΕΑΔΙΧ

είτε με δόσεις είτε με εφάπαξ πληρωμή που αντανakλά στην περίπτωση της πρώτης κατοικίας ή μικρομεσαίας ιδιοκτησίας εμπορικής χρήσης το κεφάλαιο που οφείλουν (άνευ τόκων και προστίμων). Με την ίδρυση της ΔΕΑΔΙΧ επιτυγχάνονται ταυτόχρονα: η προστασία της πρώτης κατοικίας και των μικρομεσαίων από τα αρπακτικά ταμεία και την απόγνωση, η αποτροπή νέας ύφεσης στην αγορά ακινήτων, τα εναπομείναντα κεφάλαια των τραπεζών και, συνεπώς, η επιστροφή στη κανονικότητα της παροχής ρευστότητας στην οικονομία από το τραπεζικό σύστημα.

ΤΟΜΗ 4η – Φορολογικοί συντελεστές

Η χρεοδουλοπαροικία μας συντηρείται από τον παραλογισμό των υψηλότατων φορολογικών συντελεστών σε μια οικονομία που οι τζίροι (και συνεπώς τα δημόσια έσοδα) μειώνονται. Ως μέλη του ΜΕΡΑ25 μπορεί μεταξύ μας να διαφωνούμε για το ποιά πρέπει να είναι, υπό κανονικές συνθήκες, η διανομή των βαρών μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας – δηλαδή ποιοί πρέπει να είναι οι συντελεστές των έμμεσων φόρων, των εταιρικών φόρων και των φόρων εισοδήματος. Όμως, οι συνθήκες σήμερα δεν είναι κανονικές και, έτσι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, σε μια οικονομία που τόσο το κεφάλαιο όσο και η εργασία μεταναστεύουν, επείγει η μείωση των συντελεστών.

Προτείνουμε τους εξής:

- Μείωση του μέγιστου συντελεστή ΦΠΑ από 24% σε 15% και 18%, ανάλογα με το αν οι πληρωμές γίνονται ηλεκτρονικά/με κάρτα (15%) ή με μετρητά (18%)
- Προοδευτικό φόρο επιχειρήσεων με μείωση του φόρου των (λίγων) μεγάλων επιχειρήσεων από 29% σε 26%, των μεσαίων επιχειρήσεων σε 20% και των μικρών σε 15%
- Σταδιακή κατάργηση της προπληρωμής φόρων (με πλήρη κατάργηση εντός 3-ετίας)
- Κατάργηση του φόρου αλληλεγγύης για εισοδήματα κάτω των 30.000€, διατήρηση του αφορολογήτου ορίου και μείωση των συντελεστών για εισοδήματα από 12.000€ έως 15.000€.

Η μείωση της φορολογίας θα αυξήσει το διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών με αποτέλεσμα την αύξηση της ζήτησης και τον περιορισμό των υφεσιακών πιέσεων, ενώ η μείωση της φορολογίας στις επιχειρήσεις θα τους δώσει ανάσα ρευστότητας και θα προσελκύσει νέες επενδύσεις.

ΤΟΜΗ 5η – Δημόσιο Εξωτραπεζικό Σύστημα Πληρωμών

Η δημιουργία ενός Δημοσίου Εξωτραπεζικού Συστήματος Πληρωμών (ΔΕΣΠ) θα επιτρέψει στα φυσικά και νομικά πρόσωπα να συναλλάσσονται μεταξύ τους, και με το Δημόσιο, χωρίς την διαμεσολάβηση του τραπεζικού συστήματος. Σε κάθε ΑΦΜ θα αντιστοιχεί ένας λογαριασμός TAXIS στον οποίο ο πολίτης ή επιχειρηματίας μπορεί να πιστώνει και να πιστώνεται χρήματα ηλεκτρονικά. Τα οφέλη του ΔΕΣΠ είναι κυρίως τρία:

- αμοιβαία ακύρωση χρεών
- δυνατότητα του κράτους να δανείζεται απ' ευθείας (P2P) από τους φορολογούμενους, με αντάλλαγμα φοροεκπτώσεις
- δυνατότητα δημιουργίας περιορισμένης ρευστότητας για την χρηματοδότηση προγραμμάτων, π.χ., καταπολέμησης της φτώχειας
- μείωση του κόστους μιας εξόδου από το ευρώ

Αμοιβαία ακύρωση χρεών

Όλοι χρωστούν σε όλους και κανείς δεν μπορεί να πληρώσει. Πολλοί χρωστούν στο Κράτος, το Κράτος χρωστά κι αυτό σε επιχειρήσεις ή ιδιώτες (που αργεί εντυπωσιακά να αποπληρώσει) με αποτέλεσμα οι ιδιώτες αυτοί να χρωστούν σε άλλους ιδιώτες. Με το ΔΕΣΠ, το κράτος δύναται να δώσει την επιλογή σε ιδιώτες στους οποίους χρωστά:

1. Περιμένετε να πληρωθείτε κανονικά (στον τραπεζικό σας λογαριασμό) σε μήνες από τώρα, ή,
2. Το ποσό που σας χρωστά το κράτος αναγράφεται αμέσως στον λογαριασμό σας στο ΔΕΣΠ.

Εφόσον επιλεγθεί το 2, παρέχεται PIN στον ιδιώτη με το οποίο ο ιδιώτης μπορεί να μεταφέρει όποιο μέρος του ποσού αυτού στον λογαριασμό του ΔΕΣΠ όποιου άλλου φορολογούμενου (δηλαδή ΑΦΜ) επιλέξει. Παράδειγμα: Έστω ληξιπρόθεσμη οφειλή του δημοσίου προς την Εταιρεία Άλφα ύψους €200.000 η οποία χρωστά €50.000 στην Εταιρεία Βήτα και μισθό ύψους €2000 στον Υπάλληλο Χ. Παράλληλα, η Εταιρεία Βήτα χρωστά πάνω από €48.000 στην Εφορία και €2.000 στην Υπάλληλο Ψ η οποία, με την σειρά της, χρωστά €800 στον φίλο της τον Ω που, κι αυτός, έχει να πληρώσει φόρους άνω των €800 στο κράτος. Με το ΔΕΣΠ, η αμοιβαία ακύρωση χρεών λειτουργεί ως εξής: Το Δημόσιο εγγράφει πίστωση €200.000 (απλά δακτυλογραφώντας το νούμερο αυτό) στο ΑΦΜ της Εταιρείας Άλφα. Η Άλφα τώρα μπορεί να χρησιμοποιήσει το PIN της για να μεταφέρει €50.000 στο ΑΦΜ της Εταιρείας Βήτα και €2.000 στο ΑΦΜ του Χ. Περαιτέρω, η Εταιρεία Βήτα μεταφέ-

ρει €48.000 πίσω στην Εφορία και €2.000 στην Ψ, η οποία με την σειρά της χρησιμοποιεί το PIN της για να μεταφέρει €800 στον φίλο της Ω ο οποίος, με την σειρά του κι αυτός αποπληρώνει κάποιους από τους φόρους που χρωστά!

Δυνατότητα του κράτους απ' ευθείας δανεισμού (P2P) από τους φορολογούμενους, με αντάλλαγμα φοροεκπτώσεις

Σε μία δεύτερη φάση, το ΔΕΣΠ θα καταστεί μέσο απ' ευθείας δανεισμού (P2P) από τους φορολογούμενους. Γιατί να θέλει κάποιος να μεταφέρει ευρώ από τον τραπεζικό του λογαριασμό στο ΔΕΣΠ, δανείζοντας ουσιαστικά το δημόσιο; Επειδή όλοι ξέρουμε ότι έχουμε να πληρώσουμε φόρους τα επόμενα χρόνια και το κράτος θα προσφέρει φοροαπαλλαγές σε όσους μεταφέρουν χρήματα σήμερα από τον τραπεζικό τους λογαριασμό στο ΔΕΣΠ. Παράδειγμα: Έστω ότι νομοθετείται η ρύθμιση ότι 1.000€ που μεταφέρει ο φορολογούμενος στον λογαριασμό του στο ΔΕΣΠ σήμερα θα αποσβένουν, π.χ., 1.100€ φόρων στο επόμενο έτος. Αυτή η φοροαπαλλαγή ισοδυναμεί με επιτόκιο 10%, που καμία τράπεζα δεν προσφέρει. Το δημόσιο θα μπορεί, μέσω του ΔΕΣΠ, να προεξοφλεί τους μελλοντικούς φόρους και να αντλεί ρευστότητα.

Με στόχο την πλήρη διαφάνεια, και την εμπιστοσύνη των πολιτών ότι το κράτος δεν δανείζεται ποσά μεγαλύτερα του νομοθετημένου επιπέδου (ώστε να μην υπάρξει έλλειμμα δημοσίων εσόδων τις επόμενες χρονιές), το ΜέΡΑ25 προτείνει οι συναλλαγές μέσω ΔΕΣΠ να γίνονται με ανοικτό, διάφανες λογισμικό (blockchain) που επιτρέπει σε όλους να βλέπουν όλες τις συναλλαγές, διατηρώντας παράλληλα πλήρη ανωνυμία.

Χρηματοδότηση προγραμμάτων, π.χ., καταπολέμησης της φτώχειας

Όταν το ΔΕΣΠ αποκτήσει ικανή ρευστότητα (μέσω της εκτεταμένης χρήσης του), θα είναι εφικτή η εγγραφή περιορισμένων πιστώσεων σε λογαριασμούς οικογενειών χαμηλών εισοδημάτων οι οποίες θα μπορούν να χρησιμοποιούνται (ακόμα και για πληρωμές μέσω καρτών ή κινητών τηλεφώνων) για την αγορά αναγκαίων αγαθών. Στον βαθμό που όλοι, και τα σούπερμαρκετ, έχουν φόρους να πληρώσουν, υφίσταται κίνητρο για την αποδοχή πληρωμών μέσω ΔΕΣΠ.

Μείωση του κόστους μιας εξόδου από την ευρωζώνη

Σε περίπτωση νέων απειλών από την ΕΚΤ και την τρόικα κλεισίματος των τραπεζών ή ακόμα και αποπομπής της Ελλάδας από την ευρωζώνη, το ΔΕΣΠ πολύ εύκολα, έχοντας ήδη δημιουργήσει ένα τεχνολογικά εξελιγμένο σύστημα πληρωμών (το οποίο χρησιμοποιεί εφαρμογές κινητών τηλεφώνων, πλαστικών καρτών κλπ), θα επιτρέψει την ομαλή συνέχιση των συναλλαγών και, εάν χρειαστεί, την μετάβαση (με το πάτημα ενός κουμπιού) σε νέο, ηλεκτρονικό, εθνικό νόμισμα.

ΤΟΜΗ 6η – Σεβασμός σε μισθωτή εργασία και δημιουργική επιχειρηματικότητα

Μισθωτή εργασία

Εδώ και χρόνια στην Ελλάδα η βασική κατάκτηση της εργατικής τάξης, το δικαίωμα η μισθωτή εργασία να αντιμετωπίζεται σαν κάτι περισσότερο από εμπόρευμα ή παρεχόμενη υπηρεσία, έχει χαθεί. Κανονική, εξαρτημένη μισθωτή εργασία παρουσιάζεται ως παροχή υπηρεσιών εξωτερικού συνεργάτη που εργάζεται με το περιβόητο «μπλοκάκι». Το ΜέΡΑ25 δεσμεύεται στην άμεση κατάργηση αυτής της πρακτικής που κρατά στην ανασφάλεια και σε υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους.

Το ΜέΡΑ25 προτείνει την:

- άμεση και υποχρεωτική ένταξη στο ΙΚΑ όσων μισθωτών απασχολούνται πάνω από οχτώ (8) ώρες την εβδομάδα
- νομοθέτηση πλαισίου ευέλικτων συλλογικών διαπραγματεύσεων
- κατάργηση των πρόσφατων ρυθμίσεων που, ουσιαστικά, απαγορεύουν στην πλειοψηφία των μελών ενός συνδικάτου να αποφασίσει απεργιακή κινητοποίηση

Δημιουργική επιχειρηματικότητα

Σε μια χώρα όπου το 75% με 80% των κερδών των μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων κατευθύνεται σε φορολογικά και ασφαλιστικά βάρη, η ανάκαμψη είναι όνειρο θερινής νυκτός. Το ΜέΡΑ25 προτείνει, πέραν της μείωσης των φορολογικών συντελεστών και την κατάργηση της προπληρωμής φόρων (βλ. Τομή 4η):

- «ταβάνι» για το σύνολο των ασφαλιστικών και φορολογικών υποχρεώσεων των επιχειρήσεων το 50% των κερδών τους.
- για τις νεότευκτες μικρές επιχειρήσεις (start-ups), φορολογική και ασφαλιστική ασυλία για πέντε (5) έτη.

Στη Μνημονιακή Ελλάδα η δημόσια περιουσία ρευστοποιείται προς ψίχουλα που ρίχνονται στη μαύρη τρύπα του χρέους. Το ΤΑΙΠΕΔ λειτουργεί σαν πολυκατάστημα που έχει βγάλει το «εμπόρευμα» προς εκποίηση, υπό όρους αποικιακούς και χωρίς κανένα από όφελος ούτε για το Δημόσιο αλλά ούτε και για τον ευρύτερο ιδιωτικό τομέα. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις (π.χ. ΟΠΑΠ, Ελληνικό), η ζημιά στην ελληνική κοινωνία και οικονομία είναι εντυπωσιακή.

Το ΜέΡΑ25 προτείνει:

- Παροχή τραπεζικής άδειας στο ΤΑΙΠΕΔ-Υπερταμείο μετατρέποντάς το στην Αναπτυξιακή Τράπεζα που έχει ανάγκη η χώρα
- Η νέα Αναπτυξιακή Τράπεζα διακρατεί (ό,τι έχει μείνει από) τη δημόσια περιουσία, χρησιμοποιώντας την ως εχέγγυο για να αντλεί πόρους που θα κατευθύνονται στη χρηματοδότηση (α) δημόσιων επενδύσεων που αναδεικνύουν (και αυξάνουν) την ίδια την δημόσια περιουσία – σε συνεργασία κατά περίπτωση με ιδιώτες – και (β) ιδιωτικών επενδύσεων
- Όλες οι ιδιωτικοποιήσεις παγώνουν έως ότου, τουλάχιστον, ανακάμψουν οι τιμές στις οποίες κάποια περιουσιακά στοιχεία πωληθούν. Δημόσια αγαθά όπως η ενέργεια, το νερό, παραλίες κλπ αποκλείονται από οποιαδήποτε πώληση ανεξάρτητα τιμών και προϋποθέσεων
- Στην περίπτωση που κάποιο δημόσιο περιουσιακό στοιχείο πουληθεί στο μέλλον, ισχύουν οι εξής όροι:
  - ελάχιστο όριο επενδύσεων από τον αγοραστή
  - συλλογικές συμβάσεις και κατοχυρωμένα τα δικαιώματα των εργαζομένων
  - δεσμεύσεις προς όφελος τοπικών κοινωνιών
  - διακράτηση μερίδας μετοχών από το δημόσιο που θα περνούν στα ασφαλιστικά ταμεία με στόχο τη μόνιμη ενίσχυσή τους.
- Οι μετοχές της νέας Αναπτυξιακής Τράπεζας δίνονται στα ασφαλιστικά ταμεία, ενισχύοντας έτσι την κεφαλαιοποίησή τους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος του Γραμματέα του ΜέΡΑ25 Γιάνη Βαρουφάκη.....	1
ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ: Απλά μαθήματα τοξικής ολιγαρχίας.....	3
ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ: Χρονολόγιο – Παρεμβάσεις του ΜέΡΑ25 για τις πολιτικές και τις αυθαιρεσίες της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.....	11
Οι πρώτες κινήσεις της Κυβέρνησης Μητσοτάκη: συγκεντρωτισμός και συντηρητισμός.....	12
Το ΜέΡΑ25 για το πανεπιστημιακό άσυλο.....	13
Εσωτερική υποτίμηση και Λιτότητα: ο σίγουρος δρόμος για την ερημοποίηση.....	14
Στην Ενέργεια γίνεται ό,τι ακριβώς περιμέναμε.....	16
Ο εγκλεισμός ως «κανονικότητα».....	17
Γιάνης Βαρουφάκης: Τέλος στο Ναι σε Όλα!.....	20
Ο μνημονιακός λαϊκισμός του κ. Μητσοτάκη σε νούμερα και αριθμούς ..	27
Το νέο ναυάγιο προσφύγων και μεταναστών στη Μεσόγειο αναδεικνύει τις εγκληματικές ευθύνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.....	29
Επιτελικό κράτος: πλήρης κομματικοποίηση του κράτους.....	30
Φορολογικό: μεγάλα λόγια, ελάχιστα περιθώρια κινήσεων.....	35
Πρόταση τροπολογίας: Το ΜέΡΑ25 για ΕΝΦΙΑ και κατάργηση προπληρωμής φόρου.....	37
Μνημονιακή λάσπη στην αντιμνημονιακή αντιπολίτευση.....	39
Ποινική ασυλία στα τραπεζικά στελέχη.....	41
Η σημασία μιας αποφυλάκισης.....	42

Ειδικοί φρουροί: αστυνόμευση με χαρακτήρα «κατεπείγοντος».....	43
Υπερσυγκέντρωση Εξουσιών στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού στα όρια της Συνταγματικής Νομιμότητας.....	45
Ένα οικολογικό ατύχημα, πολλά προβλήματα.....	47
Αλλαγές στους ΟΤΑ: Νομοθετικό Πραξικόπημα ενόψει.....	48
«Επιτελικό» κράτος: Ζητούμενο ο συνδυασμός δημοκρατίας και αξιότητας.....	50
Πρόταση τροπολογίας του ΜέΡΑ25 για τα AirBnB.....	52
Το ΜέΡΑ25 καταγγέλλει την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.....	53
Ανατροπή των ομαλών κοινοβουλευτικών διαδικασιών «με το δεξί».....	57
Κυβέρνηση ΝΔ: Αναιτιολόγητη απόλυση εργαζομένων «από το παράθυρο».....	59
Πυρκαγιές: Καταστροφή της χώρας σε όλα τα επίπεδα.....	60
Αναπληρωτές εκπαιδευτικοί: κάθε χρόνο θεατές στο ίδιο έργο.....	61
Ποιός χρειάζεται εκπαιδευτικούς; Η Αριστεία ξαναχτυπά.....	63
Η Δικαιοσύνη πρέπει να λογοδοτεί στο λαό και όχι στα κυβερνητικά συμφέροντα.....	66
Το χρέος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον Αμαζόνιο.....	68
Σύνοδος G7: Η Ευρώπη εγκλωβισμένη ανάμεσα στους βρυχηθμούς ΗΠΑ-Κίνας.....	70
GDPR: Ευαίσθητα δεδομένα στα χέρια εργοδοτών.....	73
Δόγμα Σαλβίνι στα Εξάρχεια.....	77
Ποιος έκλεισε τις τράπεζες το 2015;.....	78
Για τη μείωση των Spreads του 10ετούς που επαίρεται η Κυβέρνηση.....	79
κ. Μητσοτάκη σώστε την Τιμή της Δημοσιογραφίας: Διορίστε και τους υπόλοιπους!.....	83

Η «κατεπείγουσα» δημοκρατία του κου Μητσοτάκη	84
Πλέον, η ΕΥΠ σε βλέπει σε high definition	87
Είσαι πιστοποιημένος φασίστας; Ζήσε το μύθο σου στη νέα γαλάζια Ελλάδα.....	88
Πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο στο επικοινωνιακό Κολοσσαίο του κ. Μητσοτάκη.....	90
Το παράδειγμα Βαρουφάκη και η αιώνια μήνις των ισχυρών εναντίον του	92
Παράρτημα: οι ΕΠΤΑ ΤΟΜΕΣ του ΜέΡΑ25.....	93